

نوشت

اسفند ۱۳۹۵

ویژه نامه

تحول و توسعه

بسم الله الرحمن الرحيم
يا مقلب القلوب و الابصار
يا مدبر الليل و النهار
يا محول الحول و الاحوال
حول حالتنا الى احسن الحال

تقوای مالی

صفحه ۴

بحران جانشینی / ۶

انتقال تجربه از دغدغه های مدیریتی / ۷

افراد در قالب برنامه / ۹

سرعت دادن به توسعه / ۱۰

دولت در سایه / ۱۱

مشاورین با تجربه / ۱۲

تله پوپولیسیم / ۱۳

سیاسی کاری در تمام امور / ۱۴

اعتماد به نسل جوان / ۱۶

گسست نسلی / ۱۷

ویژه نامه
تحول و توسعه
اصفهان

■ صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

مجید محققیان

■ شورای سیاستگذاری ویژه نامه تحول و توسعه:

بهرام کاردان، مهرداد بال افکن، وحید صلواتی

■ همکاران این شماره: ریحانه سجادی،

نفیسه قانین، فرزانه افسرطاها، مهدی

تدین، مسعود سعیدی و آزاده تحویلین

مقام معظم رهبری تاکید کرد:

انرژی، امید، ابتکار جوانان را بارز می بینم

من اساساً در بین این خصوصیات مهمی که جوانان دارند، سه خصوصیت را خیلی بارز می بینم. آن سه خصوصیت عبارت است از: انرژی، امید، ابتکار. این ها سه خصوصیت برجسته در جوان است. اگر واقعا رسانه هادر کمک های فرهنگی که به ما می کنند "چه گویندگان مذهبی، چه گویندگان مسایل فکری و فرهنگی، چه صدا و سیما، چه مدرسه ها" بتوانند این سه خصوصیت عمده را درست هدایت کنند، من خیال می کنم که خیلی راحت می شود یک جوان، راه اسلامی را پیدا کند. چون اسلام هم چیزی که از ما می خواهد، این است که ما استعداد های خودمان را به فعلیت برسانیم.

مرحوم آیت الله هاشمی رفسنجانی:

آگاهی نسل جوان یک سرمایه است

نیایدار آگاهی مردم برترسیم. اتفاقاً باید از این آگاهی که الحمدلله در قشر جوان و تحصیل کرده جامعه هم ریشه دوانده است، به عنوان یک سرمایه در بهتر کردن کار ها استفاده کنیم.

رئیس جمهور:

دولت به قولهایی که داده است پایبند است

این دولت به قولی که به مردم در همه زمینه ها داده پایبند است و هر کجا که منافع ملی و مصالح ملی، امنیت ملی و حقوق ملت مادر پیش باشد و بدانیم راهی که می رویم برای احقاق حقوق ملت و منافع ملی است نه از انتقادی می ترسیم و نه از تخریب می ترسیم و نه از فریاد و سروصدایی باک داریم.

چرا تحول خواهی؟

تحول برای توسعه اصفهان

مهرداد بال افکن

می توان گفت یکی از دلایل حرکت به سمت تحول خواهی در صحنه سیاسی اصفهان، عدم درک وجودی نسل دوم و سوم در بدنه اصلاحات

می باشد. این دغدغه آقای سید محمد خاتمی

رئیس دولت اصلاحات نیز می باشد که گفتند "افراد باتجربه باید میدان را ایجاد کنند تا نسل بعدی بتوانند تجربه کسب کنند، در این زمینه اشکال به همه وارد است" توصیه دکتر عارف در میلاد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به بزرگان اصلاحات اصفهان این بود "با سعه صدر با جوانان استان برخورد کنید، آن ها مطالبات جدی دارند، در برخی مواقع باید کوتاه آمد"؛ "جوانان اصلاح طلب مطالباتی دارند که در انتخابات شوراها باید این مطالبات را دنبال کنیم. جوانان ما از طریق شوراها می توانند در بسیاری از امور وارد شوند و زنان ما هم باید در انتخابات شوراها فعال باشند."

در سخنان بزرگان اصلاحات به خوبی می توان فهمید که فعالان سیاسی اصلاح طلب استان نتوانسته اند فضای کار سیاسی را برای نسل های دوم و سوم ایجاد نمایند و با داشتن همه مناصب سیاسی و حکومتی جایی را برای نسل های دیگر باز نکرده اند و اجازه تغییر نسلی در بدنه اصلاحات نداده اند.

فضای گفتگو و مفاهیم هم در بدنه اصلاحات استان به کوچه بن بست رسیده؛ همه با ما و در غیر این صورت حذف از جمع ما تعریف می گردد. وحدتی که شعار آن داده می شود وحدت با ما می باشد، نه وحدت با هم. این شرایط و وضع موجود در جریان اصلاحات که با ساختار چند دهه قبل می خواهد

همچنان بر مصدر تصمیم گیری باشد، رنگ خطری را در بین جمعی از فعالان اصلاح طلب استان از نسل اول، دوم و سوم به صدا در آورد و آن ها را بر آن داشت تا پیش از این که دیر شود در صدد چاره اندیشی برای جریان اصلاحات برآیند. ما تحول خواهی را راهکاری مؤثر در برون رفت از فضای متصلب امروز اصلاح طلبی در اصفهان می دانیم. موفقیت تحول خواهان را پیروزی جریان نسل دوم و سوم اصلاح طلبی و اعتدال گرایی در اصفهان می توان تعبیر کرد. تحول خواهی، جریانی که با مشی "اصلاح طلبانه" در چارچوب قانون اساسی و نظرات مقام معظم رهبری، می خواهد در مسیر پیش رو با حفظ احترام به جریانی پیروز و تأثیر گذار در عرصه سیاسی اصفهان تبدیل گردد. انتخابات شوراها تبلور وجود نسل دوم و سوم در صحنه سیاسی با گفتمان اصلاحات و اعتدال گرایی می باشد. حضور نسل دوم و سوم اصلاح طلبی و اعتدال گرایی، در انتخابات شورای شهر، می تواند آغاز راه تغییر نسلی در بدنه اصلاح طلبی اصفهان محسوب گردد. تحول خواهان در راستای تحقق اهداف خود، مشی تعامل، مفاهیم و مذاکره با تمام شخصیت ها، احزاب و گروه ها را در دستور کار و اقدام قرار داده اند به امید تحقق تغییر نسلی در سیاست با گفتمان اصلاح طلبی.

رونق دوباره شهر

صفحه ۸

پوست اندازی در جامعه / ۲۸
بازار شهر ناهمگون اصفهان / ۲۹

گردش نخبگان / ۳۰
انتقال تجربه / ۳۱

جوانان مطالبات جدی دارند / ۳۲
سیاست هم دوره ای دارد / ۳۳

گنجینه های اتاق فکر / ۳۴
دغدغه قدرت / ۳۵

شوراها به مثابه پارلمان محلی / ۳۶

شهرداری

اصفهان کمیته نجات می خواهد

صفحه ۵

جدید؛ پرانرژی؛ با انگیزه / ۱۸
باور به اندیشه جوانان / ۱۹

فاصله نسلی و حشتناک / ۲۰
جوانان؛ اولویت لیست شوراها / ۲۱

ظهور جوانان / ۲۲
تکرار مکررات / ۲۳

اعتماد دوسویه / ۲۴
مانع رأی های احساسی بشویم / ۲۵

ظرفیتهای مغفول شهری / ۲۶
زمان تغییر نسل / ۲۷

■ واحد طراحی: گام اول

■ طرح جلد و بسم الله: مهدی تمیزی

■ با سپاس و قدردانی از:

سعید صفوی، حسین یزدی، مائده یزدی، آرزو فاطمی، احمد صرامی، بهروز نیکبخت، محمد غزنوی، بهنام میراحمدی، حسین شریف زاده، عارف مقدس

■ نشانی:

اصفهان، خیابان دانشگاه، کوچه کلینیک صدرا، مرکز آموزش بازرگانی، واحد ۲۰۶

■ شماره تماس: ۰۳۱-۳۲۶۱۷۸۵۹

در چندین دوره از انتخابات گذشته‌ی ایران آشکارا دیده می‌شد که نسل جوان سرنوشت این کشور را در دست دارد

تقوای مالی

■ نسل جوان سرنوشت کشور را مشخص می‌کند

دکتر عبدالحسین ساسان، معتقد است که نسل جوان همواره سرنوشت این کشور را در دست داشته است؛ چه آن زمان که در انتخابات ریاست جمهوری سال ۷۶ و انتخابات شورای شهر سال ۷۸ جوانان زمام انتخابات را در دست گرفتند و چه آن موقع که در دومین انتخابات شورای شهر سال ۸۲ و نهمین انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ با تحریم انتخابات و قهر کردن با سیاست بر نتیجه انتخابات تأثیر گذار بودند. این اقتصاددان برجسته، که در شورای شهر نخست اصفهان نیز حضور داشت، تقوای مالی را شرط لازم برای انتخاب نماینده می‌داند. گفت و گوی مفصل ما را با او می‌خوانید:

اگر کسی تقوای مالی نداشته باشد، اهل زد و بند باشد، دوست بازو فامیل‌گرا باشد یا برای جناح‌های مافیایی اعم از سیاسی یا مالی کار کند، لغزش و افتادنش حتمی است و به دنبال آن هزاران شهروند از زندگی ساقط می‌شوند

صرف احداث فضاهای پرورشی و آموزشی می‌توان به آینده‌ی شهر امیدوار بود.

نوسان: به واژه "تقوای مالی" اشاره کردید و آن را شرط لازم برای انتخاب نماینده دانسته‌اید. از دیدگاه شما چرا "تقوای مالی" شرط لازم برای انتخاب افراد شایسته در شوراهاست؟

شوراهای شهر از مراکز مهمی هستند که تصمیمات مالی سنگین برای شهر اتخاذ می‌کنند. مسیر تعریض‌های کوچه‌ها و خیابان‌ها، فروش تراکم، دآوری در مورد تخلفات ساختمانی، تغییر کاربری زمین‌های شهرداری و ده‌ها نوع تصمیم دیگر که هر یک پیامدهای مالی عظیمی در شهر به بار می‌آورند. بنابراین زمین شورای شهر بسیار لغزنده است. اگر کسی تقوای مالی نداشته باشد، اهل زد و بند باشد، دوست باز و فامیل‌گرا باشد یا برای جناح‌های مافیایی اعم از سیاسی یا مالی کار

نوسان: امروز کشور با چالش‌های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش‌ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

امروز ادامه دیروز است. مشکلات امروز شهرها نیز از برهم‌افزایی سیاست‌های نادرست گذشته‌های دور و نزدیک تشکیل شده است. همه مشکلاتی که در طول ده‌ها سال بر روی هم انباشته شده هرگز در طول چهار سال آینده حل و فصل نمی‌شود. باید دست کم پنج دوره بهترین اندیشمندان و متخصصان امور شهری را که به شدت دارای تقوای مالی باشند به شورای شهر فرستاد تا رفته رفته انبوه مشکلات کاهش یابند و شهر ما در مقیاس شهرهای قرن بیست و یکم جهان کنونی به شهری هوشمند، با سنت‌های قوی مردم‌سالاری و با ساز و کارهای پیشرفته‌ی دیده‌بانی و مهارت مدیران شهری تبدیل شود.

نوسان: با این اوصاف، از دیدگاه شما نباید به یک دوره‌ی چهارساله آینده، امید زیادی داشت؟

خیر. این چنین نیست. آغاز یک حرکت با گام نخست شناسایی می‌شود. اگر چهار سال آینده مشکل را باشد، تنها اتفاقی که می‌افتد این است که کوه مشکلات شهری بزرگ تر و ستبرتر خواهد شد و برعکس اگر چهار سال آینده کسانی شهر را اداره کنند که آسیب‌های اجتماعی را بشناسند، تأثیر قواعد بازی در پیشرفت اجتماعی و اقتصادی را بداند و بودجه‌ی شهرداری را

دیدگاه

پیام محسن رنانی به هفتمین همایش نکوداشت اصفهان: اصفهان کمیته نجات می‌خواهد

نوشته‌ار زیر بخشی از پیام دکتر محسن رنانی به «هفتمین همایش نکوداشت اصفهان» در تاریخ ۲ آذرماه ۱۳۹۵ است. «نوسان» با کسب اجازه از ایشان با توجه به مناسبت امر این مطلب را بازنشر می‌نماید.

همشهریان گرمی، دوستداران اصفهان و کنشگران ارجمند مدنی سلام بر شما

درد بر شما که همت کرده اید و گرد هم آمده اید تا «روز اصفهان» را گرمی بدارید. دست مریزاد؛ اما یادتان باشد که اصفهان در حال احتضار است و «کمیته نجات» می‌خواهد نه همایش نکوداشت.

چندی پیش همکاران من، از یک استاد دانشگاه آلمانی که یک هفته میهمان دانشگاه اصفهان بود پرسیدند: اصفهان را چگونه یافتی؟ پاسخ داد: «گوشه‌ای از بهشت که قابل تحمل نیست». شاید بهتر از این نتوان در یک جمله، اصفهان امروز را توصیف کرد.

و من جمله او را این گونه تکمیل می‌کنم: «اصفهان، گوشه‌ای از بهشت که امروز قابل تحمل نیست و فردا قابل زیستن نخواهد بود». در واقع، اصفهان در سه دهه پس از جنگ، تحت مدیریت یک نظام تدبیر تنگ‌نظر، همراه با رقابت مخرب دو جناح سیاسی کشور، و در سایه سکوت مردمانی با الگوی رفتاری دوگانه — که یک روز حاضرند برای حفاظت از کیان ملی سیصد شهید دفاع مقدس را بر دوش کنند و امروز برای نجات شهرشان حاضر نیستند یک روز در کنار هم مجتمع شوند و همکاری کنند — به زودی نفسش به شماره خواهد افتاد.

اگر امروز برای نجات اصفهان، مردم استان را بسیج نکنیم فردا روز، دیگر امکان نجات نیز فراهم نخواهد بود؛ که اگر دیروز برای نجات زاینده رود بسیج شده بودیم شاید امروز زنده بود. و البته بهترین دلیل برای امید بریدن از این که این نظام تدبیر بتواند برای اصفهان کاری کند این است که بشنویم در سطوح بالای مدیریتی توصیه شده است که در باره بحران آب، بحران آلودگی و بحران سرمایه اجتماعی در اصفهان سخن گفته نشود و شما بخوانید پنهانکاری پیشه شود. و همین کافی است که حکم بدیم برای نجات اصفهان، دیگر آمیدی به نظام تدبیر نیست. مگر می‌شود بدون آگاه کردن یک بیمار از بیماری‌اش و بدون جلب اعتماد و همکاری او در فرایند درمان، او را از بیماری نجات داد؟

بنابراین اصفهان، به عنوان یک شهر تاریخی با قابلیت‌های طبیعی، اقتصادی و فرهنگی بی‌نظیر به زودی خواهد مُرد مگر آن جامعه مدنی خود را باز یابد و در قالب شبکه گسترده‌ای از نهادهای مدنی خود را بسیج کند و برای نجات خویش و اصفهان خویش قیام کند.

شرح این هجران و این خون جگر

این زمان بگذارد تا وقت دگر.

با آرزوی آب برای زنده رود، هوشیاری و خرد جمعی برای مردم اصفهان و عقلانیت و مسئولیت‌پذیری برای حاکمان این دیار...

اثرگذاری جوانان است. در دومین انتخابات شورای شهر سال ۸۲ و نهمین انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ نیز جوانان تعیین کننده بودند ولی این بار با تحریم انتخابات و قهر کردن با سیاست بر نتیجه انتخابات اثر گذاشتند و سرنوشت کشور را تغییر دادند. بی‌گمان سرنوشت انتخابات شوراهای شهر، میان دوره ای مجلس، ریاست جمهوری در سال ۹۶ نیز به دست جوانان و نوجوانان تعیین خواهد شد. صرف این که جوانان در انتخابات فعال باشند، فارغ از این که به کدام گروه یا جناح رأی دهند، سرنوشت شهر و کشور را تا حدود زیادی تعیین خواهد کرد و در جهت بهتری قرار خواهند داد. عدم مشارکت جوانان قطعاً مسیر کشور را به قهقرا می‌برد.

نوسان: به نظر می‌رسد که همچنان تأمین مخارج شهر از راه فروش تراکم یا به عبارت دیگر شهرفروشی اصلی ترین راهکار درآمد شهرداری‌ها است. فکر می‌کنید با توجه به رکود فعلی صنعت ساختمان، شهرداری‌ها برای تأمین مخارج و توسعه پایدار شهر باید چه گزینه‌های دیگری را روی میز بگذارند؟ این یک فاجعه‌ی جبران ناپذیر است. پیش از این گفتم که دست کم پنج دوره‌ی شورای شهر اگر پیاپی مسیر درست را انتخاب کنند، ممکن است تا حدودی مشکلات بر هم انباشته‌ی شهر را کاهش دهند. در رأس این مشکلات همین مشکل شهر فروشی است. سازمان شهرداری‌ها به قدری بزرگ و سنگین شده که برای سیر کردن شکم خود به شهر فروشی نیاز دارد، گام نخست سبک سازی و جایک سازی شهرداری‌ها و سازمان‌های وابسته به آن‌ها است.

فقدان تئوری مشخص و مترقی شهرداری‌ها، ما را به این روز انداخته است. شهرداری‌ها بر تمام فعالیت‌های مردم دست اندازی کرده‌اند. مثلاً در گذشته‌های دور شهرداری‌ها از مردم کمتر پول می‌گرفتند و در عوض مردم پول بیشتری برای امور خیریه، فرهنگی و مذهبی می‌پرداختند. شهرداری‌ها فکر کردند که کار درست آن است که به امور خیریه کمک کنند، ولی فکر نکردند که پول آن‌ها را از چه محلی بیاورند. اگر بخواهند از محل شهر فروشی به مساجد و خیریه‌ها کمک کنند در حقیقت با مال حرام اقدام به این کار کرده‌اند. در حالی که کارهای خیر باید از مال حلال باشند و نه مال حرام. در بودجه‌ی شهرداری‌ها، تراکم فروشی قطعاً و مسلماً مال حرام است. چنانچه در بودجه‌ی دولت‌ها نیز چاپ اسکناس بدون پشتوانه مالی حرام است. بنابراین هم شهرداری‌ها و دولت‌ها باید از سال آینده بودجه‌ی مال حلال را به استراتژی بلند مدت خود تبدیل کنند.

این کار فوری نیست! باید به تدریج وظایف شهرداری‌ها را علمی‌تر کرد و بودجه‌ی آن‌ها را حلال‌تر کرد. بودجه‌ی حرام یکی از مهم‌ترین دلایل پیدایش مشکلات عظیم و برهم‌انباشته‌ی شهرهای کنونی ما است. هم شهرداری‌ها و هم کلان‌شهرهای ما باید رژیم خوراکی جدیدی بگیرند؛ از اضافه وزن خود بکاهند؛ خود را سبک و چابک کنند، و به جای رشد کمیته‌های شهری به رشد کیفیت‌ها بپردازند.

کند، لغزش و افتادنش حتمی است و به دنبال آن هزاران شهروند از زندگی ساقط می‌شوند. فضای کسب و کار تنگ می‌شود، جوانان شهر بیکار و معتمد می‌شوند، فساد گسترش می‌یابد و از همه مهم‌تر این که کودکان یک شهر که همه‌ی سرمایه و پس‌انداز آن شهر به شمار می‌روند خدمات پرورشی مورد نیاز روح و جسم خود را دریافت نمی‌کنند. بنابراین باید کسانی به شورای شهر بروند که در معرض لغزیدن به دو طرف نباشند. کسانی که نشانه‌های رانت خواری در زندگی آن‌ها مشاهده نشود. مهم‌تر از همه این که باید قانونی وضع شود که حسابرسی اموال اعضای شوراهای شهر و افراد خانواده‌ی آن‌ها را امکان‌پذیر کند. رسانه‌ها نیز باید مجاز باشند که تغییرات مالی این افراد را رصد کنند. رانت‌ها منشأ اصلی اختلافات طبقاتی، فقر، بیماری، فحشا و فساد هستند و شوراهای شهر یکی از مراکز مهم رانت جویان می‌باشد.

نوسان: بسیاری همچنان عدم برنامه محوری و بزرگ‌ترین چالش گروه‌ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر می‌دانند. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟ کاملاً درست است. اگر فردی یا گروهی برنامه عملیاتی برای اداره‌ی شهر نداشته باشد به روزمرگی و باری به هر جهت بودن دچار می‌شود. این روزها در کشورهای پیشرفته مشاهده می‌شود که احزاب و شخصیت‌ها نه تنها برنامه محور هستند بلکه منتور یا مرشد یا تئوریسین خود را هم معرفی می‌کنند تا مردم بتوانند تفاوت خط مشی هر یک از آن‌ها را تشخیص دهند. مثلاً «انتونی گیدنز» در مدرسه‌ی اقتصاد لندن پس از انتشار چند کتاب و مقاله خواسته یا ناخواسته به منتور و مرشد حزب کارگر و جناح‌های چپ‌گرا تبدیل شد و اعضای این حزب در انتخابات شوراهای روستا، شهر و مجموعه‌های شهری به نوشته‌های او استناد می‌کردند و وعده می‌دادند که مجری اندیشه‌های وی می‌باشند. جناح‌های رقیب نیز به اندیشه‌های افرادی مانند «فردریش هایک»، «میلتون فریدمن»، «گری بکر» اشاره می‌کردند و قول می‌دادند که مجری این اندیشه‌ها باشند. بنابراین نه تنها برنامه محوری بلکه تئوری محوری و استراتژی روشن و شفاف از ملازمات دموکراسی‌های دوران ما است.

نوسان: به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه‌های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

در چندین دوره از انتخابات گذشته‌ی ایران آشکارا دیده می‌شد که نسل جوان سرنوشت این کشور را در دست دارد. در انتخابات ریاست جمهوری سال ۷۶ و انتخابات شورای شهر سال ۷۸ جوانان زمام انتخابات را در دست گرفتند و نتایج هر دو انتخابات را تعیین کردند. بحث من راجع به ماهیت و جهت سیاسی آن انتخاب‌ها نیست؛ بحث راجع به

عدم تشخیص اولویت
ها در برنامه موجب
فرصت سوزی شده است

بحران جانشینی

■ تحول خواهی موتور محرک اصلاحات است

بهرام کاردان، دبیر جریان تحول خواهی اصفهان است. وی اعتقاد دارد که تحول خواهی به دنبال تفاهم و گفتگو با اصلاح طلبان است و هرگز حمایت خود را از مجموعه آقای روحانی قطع نخواهد کرد و به دنبال پیروزی اصلاح طلبان و اعتدال گرایان است. این کار آفرین و فعال سیاسی، در عین حال معتقد است که ناکارآمدی و تجربیات شکست خورده، ما را به سمتی برده که به دنبال ساز و کارها و اشکال جدید برای تحقق اهداف اصلاح طلبی باشیم. گفت و گوی ما را با او می‌خوانید:

وقتی محور
غالب، توسعه
شهر باشد،
برنامه می‌تواند
به عنوان ستون
این وفاق قرار
گیرد

پایبندی به این چارچوب‌ها، در قالب مشی اصلاح طلبی و اعتدال گرایی وجه بارز این جریان است. بنابراین جریان تحول خواه، یک جمع غیرحزبی و غیر رسمی است که انشاءالله با جمعی از احزاب و گروه‌ها جبهه تحول خواهی را تشکیل خواهد داد. اگر سوابق جمع تحول خواه را مشاهده کنید، خواهید دید که همه سرشار از اصالت اصلاح طلبی و جریان اعتدال حامی رئیس جمهور هستند. امیدوارم با نشاط و آمیدی که تحول خواهان در فضای کنونی ایجاد کرده‌اند بر شرایط یاس و ناامیدی فائق آیند.

نوسان: اما آیا این امر خود موجب شکاف و انشقاق در بدنه اصلاح طلبی اصفهان نمی‌شود؟

برعکس؛ افرادی که برای تحول خواهی وارد شدند از جنس اصلی اصلاح طلبان هستند.

نوسان: موضوع تحول خواهی به دنبال چه مفهومی است و این گروه تحول خواه بحث انتخابات شورای اصفهان را چگونه پیگیری می‌کند؟

ارزیابی میدانی ما از اتفاقات دو دهه گذشته، به ویژه در آخرین انتخابات، نشان می‌دهد بخش عظیمی از بدنه اصلاحات، که از نسل دوم و سوم هستند و به تعبیر خودمان نسل میانسال و جوان در این مسیر را نمایندگی می‌کنند، دچار یک احساس طردشدگی و بریدن شده‌اند.

به نظر می‌رسد اصلاح طلبی در اصفهان اگر اندیشه پیروز شدن دارد باید به دنبال راهکارهای جدید باشد. معتقدیم باید اصلاح طلبان نمایندگی و اجماع فراگیرتری داشته باشند چرا که ساز و کارها و شاکله‌ای که در حوزه اصلاح طلبی اصفهان وجود دارد، نمی‌تواند جمعیت فراگیر اصلاح طلبی اصفهان را نمایندگی کند.

بنابراین ناکارآمدی و تجربیات شکست خورده، ما را به سمتی برده که به دنبال ساز و کارها و اشکال جدید برای تحقق اهداف اصلاح طلبی باشیم. باید تأکید کنم تحول خواهی موتور محرک این مجموعه است و همه این افراد کمک کننده و همراهان ستادهای انتخاباتی در تمام ادوار بوده‌اند. در تعریف و تبیین این جریان باید گفت که جریان تحول خواه، جمعی از جوانان نسل دوم و سوم هستند که در واقع موتور محرک ستادهای انتخاباتی در ادوار مختلف بوده‌اند و بنا دارند با راهکارهای خود، تمام توان و ظرفیت اصلاح طلبی اصفهان را به صحنه کشانده و منشأ پیروزی باشند. یقیناً ما در چارچوب‌های نظام حرکت می‌کنیم و اهداف و استراتژی خود را در بیانیه اول به وضوح ارائه نمودیم.

یادداشت

انتقال تجربه از دغدغه‌های مدیریتی

سعید صفوی / رییس تحول خواهان اصفهان

یکی از دغدغه‌ها و اولویت‌های مدیریت در هر کشوری انتقال تجربیات از نسلی به نسل دیگری باشد. این امر در صنایع مهم جهان هم دیده می‌شود؛ نیروی کار مجرب روزی به پایان فعالیت خود می‌رسد و قبل از آنکه بازنشستگی را تجربه کند، مدیریت ارشد آن صنعت با تمهیداتی سعی دارد تجربیات موفق آن نیروی ماهر را ثبت و ضبط نماید و یا اینکه نیرویی تازه کار در کنار نیروی مجرب نزدیک به دوران بازنشستگی می‌گمارد تا هر آنچه را آموخته به فرد جدید منتقل نماید.

این تغییر نسلی را در سیاست و مدیریت اجرایی هم باید شاهد باشیم. احزاب می‌توانند با کادرسازی و انتقال تجربیات از افراد قدیمی به نسل جوان تر این پوست اندازی و تغییر نسلی را یاری نمایند.

احزاب و تشکیلات با تغییر نسلی به پویایی خود کمک کرده و این امکان فراهم می‌گردد تا احزابی با سابقه بالا در کشور حضور داشته باشند؛ این فرایند به توسعه کشور هم کمک می‌نماید؛ تغییر و تحول در هر کشوری با انتقال تجربیات و پویایی نسل جدید، تلفیقی از شور جوانی و تجربه را به وجود می‌آورد.

نسل قدیم احزاب و تشکل‌های سیاسی هم باید در اتاق‌های فکر به کمک نیروهای جوان حزبی خود بایند. کمک فکری به نسل جدید باعث می‌گردد تا خطا و اشکالات کار نیروی جوان به حداقل برسد.

تشکیل اتاق‌های فکر برای میانسالان حزبی و تشکیلاتی، نظام سیاسی ایران را در انتقال تجربیات و تفکرات آنها غنی تر می‌نماید و این امکان فراهم می‌شود که مرز بازنشستگی سیاسی در ایران نیز با این اتاق‌های فکر به رسمیت شناخته شود که جایی دیگر برای استفاده از توانمندی آنها فراهم می‌باشد و نگاه حذفی به این نسل در نگاه نسل‌های دیگر نیست.

همین نگاه تغییر نسلی در بدنه مدیریت اجرایی هم متصور است. باید مدیران با سن بالا فضای کار را برای نسل دوم و سوم مهیا نمایند تا بتوانند در کنار آنها به فعالیت بپردازند و نیروی پخته اجرایی گردند.

تغییرات نسلی یکی از اولویت‌های جامعه ایران می‌باشد و همه به این موضوع باید بیندیشیم؛ نباید در این زمینه نسل‌های قدیمی تر جبهه‌گیری نمایند. همه باید کمک نمایند تا پویایی و نیروی جوانی در رگ و خون مدیریت اجرایی کشور جاری گردد. به امید روزی که نسل‌های متعدد در کنار هم به آبادانی ایران عزیز بیندیشند.

مسیر راحت تر می‌شود تا اینکه جناح‌های سیاسی بالا بیایند. علی‌القاعده اختلافات بالا است اما وقتی محور غالب، توسعه شهر باشد؛ برنامه می‌تواند به عنوان ستون این وفاقی قرار گیرد.

نوسان: فکر نمی‌کنید جوان بودن طیف تحول‌خواه، کمی نگران‌کننده باشد. به هر حال برخی معتقدند شورا، عرصه جوانان و کسب تجربه نیست؟

این کم لطفی است؛ انقلاب با افرادی که از نظر سنی جوان بودند، شکل گرفت و مدیران ارشد کشور در رنج سنی ۲۴ تا ۲۸ سال برگزیده شدند.

منظور از جوان، افراد تازه فارغ‌التحصیل از دانشگاه نیست. جوانی که امروز ما از آن نام می‌بریم، حدود ۱۵ سال سابقه به لحاظ اجرایی، تحصیلات و تجارب را دارد. به نظر می‌رسد در طرح مبحث اشتباهاتی صورت گرفته است.

نوسان: مهم‌ترین اقدامات کاربردی و اجرایی طیف تحول‌خواه برای اصفهان چیست؟

یکی از مهم‌ترین برنامه‌های کاربردی ما این است که جامعه را به سمتی ببریم که نسل‌های بعد سکندار مدیریت شهر بشوند.

نباید بحران جانشینی ایجاد شود، باید پیش از تقابل نسل‌ها، راه حل‌های جانشینی و تغییرات نسلی را پیدا کنیم. اما در حوزه شهر اولویت‌هایی وجود دارد. عنوان می‌شود اولویت اصفهان گردشگری است؛ اما با نمایش و همایش نمی‌توانیم به سمت توسعه گردشگری برویم.

وقتی مطالعات جامع طرح گردشگری در شهر نیست کارها به صورت پراکنده و جزیره‌ای انجام می‌شود. بنابراین دستگاه‌های مختلف از منظر و دید خود ورود می‌کنند و هیچ‌گونه هماهنگی وجود ندارد تا با وحدت و انسجام خود، باعث توسعه این محور گردد.

ما معتقدیم که ظرفیت‌های بسیاری وجود دارد که بعداً در قالب برنامه‌های خود، آن را اعلام خواهیم کرد؛ به عنوان مثال، در منطقه مرق اصفهان مجموعه چند هزار هکتاری وجود دارد که می‌تواند تبدیل به تفرجگاه و تفریح‌گاه‌های گردشگری شود.

در این منطقه باغ تالارها و رستوران‌های زیادی وجود دارند که می‌توان با ساماندهی آن‌ها و جذب سرمایه‌گذار، از این پتانسیل بهره‌برد و در نهایت این فضا می‌تواند موجب توسعه اقتصادی و گردشگری شود.

نوسان: چنانچه در پایان موردی وجود دارد بفرمایید؟

بسیاری از نیروهای سیاسی و دلسوز و نخبه شهر مطالبه و گرایش تحول‌خواهی دارند و در حال ارزیابی این جریان برای همکاری و همراهی آن هستند. این ادعا نیست. من انبوهی از پیام‌های خصوصی را دارم که انشاءاله در هفته‌های پیش رو شاهد پیوستن علنی این دوستان و افراد خواهیم بود.

دوم اینکه ما باید دنبال راهکارهایی باشیم که در تجارب انتخابات ۹۲ و ۹۴ نشان می‌دهد مجموعه‌های متولی و تصمیم‌گیرنده نتوانستند به اهداف خود برسند و پیروز شوند. توجه داشته باشید که از جریان اصلاحات، سه عضو داشتیم که نتوانستند وارد شورا شوند و آن هم حاصل کار تشکیلاتی و ستادی و حزبی نبود و تنها از اقدامات فردی این افراد به نتیجه رسید. بنابراین باید در این دوره سعی کنیم تا تمام ظرفیت‌های اصلاح طلبی را تجمیع کنیم. به نظر می‌رسد تحول‌خواهی راهکاری مؤثر برای تحقق اهداف است.

نوسان: به فرض در این دوره شورا تحول‌خواهی رأی آورد و وارد میدان شود. در فضای موجود حاکم بر کشور از کدام ظرفیت‌های اصفهان استفاده خواهد کرد؟

اولین ضرورت، تغییرات نسلی است و باید جوانان را وارد میدان کنیم. اکنون برخی از دوستان با حضور در چند دوره، به نوعی سناتورهای شورا شده‌اند در حالی که باید نیروهای جدید، تازه نفس، با انگیزه و با ایده‌های جدید وارد شورا شوند. طبیعتاً میان جوانانی که تخصص دارند می‌توان با تجمیع عقاید از آن‌ها استفاده کرد.

دوم اینکه جوانانی که امروز به صحنه می‌آیند و علاوه بر تجارب گذشته، دارای تخصص‌های لازم و برنامه‌مدون هستند. ما ریسک نمی‌کنیم؛ بلکه دنبال برنامه هستیم. امروز برای توسعه شهر مشخصاً باید به شهروندان برنامه خود را اعلام کنیم. به نظر من فقدان برنامه محوری یکی از آسیب‌هایی بوده که شورای شهر را تهدید کرده است. ما مجموعه‌ای از ظرفیت‌های مغفول داریم.

انتخاب اشتباه اولویت‌ها یکی از آسیب‌ها و فرصت‌سوزی‌های این دوره است. مانند تمرکز بر جذب سرمایه‌گذاری خارجی به جای اولویت به کارگیری سرمایه و نقدینگی مردم اصفهان؛ این امر می‌توانست منجر به ایجاد فرصت‌های پرجاذبه‌ای برای توسعه اقتصادی و شهری گردد. ما در نظر داریم به صورت نظام‌مند از مشورت جوانان و نخبگان اصفهانی در قالب شوراهای مشورتی برای شورای شهر استفاده و از ظرفیت‌های بین‌المللی همچون شهرخوانده نهایت بهره‌برداری کنیم.

نوسان: بسیاری از احزاب و گروه‌ها در زمان پیش از انتخابات شکل می‌گیرند و پس از آن محو می‌شوند. آیا شما برای پس از انتخابات نیز برنامه‌ای دارید؟

اگر بتوانیم فضایی را ایجاد کنیم که یک گفتمان غالب در شهر ایجاد شود، همه ناچار خواهند بود که به دنبال برنامه بروند.

این گفتمان وقتی غالب شد، افرادی که وارد شورا می‌شوند به دنبال توسعه خواهند رفت. به عنوان مثال عدم تشخیص اولویت‌ها در برنامه موجب فرصت‌سوزی شده است.

اگر اولویت‌ها در برنامه شناخته و مطالبه محور شود، افرادی که از گروه‌های دیگر می‌آیند همین مسیر را دنبال می‌کنند و تعامل و توافق در این

رونق دوباره شهر

■ نسل اول تجربیات خود را در اختیار جوانان بگذارد

نوسان: بسیاری وی را از نسل قدیمی ترین مبارزان در دوران پیش از انقلاب می‌دانند که در زمان جوانی بارها طعم زندان و تبعید را چشیده است. از شاگردان وی در دوره مبارزه می‌توان به مجید شریف و آقایی، مرتضی صمدی لیاقت و بسیاری دیگر اشاره کرد که استاد نمی‌خواهد به نامشان اشاره کند. فضل الله صلواتی این روزها بیشتر به تحقیقات و مطالعات تاریخی مشغول است.

به اعتقاد فضل الله صلواتی، در این فضا هر کسی وظیفه دارد شایسته‌ترین و لایق‌ترین افراد را برای نهادها انتخاب کند. مثلاً مردم در انتخابات ریاست جمهوری دوره یازدهم به خوبی شرکت کردند، لیاقت و شایستگی خود را نشان دادند. این فعال سیاسی پیش‌بینی کرد: در این انتخابات پیش رو تا حدود ۷۰ درصد مردم شرکت خواهند کرد؛ چرا که در گذشته مردم امتحان خود را به خوبی پس داده‌اند با اینکه بسیاری از وعده‌های دولت در دوره یازدهم عملی نشده اما این دلیل بر عدم شرکت فعال مردم نمی‌شود. وی با بیان اینکه حتی در آمریکا هم اوپاما نتوانست به همه وعده‌های خود عمل کند با اینکه در آمریکا، آلمان و فرانسه و... دخالت‌های نهادهای مختلف وجود ندارد، افزود: در آن کشورها کارشکنی گروه‌ها و نهادهای مانع کار رئیس‌جمهور نمی‌شود، تنها حزب مخالف اظهار نظرهایی دارد که آن هم قانونی است و به خاطر آنکه اکثریت مجلس را در اختیار دارند نظراتی ابراز می‌کنند. صلواتی اما تصریح کرد: متأسفانه در ایران هر گروهی می‌خواهد اعمال نظر کند و سنگی جلوی پای دولت بیندازد ولی با این حال مردم شرکت فعالی خواهند داشت و بهترین‌ها را انتخاب خواهند کرد تا به مرور زمان چالش‌ها برطرف شود. وی درباره بی‌برنامگی احزاب و گروه‌ها پیش از انتخابات، گفت: برخی گروه‌ها اصلاً تشکیل نمی‌شوند که در انتخابات پیروز شوند. کاری به برنامه و عملکرد افراد ندارند اما وقتی توانستند کسی را به مجلس و یا شورای شهر وارد کنند، بعد از آن برنامه‌های موضوعی آنها شروع می‌شود. به هر حال بیشتر در هنگام انتخابات است که احزاب فعال می‌شوند.

وی با اشاره به اینکه آنهایی که انتخاب می‌شوند اکثر هماهنگ و یکسان نیستند و هر کسی حرف خاصی دارد اما نمی‌دانند چه باید بکنند؟، تأکید کرد: این گروه تا مدتی انفعالی عمل می‌کنند، به هر حال بستگی به مدیریت و اطلاعات قبلی شهردار و دیگر مدیران دارد و افرادی برای هر شورایی باید انتخاب شوند که اطلاعات نسبی و یا جامع برای هدف آن شوراداشته باشند.

این فعال سیاسی با اعتقاد بر اینکه بیشتر رابطه‌ها موجب انتخاب افراد شوراها و یا شهردار می‌شود و کمتر توجهی به کاردانی و کارشناسی افراد می‌گردد، تصریح کرد: گاهی سعی می‌شود کسی را برای شهرداری برگزینند که سابقه نظامی گری و یا حضور خوب در جبهه دارد، در صورتی که مسائل شهری و شهرداری غیر از مسائل حوزه علمیه و نظامیان و مشکلات بانوان و جوانان و اصناف است. متأسفانه این افراد وقتی

انتخاب می‌شوند از کاهش بودجه و مشکلات شهری خبر ندارند و یا مدیران موفق در نهادهای دیگر را در این مسند قرار می‌دهند که نمی‌دانند در چالش‌های شهری و مشکلات شورا و شهرداری چه باید بکنند و چه وظیفه‌ای دارند؟ وی با تأکید بر اینکه در این فضا نسل جوان همراه با تجربه نسل‌های قبلی می‌تواند در فضای شهری تحول ایجاد کند، بیان داشت: اصل انتخابات شهرها، دانش و تجربه است.

صلواتی با اشاره به اینکه در سیاست افرادی هستند که با تاکتیک‌های خاصی، نظر جامعه را به خود جلب می‌کنند، معتقد است: همه برای خدمت‌رسانی و سودرسانی به مردم کار می‌کنند. اما گاهی حرف‌ها و سخن‌هایی دارند که مثلاً ما اشتغال ایجاد می‌کنیم؛ یا جلوی رفتن آب زاینده‌رود به اصفهان را می‌گیریم چرا که احمدی‌نژاد اجازه بهره‌برداری از سرچشمه آب را به ما داده است و یا نماینده دیگری وعده می‌دهد که من مانع می‌شوم آب زاینده‌رود در اصفهان قطع شود.

وی با طرح این سؤال که این وعده‌ها چگونه و با چه اقدامی صورت می‌گیرد؟ و یا نمایندگان اصفهان تاکنون چه کردند و کدام تئوری علمی و یا سیاسی را مطرح کردند و چنین وعده‌هایی را دادند؟، گفت: برای رونق دوباره شهر باید طرح داشت، روی نظر مردم و روی بودجه، حساب باز کرد و الا آبادان می‌کنیم که معنی ندارد، باید گفت چگونه؟ اصلاً با این شرایط کودک‌مسکن در اصفهان، آیا شهرداری‌ها می‌توانند بودجه و حقوق پرسنل را تأمین کنند؟.

این فعال سیاسی افزود: متأسفانه برخی از مدیران شهری همان راه‌برنامه‌های قبلی را پیش بردند به امید اینکه کار آموخته و با تجربه شوند تا در دوره‌های آینده از وجود آنان بهره‌بهتری گرفته شود. وی تصریح کرد: با این وجود حضور جوانان در شوراها نشاط و روحیه تلاش ایجاد می‌کنند. به همراه تجارب و سوابق مسائل و اطلاع از گذشته هر اقدامی، باید دوا سببه پیش تاخت. وی با تأکید بر اینکه نسل اول باید تجربیات خود را در اختیار جوانان بگذارد، باید با آموزش جوانان، آنها را با تشکیلات منظم و حساب شده در جامعه مطرح کرد تا بتوانند موفقیتی کسب کنند، بیان داشت: به طور قطع کارهای اجرایی، نوشتن مقاله‌ها، سخنرانی‌ها، رابطه صحیح و دوستانه با مردان جا افتاده جامعه و تجربه آموخته و داشتن تشکیلات و طرفداران جدی و فعال، امکان پیروزی را میسر می‌کند.

صلواتی با اشاره به اینکه به طور قطع با مخالفت و دشمنی و انشعاب کاری از پیش نمی‌رود و با مقداری از دست دادن پول، وقت، خستگی اعصاب و ایجاد ارتباط ناسالم، چیز دیگری نمی‌ماند، گفت: مردم وقتی بفهمند در حزبی کودتا شده و آدم‌هایی متشکل به جان هم افتاده‌اند عطایش را به لقایش بخشیده و راه خود را می‌روند. وی با تأکید بر اینکه در کار سیاسی و تشکیلاتی، جز انسجام، دوستی و وحدت‌نظر، راه دیگری وجود ندارد، وی بیان داشت: در دوره قبل ریاست جمهوری، اگر اصلاح‌طلبان پس از استعفای دکتر عارف و حمایت مرحوم، آیت الله الهاشمی و حجت‌الاسلام سید محمد خاتمی، با قاطعیت ایستادگی نمی‌کردند، بر دبا دیگران بود؛ گرچه آقای روحانی توجیه به اصلاح‌طلبان نکردند و در انتخاب مسئولان کشور به نظر آنها توجه نشد، با این حال قاطعانه از دکتر روحانی حمایت دارند.

این فعال سیاسی در پایان با ابراز امیدواری نسبت به موفقیت تمام آموختگان و جوانان نسل دوم و سوم، از لیست واحد اصلاح‌طلبان حمایت کرد و گفت: تجربه و اطلاعات خود را در اختیار این اصلاح‌طلبان قرار می‌دهم.

با اینکه بسیاری از وعده‌های دولت در دوره یازدهم عملی نشده اما این دلیل بر عدم شرکت فعال مردم نمی‌شود

افراد در قالب بر نامه

■ به دنبال ساختن کادرهای تازه نفس باشیم

فرزند آیت‌الله بهشتی معتقد است که انتخابات اگر منجر به تحولی در نگرش‌های کلان مربوط به توسعه نگردد کارکردی جز جابجایی در روابط قدرت ندارد و برای شهروندان مؤثر نخواهد بود. سید علیرضا بهشتی بی‌برنامگی را بزرگترین نقص افراد و گروه‌های فعال در انتخابات شوراهای دانش و اعتقاد دارد که افراد باید پیش از هر چیزی به صفت بر نامه‌هایشان شناخته شوند. گفت و گوی ما را با وی می‌خوانید:

«نوسان: امروز کشور با چالش‌های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش‌ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

چالش‌های شهرنشینی موجود پدیده‌ای جدید و خلق‌الساعه نیست، بلکه ناشی از سیاست‌گذاری‌های نادرست در قلمرو توسعه است که بخشی از آن در این حوزه خودنمایی می‌کند. آنچه امروز مشاهده می‌کنیم، به نظر من، نتیجه طبیعی نگرشی است که در رابطه با توسعه، از سال‌های پس از پایان جنگ تحمیلی تاکنون بر بر نامه‌های عمرانی کشور حاکم شده است. ما پیش از هر چیز نیازمند تحول اساسی در فهم ما از توسعه هستیم؛ فهمی که بر مبنای نظریه‌های توسعه انسانی در سال‌های اخیر در سطح جهانی گسترش یافته و سازمان ملل متحد هم ترویج آن را مورد اهتمام قرار داده است؛ از این رو در صدد جبران کاستی‌ها و نواقص ناشی از توصیه‌های بانک جهانی و صندوق توسعه که در دهه‌های قبل به اقتصاد جهانی دیکته می‌کرد، برآمده و این خود معطوف به نظریه‌های نوسازی و تعدیل ساختاری بوده است که متأسفانه دولت‌های پس از جنگ هم ریل‌گذاری توسعه را در همان مسیر انجام دادند. بنابراین، تصور این که صرف شرکت در انتخابات ما را از بن‌بست‌های کنونی بیرون بیاورد ساده‌انگاری است. مشارکت در انتخابات یک وسیله است نه هدف؛ و صدا البته وسیله‌ای که در صورت سلامت و رقابت آزادانه و فارغ از اعمال سلیقه کانون‌های قدرت، باید مورد استفاده قرار گیرد. در غیر این صورت، یعنی در صورتی که تحولی در نگرش‌های کلان مربوط به توسعه اتفاق نیفتد، انتخابات‌ها در بهترین شکلش به جابجایی در روابط قدرت می‌انجامد و دستاوردی برای شهروندان در پی نخواهد داشت.

«نوسان: به نظر می‌رسد که همچنان عدم بر نامه محوری، بزرگترین چالش گروه‌ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

این دقیقاً بیان همان نقص بزرگی است که به آن اشاره شد. نامزدها، از هر گروهی که می‌خواهند باشند، باید پیش از هر چیزی به صفت بر نامه‌هایشان شناخته شوند و بعد از آن است که پرسش‌هایی از قبیل این که چه میزان توانایی دارند و کارنامه آن‌ها تا چه حد نشان‌دهنده صداقت و پاکدستی است مطرح شود. صرف بلند کردن علم‌ی با عنوان اصلاح طلبی یا اصولگرایی نمی‌تواند ملاک انتخاب توسط شهروندان باشد. باید بگویند قرار است ظرف چهار سال آینده چه کار بکنند و تا چه اندازه برای تحقق ایده‌هایشان بر نامه‌های واقع بینانه تدارک دیده‌اند؛ و گر نه انتخابات‌ها به میدان کارزار بسیج احساسات و دلبستگی‌های عاطفی به اشخاص و چهره‌های معین، و در مقابل، انزجار از اشخاص و چهره‌های دیگر خلاصه خواهد شد و اگر صد سال دیگر هم انتخابات اجرا شود اتفاق خاصی در جهت رفع نیازهای اساسی شهروندان نخواهد افتاد.

«نوسان: برخی معتقدند که مدل رابطه‌ای شورا - شهردار در ایران به خوبی تنظیم نشده و این موضوع سر منشأ بسیاری از مشکلات در اداره امور شهر، به ویژه کاهش نظارت شورا است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

اداره هیچ نظامی در هیچ سطحی از روابط قدرت نمی‌تواند بدون استفاده از سازوکارهای عقلانیت جمعی به نتیجه برسد. وقتی می‌گوییم عقلانیت جمعی، منظور صرف مشورت خواهی نیست. عقلانیت جمعی یعنی فرایندهای تصمیم‌گیری در یک سیستم بر اساس برآیند نظام دانایی موجود شکل بگیرد. مدیریت شهری هم دارای حوزه‌های تخصصی گوناگونی است که اگر تصمیم‌گیری‌ها فارغ از بهره‌گیری از این تخصص‌ها باشد، از سلسله بی‌انتهای بی‌ثمر آزمون و خطا سر در می‌آورد. صدا البته، شفافیت مالی و کاری و پاسخگویی با واسطه (از طریق شوراها) و بی‌واسطه در برابر شهروندان که منشأ اصلی اقتدار و اعتبار نهادهای انتخابی هستند، شرط ضروری کارآمدی مدیریت مبتنی بر عقلانیت جمعی محسوب می‌شود. شهرداران باید قبل از هر چیز از این که خدمت در سمت شهرداری را ابزاری برای هدفی جز توسعه متوازن و پایدار شهر بدانند، پرهیز کنند و ثانیاً، آن را به عنوان سکوی پرشی برای دستیابی به سطوح بالاتر قدرت در نظر بگیرند. شاید لازم باشد در قوانین مربوط به حوزه‌های اختیارات و وظایف شوراها و شهرداری‌ها تجدیدنظر شود، آن هم البته باید بر اساس مطالعات کارشناسانه صورت گیرد.

«نوسان: به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه‌های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پر نشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

هر سازمانی، اعم از مؤسسه‌ها، احزاب، شرکت‌ها، بنگاه‌ها و ساختارهای کلان سیاسی و اجتماعی، نیازمند داشتن سازوکارهای لازم برای تأمین نیروی انسانی کارآمد، پر توان و روزآمد است؛ یعنی باید دائماً به دنبال یافتن و ساختن کادرهای تازه نفس باشد. همه ما به خوبی از آفات سمت‌های مادام‌العمر با خبریم. جوانان دیروز که می‌توانستند در عرصه اجرایی با شتاب و نشاط عمل کنند، شاید لازم باشد امروز، جایگاه مشاوران باتجربه را اشغال کنند. هر وقت بتوانیم نیروی کارآمد جوان را با سرمایه تجربه پیشکسوت‌ها در هم بیامیزیم، در بالا بردن سرمایه انسانی و به دنبال آن سرمایه اجتماعی موفق خواهیم بود. این البته با توجه به دو نکته مهم است: یکی این که جوانان امروز هم فردا جا را برای جوانان فردا باز کنند؛ و دیگر این که صرف شعار جوان گرایی ما را به آن ورطه‌های هولناک و زیان‌های جبران ناپذیری نکشانند که در آن هشت سال سیاه شاهدش بودیم.

«نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبانه و جوانان نسل دوم و سوم برای ایجاد تحول و تغییر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

مسئله فراتر از اصلاح طلبی و اصولگرایی است. هر دو جریان موجود نیازمند بازسازی و شفافیت‌سازی هویتی و بر نامه‌ای هستند. علاوه بر این، دیدگاه‌ها منحصراً به این دو گروه نیست. چه بسیار جریانات فکری و اجتماعی دیگر هم هستند که نباید نادیده گرفته شوند و قربانی این دو قطبی شوند. چه بسا آن‌ها بتوانند راه‌های بهتری برای ایجاد تحول و تغییر ارائه کنند و دو جریان موجود بتوانند از آن‌ها درس‌های زیادی یاد بگیرند.

اداره هیچ نظامی در هیچ سطحی از روابط قدرت نمی‌تواند بدون استفاده از سازوکارهای عقلانیت جمعی به نتیجه برسد

شرکت نماییم. همچنین مردم باید بر مجریان نظارت هم داشته باشند تا مبادا آنها منحرف شوند و سرنوشت مردم که به آنها داده شده را به انحراف بکشانند.

در این میان نقش احزاب را نباید نادیده گرفت، احزاب باید نه فقط در آستانه انتخابات، بلکه همواره، افرادی را تعیین کنند که اولاً پیگیر شناسایی ریشه مشکلات باشند و برنامه ریزی دقیق برای رفع مشکلات انجام دهند؛ ثانیاً همان افراد را برای شرکت در انتخابات به مردم معرفی کنند؛ ثالثاً بعد از قبول مسئولیت باید از فرد منتخب حمایت شود که بدون ائتلاف وقت طبق برنامه قبلی سراغ اصلاح مشکلات بروند و احزاب هم به او مشاوره دقیق بدهند. تشتت و تفرقه و ملوک الطوائفی جز شکست و ناکامی بهره ای ندارد. در عمده کشورهای جهان کارها با مشورت و تصمیم گیریها با رأی اکثریت و محوریت شخص یا گروه خاصی انجام میشود، خواه شخص مزبور با رأی و نظر مردم انتخاب شده باشد یا با تحمیل و وراثت محوریت را احراز کرده باشد، و این قاعده در همه مخلوقات و سایر موجودات غیر از انسان هم حاکم است.

ملاک برای افرادی که در انتخابات شرکت می کنند تعهد و تخصص نامزدها باشد و از مسائل جناحی پرهیز کنند و نامزدهای شورای شهر هم نباید سلیقه های سیاسی را در امور شهری مد نظر قرار دهند؛ تفکر افراد هر چه می خواهد باشد، در امور شهر و نظارت بر امور دخالت داده نشود.

به نظر می رسد که باید گروههای مختلف اولاً خود محور نباشند و ثانیاً احترام یکدیگر را نگه دارند و تصمیم گیران نیز از نسل بعد از خود در مدیریت استفاده نمایند تا این رشته دوام یابد و برای همیشه افرادی کار آزموده در جامعه وجود و حضور داشته باشند. این چرخه باید ادامه داشته باشد.

همانطور که اوایل انقلاب اکثر مسئولین جوان بودند و با همان نیروی جوانی و با مشورت و حفظ احترام بزرگترها بود که کارها پیش می رفت؛ اکنون هم باید برای سرعت دادن به توسعه، نیروهای جوان و خلاق را به لایه های تصمیم گیر اضافه کرد تا پیشرفت دچار رکود نشود.

امسال دو بار با نماینده جمعی از زنان و جوانان دپدارهایی داشتیم و مشاهده کردیم که آنان مطالباتی دارند و همواره مشغول بررسی اوضاع هستند. طبیعتاً اگر از پتانسیل این افراد استفاده شود شرایط مطلوب تر خواهد شد.

شورای فعلی هر چه بود مدتش تمام شد و عمرش به پایان رسید و خدماتی هم انجام داد و خداوند اجر نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد؛ اما نباید انتظار داشت شورای شهر از یک تفکر و یک جناح خاص باشد بلکه همه جناح ها و همه تفکر ها باید مشارکت کنند. ولی آنچه مهم است پس از انتخابات باید به دور از جنبه های سیاسی در محیط شورا، همدلی حاکم باشد و تمام فکرشان خدمت به مردم و تقسیم عادلانه بودجه و امکانات بین شهروندان در تمام نقاط شهر باشد. امیدوارم شورای آینده با درایت بیشتر و واقع نگری، نیازهای شهر را دریابد و مشکلات را برطرف ساخته، اصلاحات لازم را به عمل آورد.

احزاب باید نه فقط در آستانه انتخابات، بلکه همواره، افرادی را تعیین کنند که اولاً پیگیر شناسایی ریشه مشکلات باشند

آیت الله حاج شیخ محمدعلی مفاقی

سرعت دادن به توسعه

■ نیروهای جوان را به لایه های تصمیم گیر اضافه کنیم

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ، طبق این آیه شریفه، سرنوشت انسان و جامعه انسانی به دست خود انسانهاست و خداوند متعال و حکیم بر مبنای حکمت با بندگانش رفتار می کند.

در روایتی نیز آمده که: تمام شما انسانها راهنما، رهبر و سرپرست جامعه هستید و همگی در برابر ملت و مردم خود مسئولیت دارید، و باز در روایت دیگری آمده که: شما هر گونه باشید به همان گونه بر شما حکومت خواهند کرد. مردمی که نسبت به سرنوشت جامعه بی تفاوت باشند، حاکمانشان هم نسبت به آنها بی تفاوت خواهند بود و فقط به فکر حفظ مقام و موقعیت خویش خواهند بود و چیزی که برای آنان مهم نیست، برطرف کردن مشکلات مردم و اصلاح امور ایشان است.

اگر امروز شرایط را ضعیف نیستیم بخش عمده تقصیر به گردن خود ما مردم است، چرا که حتماً بدون شناخت کافی افراد را به مسئولیت رسانده ایم؛ وقتی هنوز افرادی در جامعه هستند که حتی خبر ندارند مسئولین شهر خودشان و نماینده خودشان چه کسانی هستند، وقتی هنوز برخی مسئولین کشور را نمیشناسند، نتیجه اش روی کار آمدن افراد نالایق و محصول آن عدم پیشرفت و نارضایتی خواهد بود.

بنابر این اگر ما بخواهیم مشکلات شهر و کشورمان برطرف گردد، باید در صدد باشیم که افرادی صالح و کارداران و متعهد که هم مشکلات را می شناسند و هم طرح و برنامه ای برای رفع آنها دارند را شناسایی کرده و آنان را برای قبول مسئولیت تشویق نماییم و خود نیز مسئولانه در انتخابات

۹۹

اوایل انقلاب اکثر مسئولین جوان بودند و با همان نیروی جوانی و با مشورت و حفظ احترام بزرگترها بود که کارها پیش می رفت؛ اکنون هم باید برای سرعت دادن به توسعه، نیروهای جوان و خلاق را به لایه های تصمیم گیر اضافه کرد تا پیشرفت دچار رکود نشود

دولت در سایه

■ باید با تحول، شاهد تغییر نسلی و مدیریتی باشیم

یادداشت

نقش زنان در تغییر و تحولات نسلی:
فرصت های مدیریتی جنسیت ندارند

مریم فایزی

زنان ایرانی در سال های اخیر در عرصه های مدیریتی، اقتصادی و اجتماعی حضوری فعال و مشارکتی جدی دارند و حتی زنان کشور با استقبال پر شور و فعال وارد بازار کار اقتصادی، سیاسی و اجتماعی شده اند. با فعالیت دولت یازدهم، گام های مهم تری برای فعالیت زنان در عرصه های مختلف برداشته شد که حضور سه نفر از معاونان رئیس جمهوری و ۱۶ بانوی دیگر در مجلس شورای اسلامی گواه فعالیت مؤثر دولت تدبیر و امید برای مشارکت بیشتر زنان است.

دسترسی برابر و عادلانه به فرصت ها میان زنان و مردان یکی از مسائلی است که منجر به توسعه پایدار می شود؛ در این مسیر به طور قطع شناسایی ظرفیت ها و پتانسیل های زنان توانمند می تواند بستر مناسبی برای دستیابی آن ها به فرصت های برابر فراهم سازد. اما آنچه مشهود است اینکه عدم خودباوری زنان نسبت به توانمندی های خود در مواردی موجب می شود تا آن ها در فضایی مردسالارانه از دستیابی به فرصت های مناسب بازماندند. به هر حال نیمی از جمعیت کشور زنان هستند و طبق آمارهای رسمی اکنون بیش از ۶۰ درصد زنان ورودی دانشگاه ها را به خود اختصاص می دهند و بنابراین جامعه مابا تحول نسلی بارشده علمی زنان مستعد و آموزش دیده رو به رو می شود که حضور آن ها در عرصه های مدیریتی و تصمیم گیری و سیاست گذاری می تواند نه تنها به رویکرد برنامهریزی متوازن در سطح کلان کمک کند، بلکه موجب جلب مشارکت نیمی از بدنه جامعه شود. اما به نظر می رسد که همواره دایره مدیریت هاینابر عدم شناخت نسبت به زنان مستعد و توانمند به ویژه نسل جوان که دارای تخصص نیز هستند، موجب می شود تا دایره محدودی از زنان همواره در چرخش میان فرصت ها باشند و البته نقداصلی به جامعه زنان باز می گردد که از فرصت های رایزنی و معرفی درست ظرفیت های خود برای حضور در عرصه های مختلف بنابر شایستگی هایشان بهره نمی گیرند. در واقع همراه با تحولات اجتماعی و رشد نسلی، باید تحول نگرشی نسبت به انتظارات و البته توانایی های نیمی از جامعه برای تحول کشور صورت گیرد؛ این آن رویکردی است که باید دولت مردان، قانون گذاران و برنامه نویسان کلان کشور بدان توجه داشته باشند چرا که اکنون نمی توان توسعه را بدون حضور همه جامعه در نظر گرفت و زنان نقش مهمی در پیشبرد اهداف کلان برای توسعه کشور خواهند داشت. بنابر این فرهنگ سازی برای تغییر نگرش نسبت به نقش و جایگاه زنان به عنوان نقش آفرینان توسعه کشور از اهمیت بالایی برخوردار است و در صورت این تحول دیدگاه و تفکر بستر سازی حضور زنان بنابر شایستگی هایشان در عرصه های مختلف فراهم می شود. اما نکته قابل توجه، شناسایی زنان مستعد و توانمند است که دارای تخصص، تجربه و کارآمدی برای ایجاد تحول در نظام برنامه ریزی و حرکت رو به توسعه کشور هستند، که این را می توان گامی برای حرکت به سوی دسترسی به فرصت های عادلانه برای زنان و همان طور تحول نگرشی دانست.

چنانچه رویکرد ما در حوزه پست های مدیریتی، شایسته سالاری باشد، دیگر فرصت های مدیریتی نباید زاننه و مرده شوند بلکه باید هر فردی بنابر شایستگی ها از فرصت عادلانه برای دسترسی به مناصب و منابع برخوردار شود ولی رویکرد مردسالارانه در تقسیم مناصب مدیریتی موجب شده تا زنان از سهم عادلانه ای در این حوزه محروم بمانند. به امید روزی که زنان بتوانند توانمندی های خودشان را در جامعه به نمایش بگذارند و نقش تأثیر گذارشان را در عرصه های مختلف نشان دهند.

نیروهای جوان در تمام سطوح استفاده کنند. وی تصریح کرد: بهانه می آورند که جوانان سابقه و تجربه کار ندارند، اگر این حرف را بنیم هیچ گاه نباید از جوانان استفاده کرد و همیشه باید از نیروهای فرسوده بهره گرفت و جوانان در رده های پائین فعالیت کنند. وی با پیشنهاد اینکه باید در تمام ارگان ها و وزارتخانه ها، مرکز برای آموزش جوانان جهت عهده داری مسئولیت داشته باشیم، گفت: انتظار آن است برای نظام مدیریت کشور دوره های کارآموزی گذاشته شود تا نیروهای بانشاط جوان و باتجربه تربیت شوند و بتوان انتظار تحول اساسی در نظام مدیریت کشور داشت.

قائم مقام حزب اعتماد ملی با تأکید بر اینکه چاره ای جز جانشین پروری در کشور نداریم، بیان داشت: نسل اول و دوم انقلاب در حال از بین رفتن است. ما اگر سازندگی و نظام پرورش نیرو نداشته باشیم با مشکل مواجه می شویم و باید کار را متوقف کرده و مجبور به سپردن امور به افراد غیر کار دان باشیم. وی با اشاره به اینکه شناسایی و پرورش افراد جوان یکی از رسالت های احزاب است که متأسفانه کمتر به آن می پردازند، گفت: مردم در دنیا به گونه ای به جوانان بهامی دهند که آن ها را دولت در سایه بدارند. مثلاً اگر برای وزیر و یرو یا شخصی در کابینه مشکلی پیش آمد فوراً کسی جایگزین وی می شود. احزاب این کار را بهتر می توانند انجام دهند. اگر ما نیروهای بالقوه خود را آموزش ندیم به زودی دچار فقدان نیرو و بحران مدیریت می شویم. وی همچنین با اشاره به اینکه باید برای واگذاری امور، مسئولیت های تخصصی و کارآمدی لازم افراد را در نظر بگیریم، بیان داشت: متأسفانه ما همواره دچار افراط و تفریط بودیم و گاهی به برخی امور توجه نکردیم و در برهه ای بیش از اندازه توجه کردیم. مثلاً اوایل انقلاب توجه به هنر و ورزش وجود نداشت، اما امروز قبیله و آمال مردم، هنرمندان و ورزشکاران هستند و برای واگذاری مسئولیت ها از چهره هایی استفاده می کنند که اصلاً تناسبی با مسئولیت و کارهای واگذار شده به آن ها ندارند. منتجب نیا افزود: اینکه زمانی سیاسیون و زمانی هنرمندان و ورزشکاران را برای شور انتخاب می کنیم، مشکل سازی می شود. در شورا مسائل مختلف شهری مدنظر است و تنها بحث تخصص و کارآمدی در شوراها مورد اهمیت است.

نوسان قائم مقام حزب اعتماد ملی و سیاستمدار برجسته اصلاح طلب، معتقد است که اگر انتخابات نبود اساساً جمهوری دوم دمسالاری مفهومی نداشت بنابر این تحقق جمهوریت نظام، در گرو انتخابات است. رسول منتجب نیا، تأکید دارد که انتخابات در هر دوره ای نماد و مظهر حضور مردم در تعیین سرنوشت خویش است و مردم از طریق حضور در انتخابات، آینده خود را رقم می زنند. این سیاستمدار اصلاح طلب، با اشاره به دو انتخابات حساس و تعیین کننده در سال آینده، تصریح کرد: ما در شرایطی انتخابات را برگزار می کنیم که دوره گذشته آقای روحانی به عنوان نقطه امید مردم و با حمایت اصلاح طلبان و اعتدال گرایان و مرحوم آیت الله هاشمی روی کار آمد و نام تدبیر و امید را بر دوران مسئولیت دولت یازدهم گذاشت.

وی با بیان اینکه اکنون نیز این امید هنوز در بین اقشار مختلف وجود دارد، گفت: طی چهار سال گذشته گام های بلندی برداشته و حرکت های مهمی صورت گرفته و بسیاری از ویرانی ها تبدیل به سازمان و اصلاح شده است. اما این آغاز کار است و اگر دوره دوم نباشد کار هانیمه تمام می ماند. وی تأکید کرد: متأسفانه در کشورمان اگر فردی روی کار آمد، ادامه دهنده برنامه گذشته نخواهد بود و تمایل به برنامه جدیدی دارد و لذا تمام برنامه ها ناقص و ابتر می ماند.

منتجب نیا، اما با اشاره به تحول و توسعه از طریق شوراهای شهر، تأکید دارد: شوراها در تمام زوایای کشور از پایتخت گرفته تا کوچک ترین روستاها، نفوذ دارند؛ چرا که انتخابات به صورت مردمی، پویا، سیال و همگانی انجام می شود. وی با تأکید بر اینکه در این انتخابات باید با تحول، شاهد تغییر نسلی و مدیریتی باشیم، گفت: شکی نیست در سطوح مدیریتی مختلف به شدت نیازمند جوان گرایی و حضور نیروهای تازه نفس هستیم، البته نباید از تجربیات پیشکسوتان و تجارب آن ها غافل ماند و باید معجونی از نیروهای بانشاط جوان و تازه نفس به همراه تجربیات افراد مجرب ایجاد شود.

منتجب نیا، عدم تمرکز بر جوان گرایی را یکی از اشکالات دولت فعلی دانست و انتقاد کرد: میانگین سنی دولت، میانگین مناسبی نیست، رئیس جمهور و دولت وی باید از

مشاورین باتجربه

■ نسل اول باید در کنار نسل دوم و سوم قرار بگیرد

معتقد است که نسل اول بسیار دلسوز و دست پاک بود و هر چه در چنته داشت رو کرد و حالا باید جای خود را به نسل جوانتر بدهد. رییس ستاد انتخاباتی دکتر روحانی در اصفهان، شورای شهر جوان و پویا را موتور اقتصادی شهر می‌داند و ادامه می‌دهد که سیستم در همه ارکان در حال پوسته اندازی است. گفت و گوی ما را با حسین نجار می‌خوانید:

🔴 نقش شورای شهر را در تحولات اقتصاد شهری چطور ارزیابی می‌کنید؟

شورای شهر جوان و پویا می‌تواند موتور اقتصادی شهر باشد و اقتصاد شهر را با پیشنهادات و طرح‌های اقتصادی به حرکت درآورد. بالاخره جوانها دارای افکار تازه و نوآورانه می‌باشند و ایجاد یک شهر شاد و پر نشاط توأم با جاذبه گردشگری می‌تواند اقتصاد شهر را تکان داده و از خمودگی نجات دهد.

🔴 به اعتقاد شما بستر توسعه شهر اصفهان چیست و نقش شهرداری هادر تحقق این امر چه می‌باشد؟

در شهری مانند اصفهان که دارای هزاران آثار به ثبت رسیده تاریخی می‌باشد فروش تراکم ظلم به این شهر و تاریخ آن می‌باشد. همانطور که سالیان گذشته کارشناسان محیط زیست و کارشناسان حوزه آب چنین روزهایی را پیش بینی کرده بودند و مسئولین توجه نکردند و امروز کشور دچار این مشکلات لاینحل شده است. باید همه کسانی که دانسته یا ندانسته کوتاهی کرده اند از نسل جدید و آینده عذرخواهی کنند. این کشور برای توسعه‌ی پایدار باید به سمت اکوتوریسم برویم، این مهم یک عزم ملی را می‌طلبد که باید رهبران جامعه کمک کنند تا درآمد پایدار و در نتیجه توسعه پایدار محقق گردد. در نتیجه جذب تور زیست موضوع اشتغال حل وضع و زندگی جوانان این شهر بهبود پیدا می‌کند. خدا را خوش نمی‌آید این همه نعمت آثار کهن و تاریخی داشته باشیم ولی جوانان بیکار یا به دنبال مشاغل کاذب باشند. این یک نوع کفران نعمت می‌باشد ضمن اینکه شبکه های زیرزمینی این شهر پوسیده و دیگر کشش ساخت و سازهای عمودی را ندارد و معیار به لحاظ ترافیکی دیده نشده است و آلودگی بیدامی کند. پیشنهاد من ساخت شهر کهای جدید می‌باشد که می‌تواند سرریز اجتماعی در آنجا جذب و برنامه ریزی کرد

🔴 امروز کشور با چالش های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به نظر من کشوری که در آن فرآیند انتخابات وجود دارد باید مردم در آن شرکت کنند و از این فرصت بدست آمده نهایت استفاده را بکنند. تجربه ثابت کرده است هر چقدر میزان مشارکت بالا باشد نتیجه نسبتاً بهتری حاصل می‌گردد. شهرها و خصوصاً کلان شهرها که این سالها به دلایل مختلف از قبیل تغییر اقلیم آب و هوایی و مشکلات اشتغال و جذابیت زندگی در شهر به لحاظ رفاهیات جاذبه‌ی کوچ از روستاها و شهرستانهای کوچک را باعث شده اند و بخاطر سیاستهای نادرست دولت های مختلف باعث بزرگتر شدن کلان شهرها و در نتیجه بوجود آمدن مشکلات بزرگ از قبیل ترافیک زیست محیطی و اشتغال فرهنگی و اجتماعی روبرو شده اند، بنابراین برای حل این مسائل و مشکلات بزرگ نیاز به یک شورای قوی متشکل از متخصصین در حوزه های مختلف و یک شهردار قوی دارند. شرکت در انتخابات در هر دوره ای اهمیت خاص نسبت به مشکلات زمان خودش را داشته است این دوره هم خصوصاً انتخابات ریاست جمهوری بسیار پر اهمیت می‌باشد چرا که در اطراف ایران ناامنی و مشکلات فراوان وجود دارد که دشمنان این کشور قصد دارند به هر شکل دست ایران را به آتش بکشاند و آرامش و امنیت را از کشور ببرند که انشالله حضور پر شور مردم در ۲۹ اردیبهشت سال ۹۶ می‌تواند به همه دشمنان این مردم و سرزمین بفهماند مردم ایران باهوش و متحد می‌باشند و فکر دست اندازی به این کشور از سرشان بدر خواهد شد.

🔴 به نظر می‌رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروهها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

صدر برنامه محوری با اصول حرکت کردن لازمه‌ی موفقیت یک کار تیمی می‌باشد، شورانیز یک تیم متشکل از تخصصهای مختلف می‌باشد که با تصمیم گیریهای خوب و کارشناسی شده می‌تواند باعث پیشرفت شهر گردند. در شورا قانون گذاری به طور صحیح یک وجه و پیگیری آن تا حصول نتیجه وجه دیگر می‌باشد که باید یک تیم منسجم پیگیر آن موضوعات باشند.

🔴 به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پر نشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

در دنیای امروزی که تکنولوژی و زمان عصر ارتباطات و اطلاعات می‌باشد و سرعت پیشرفت بسیار زیاد و لحظه ای است نسل جوان و جوانتر یعنی نسل ۲ و ۳ می‌توانند در این عرصه ورود پیدا کنند و تصمیم گیری در زمان خودشان را انجام دهند. نسل اول که بسیار دلسوز و دست پاک می‌باشند هر چه در چنته داشته اند را رو کرده اند و می‌بایستی جای خود را به نسل جوانتر بدهد، این یک امر طبیعی است و سیستم در همه ارکان در حال پوسته اندازی است و باید تسلیم بشوند و بعنوان مشاورین باتجربه در کنار نسل دوم و سوم قرار بگیرند، دیر یا زود این اتفاق در تمام سطوح انجام می‌گیرد پس چه بهتر با احترام خاص و ویژه این مهم انجام گیرد.

شورانیز یک تیم متشکل از تخصصهای مختلف می‌باشد که با تصمیم گیریهای خوب و کارشناسی، می‌تواند باعث پیشرفت شهر گردند

پانوش

شهر دار

شورای فعلی با ترکیبی بسیار ناهمگون و غیر هماهنگ چونان مانعی در توسعه شهری اصفهان از پیشرفت و حرکت شهری جلوگیری می‌کند و اگر بخواهیم از اثرات مثبت این شورا نیز یادی کرده باشیم می‌توان به تعویض شهردار اصفهان اشاره کرد. جدای از همه مسائلی که در این تغییر دخیل بود؛ اصولاً شهر پویا نیازمند

ایجاد تغییر در مدیریت خود است. اینکه یک شهردار با هر میزان توان بیش از ۱۰ سال مدیریت یک شهر را بر عهده داشته باشد باعث خواهد شد که شهر به یک سکون و ایستایی نامبارکی دچار شود که اصفهان نیز این تجربه را از سر گذرانیده است. در هر حال حضور شهردار جدید روحیه و هوای شهر اصفهان را به شکل قابل درکی تغییر داد و امیدوارم این شهر زنده همواره در مسیر حرکت و پویایی قرار داشته باشد

سعید بزرگی، معتقد است که مردم در این سالها با شناختی کاملتر و آموزش بیشتر دموکراسی در حال عبور از تله پوپولیسم و ورود به مرحله عمیقتری از دموکراسی هستند. این فعال سیاسی - اقتصادی با اشاره به تغییرات نسلی، جامعه ایران را دارای هرم سنی جوانی می‌داند که آماده پذیرایی از حرفهای جدید و روشهای نو در مواجهه با دنیایی است که سرعت تغییرات در آن بسیار بیش از سرعت نوسانات فکری نسلهای قبلی است. گفت‌وگوی ما را با وی می‌خوانید:

تله پوپولیسم

■ شهر پویا نیازمند ایجاد تغییر در مدیریت است

قرار گرفتن در پستهای مدیریتی به پیاده‌سازی آرمانهایی که سالها برای آن تلاش کرده است تحقق عینی‌تری ببخشد؛ در عین حال جامعه ایران با یک هرم سنی جوان آماده است تا پذیرای حرفهای جدید و روشهای نو در مواجهه با دنیایی باشد که سرعت تغییرات در آن بسیار بیش از سرعت نوسانات فکری نسلهای قبلی است. امروز جوانان نیاز دارند تا با نظارت و راهنمایی این بزرگان در ادامه مسیری که آنان ایجاد کردند گام بردارند و صد البته این جوانان با داشتن روحیه‌ای نزدیک تر به نسل حاضر و با پاکدستی و دانش روز قطعاً نتایج پر بارتری به بار خواهند آورد و در این راه هیچ محلی به‌تر و مناسب‌تر از شوراهای اسلامی شهر و شهرداری هائست.

نوسان: ارزشیابی شما از برنامه‌ها و اقدامات شورای فعلی شهر اصفهان چیست؟ آیا ترکیب شورای اصفهان را در توسعه شهری اصفهان موفق می‌دانید؟

متأسفانه در پاسخ به این سؤال شما باید عرض کنم که خیر. شورای فعلی با ترکیبی بسیار ناهمگون و غیر هماهنگ چونان مانعی در توسعه شهری اصفهان از پیشرفت و حرکت شهری جلوگیری می‌کند و اگر بخواهیم از اثرات مثبت این شورا نیز یادی کرده باشیم می‌توان به تعویض شهردار اصفهان اشاره کرد. جدای از همه مسائلی که در این تغییر دخیل بود؛ اصولاً شهر پویا نیازمند ایجاد تغییر در مدیریت خود است. اینکه یک شهردار با هر میزان توان بیش از ۱۰ سال مدیریت یک شهر را بر عهده داشته باشد باعث خواهد شد که شهر به یک سکون و ایستایی نامبارکی دچار شود که اصفهان نیز این تجربه را از سر گذرانیده است. در هر حال حضور شهردار جدید روحیه و هوای شهر اصفهان را به شکل قابل درکی تغییر داد و امیدوارم این شهر زنده همواره در مسیر حرکت و پویایی قرار داشته باشد.

نوسان: امروز اصفهان با چالش‌های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالشها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش‌روی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

انتخابات ریاست جمهوری مهمترین انتخابات کشور است که مردم در آن علاوه بر انتخاب رئیس جمهور کشور رویکرد و تمایل سیاسی خود به حرکت آینده کشور را نشان می‌دهند. این انتخابات علاوه بر جنبه‌های داخلی از بعد خارجی بسیار مهمی نیز برخوردار است و اهمیت آن بر هیچ کس پوشیده نیست. اما انتخابات شورای شهر یکی از مهمترین انتخاباتهای کشور است که به واسطه کارکرد محلی شورای‌های اسلامی شهر و عینیت رای مردم در پیشانی محل زندگی آنان این انتخابات را بسیار جذاب و شور انگیز کرده است. علاوه بر آن تعدد کاندیداهای انتخابات شوراهای اسلامی شهر و وجود روابط فامیلی و مستقیم، گروههای بسیاری را به حضور در این صحنه ترغیب می‌کند و شاید بتوان گفت که وزن سیاسی انتخابات شوراهای شهر کمتر از دیگر انتخاباتهای کشور است. صد البته این امر در شهرهای بزرگ به شکل دیگری است. نوع و کارکرد شورای‌های اسلامی شهر در نظم بخشی به عملکرد شهرداری‌ها و مواجهه با چالشهای شهرنشینی است و این امر حضور در این صحنه را بسیار با اهمیت می‌نماید. با توجه به اینکه عملکرد شوراهای محلی است و مردم نتایج آنرا به صورتی ملموس و کوتاه مدت درک می‌کنند، حس اثر بخش بودن رای را برای مردم بیشتر از پیش جلوه می‌دهد. مردم اصفهان به خوبی تأثیر تغییرات انجام شده در شهرداری اصفهان را درک می‌کنند و این خود نشانه آن است که رای مردم تا چه میزان در زندگی شهری مأمور است.

نوسان: به نظر می‌رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروهها و افراد شرکت‌کننده در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

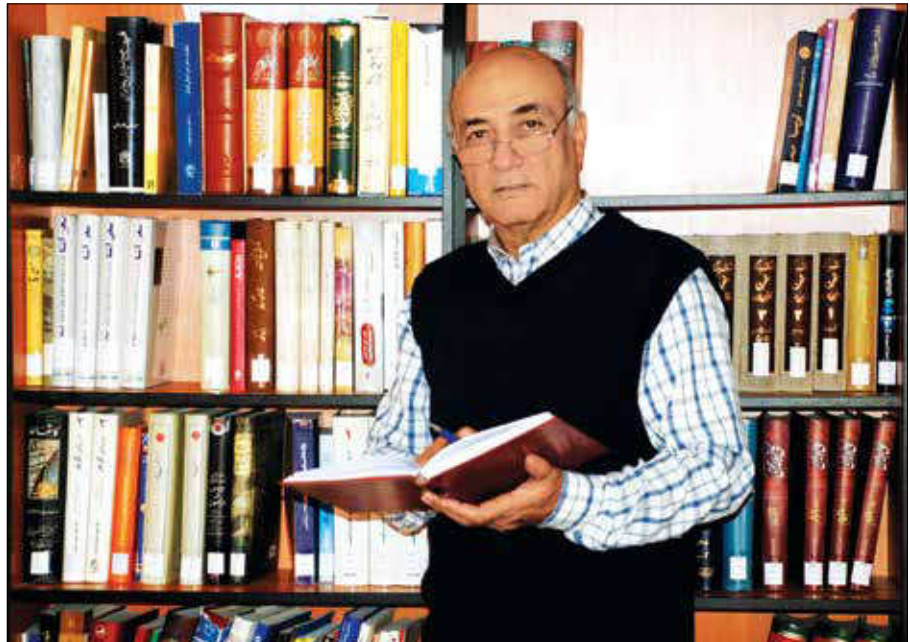
به نظر می‌رسد برخلاف آنچه انتظار می‌رود در کلان شهرها و شهرهای بزرگ میزان برنامه محوری بسیار پائین تر از شهرهای کوچک و روستاهاست. به شکلی که در کلان شهرها شعارهای کاندیداهای شایهت بسیاری به شعارهای انتخاباتی در روستاها و شهرهای کوچک دارد و بسیار از گروهها به جای پرداختن به یک برنامه استراتژیک و همه جانبه و ارائه راهکارهایی برای حل مشکلات شهری، به شعارهای جذاب رای برای انتخابات ورود می‌کنند. صد البته مردم نیز در این سالها با شناختی کامل تر و آموزش بیشتر دموکراسی، در حال عبور از تله پوپولیسم و ورود به مرحله عمیقتری از دموکراسی هستند. صد البته این امر در تمامی جوامع با کمندی و صرف زمان و هزینه بسیار انجام می‌پذیرد و این نیز از این امر مستثنی نیست.

نوسان: به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد در تغییراتی در ساختار و لایه‌های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

اکنون نزدیک به ۴۰ سال از انقلاب اسلامی می‌گذرد و هنوز بخشی از نسل اول انقلاب در تلاش است تا با

حق نسل جوان

عبور مترو از چهارباغ، صرفاً ثمره یک لجبازی مدیریتی بود

مدیرعامل اسبق متروی اصفهان، معتقد است که اصل اول مدیریت یعنی تناسب اختیار و مسئولیت است که همواره به دلیل انفعال ساختار قانونی کشور رعایت نگردیده است. محمدعلی مهدی پور، به داستان متروی اصفهان اشاره می کند و ادامه می دهد: علیرغم تقصیر میراث فرهنگی در دادن مجوز عبور مترو از چهارباغ، اما این عبور مغرورانه، که میلیارد ها تومان برای مردم هزینه و اتلاف وقت در برداشته، صرفاً ثمره یک لجبازی مدیریتی بود. گفت و گوی ما را با وی می خوانید:

نوسان: بسیاری معتقدند که طی چند دوره گذشته در انتخابات شورای های شهر شاهد عدم برنامه محوری هستیم و این یکی از بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در این انتخابات است. دیدگاه شما در این باره چیست؟

به اعتقاد بنده متأسفانه عدم برنامه محوری نه تنها در بحث شوراها بلکه در سایر امور اجرایی و بخش های مختلف وجود داشته و دارد. البته بخشی از این انفعال به ساختار قانونی کشور برمی گردد که اصل اول مدیریت یعنی تناسب اختیار و مسئولیت در آن، چه به صورت رسمی و چه غیررسمی رعایت نشده است. اما همین مسأله بهانه ای شده که طالبان پست ها و امور حکومتی از آن سر باز زنند و از دیگر سوی چون می دانند اعلام برنامه صحیح و تعهد به اجرای آن بالاخره موجب رنجش عده ای می شود به خوبی از آن طفره می روند و در عمل هم امور جاری با چنین فضایی به روزمرگی می افتد و فرصت طلبی اوج می گیرد. نوسان: برخی معتقدند که مدل رابطه ای شورا - شهر دار در ایران به خوبی تنظیم نشده و این موضوع سرمنشا بسیاری از مشکلات در اداره امور شهر، به ویژه کاهش نظارت شورا است. این موضوع را چگونه ارزیابی می کنید؟

به هر حال مدل رابطه شورا و شهرداری براساس ساختار قانونی حکومت ها متفاوت است که اینک شرایط و مدل انتخاب اعضای شورای شهر و شهردار و حتی مسئولیت های محوله متفاوت است. اما تا آنجایی که در این چند دوره شورای شهر نشان داده است، عوامل مخرب دیگری وجود دارد که تاثیر آنها مهمتر است و یکی از اصلی ترین آنها سیاسی کاری در تمام امور است.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارند با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

به گمان من قدری باید با انصاف برخورد کرد و این حق نسل جوان است که به نسل های قبلی بگوید "شما تمام هنر مدیریت شهرتتان را تاکنون انجام داده اید و اجازه دهید نیروهای تازه نفس تر در معرض کارها قرار گیرند". اما یک واقعیت تلخ وجود دارد که به روحیه ملی ما برمی گردد و آن موضوع افراط گرایی است که در این زمینه نباید افراط کرد. هر جوانی الزاماً بهتر از هر میانسانی نیست و وانگهی باید کاری کرد

که نسل های قبلی مشفقانه به عنوان مشاور و دلسوز و بی جبره و موجب، در کنار نسل جوان قرار بگیرند و حداقل تجارب خود را منتقل کنند. ولی افسوس که روحیه ملی تعامل کار در جامعه ما وجود ندارد.

نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبانه و جوانان نسل دوم و سوم را برای ایجاد تغییر و تحول چگونه ارزیابی می کنید؟

به هر حال اگر آمیدی برای بازسازی کشور وجود دارد، صرفاً با تفکر اصلاح طلبانه است. اما متأسفانه به دلیل پاره ای مشکلات از یک سو و فرصت طلبی ها از سوی دیگر، اصلاح طلبان تاکنون برنامه مدون و منسجمی چه برای اداره امور مملکت و چه برای نهادهایی در سطح شورای شهر به مردم ارائه نداده اند.

نوسان: به نظر می رسد هنوز تأمین مخارج و درآمد شهر از راه فروش تراکم یا به عبارتی شهرفروشی صورت می گیرد. با توجه به رکود فعلی صنعت ساختمان، شهرداری ها برای توسعه پایدار شهر چه گزینه های دیگری روی میز دارند؟

این یکی از آثاری است که در سوال قبل پاسخ دادم. مثلاً درآمد محل از تور نیست؛ همه می توانند ساعت ها در باره مزایای این مقوله صحبت کنند ولی می دانیم که برای حل مسأله تور نیست، خیلی کارها چه در سطح ملی و چه در سطح منطقه ای باید صورت گیرد اما کسی جرات بیان این موضوع را ندارد! خوب حداقل یکی از مراجعی که می تواند لایحه به مجلس بدهد، شورای استان هاست. چرا برای درآمد شهرداری ها فکر نمی کنند؟ تا کی باید شهرفروشی کرد و روستاها را خالی کرد؟

نوسان: با توجه به وقوع حادثه پلاسکو و حوادثی از این دست در شهر به نظر می رسد که انتخاب افراد تخصصی برای شورای شهر می تواند بهترین گزینه برای اجرای طرح های عمرانی و اقتصاد شهری باشد. دیدگاه شما در این باره چیست؟

قطعاً باید افرادی وارد شورای شهر شوند که پیشینه اجرایی و حداقل مطالعات شهری را داشته باشند. اما این امر نیاز به تفسیر دارد مثلاً هر کس قبلاً در شهرداری کار کرده لزوماً آدم کارشناسی نیست. وانگهی امروز به شدت باید به دنبال کسانی رفت که بین خود و خدا، نگران آینده شهر باشند به دلواپس سیاسی.

نوسان: ارزیابی شما از برنامه ها و اقدامات شورای فعلی شهر اصفهان چیست؟ آیا ترکیب شورای اصفهان را در توسعه شهری اصفهان موفق می دانید؟

صراحتاً می گویم خود من مدیرعامل متروی اصفهان بودم و علیرغم مسائلی که در آنجا اتفاق افتاد و به شهردار قبلی حضوراً تذکر دادم حتی یکی از اعضای شورای شهر نیامدند مطالب بنده را حداقل گوش بدهند. اما باید بگویم علیرغم تقصیر میراث فرهنگی در دادن مجوز قبلی عبور مترو از چهارباغ، اما عبور مغرورانه مترو از چهارباغ میلیارد ها برای مردم هزینه و اتلاف وقت در برداشته که صرفاً ثمره یک لجبازی مدیریتی بود. همان تفکری که یکی از بزرگترین آثار تاریخی شهر یعنی حمام خسروآقا را تخریب کرد و باعث توقف چندساله دستگاه ها در عمق زمین و آثار مخرب بعدی که عبور مترو از نزدیکی سی و سه پل و مدفون شدن یک ایستگاه جلو مجتمع کوثر و هزینه هایی در بهره برداری را تا قرن ها بر مردم تحمیل کرد اما هیچکس پاسخگو نشد و مسأله به این مهمی در لابلای مسائل سیاسی به فراموشی سپرده شد.

اگر آمیدی برای بازسازی کشور وجود دارد، صرفاً با تفکر اصلاح طلبانه است

شهررانی

پویایی جامعه یا سرآمدن انتظاری بی‌پایان

علی صرافیان، معتقد است که سیاسیون برای کسب آراء و ارائه فهرست موجه به‌جای برنامه مشخص، ناچار به استفاده از چهره‌های پرطرفدار هنری، ورزشی می‌شوند و در نهایت شورایی غیر تخصصی عهده‌دار مدیریت شهری می‌شود که خود با انتخاب شهردار عملاً و راه کارگردان اعضا شورای شهر تبدیل می‌کند. مدرس علوم سیاسی و دبیر پیشین انجمن صنفی روزنامه‌نگاران اصفهان، تغییر را مبارک و میمون می‌داند و به این نکته اشاره می‌کند که زمانی غلامرضا کرباسچی با ۲۷ سال سن استاندار اصفهان بود. گفت‌وگوی ما را با وی می‌خوانید:

نوسان: به نظر می‌رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروه‌ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

متأسفانه فقدان احزاب باعث شده تا هزینه کار سیاسی در ایران بالا باشد؛ لذا قدرت‌طلبان که باید زور آزمایی خود را در احزاب به‌ظهور برسانند، به‌دلیل خلاء احزاب و نبود آن‌ها به‌سوی تشکلهای غیردولتی و مطبوعات کشیده می‌شوند و عملاً در ایام انتخاباتی حضور آن‌ها علنی و همواره به‌دلیل فصلی بودن، فاقد برنامه و استراتژی است. تنها هدف آن‌ها به‌دست آوردن کرسی‌های انتخاباتی است و حتی شورای شهر که عملاً فاقد کارکرد سیاسی است، عرصه‌گاه سیاسیون با اهداف سیاسی می‌شود و سیاسیون جهت کسب آراء و ارائه فهرست موجه به‌جای برنامه مشخص، ناچار به استفاده از چهره‌های پرطرفدار هنری، ورزشی می‌شوند و در نهایت شورایی غیر تخصصی عهده‌دار مدیریت شهری می‌شود که با انتخاب شهردار، عملاً شهردار به‌واسطه توانایی مالی و بودجه‌ای، کارگردان اعضا شورای شهر می‌شوند.

نوسان: به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه‌های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم‌ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

تغییر امر میمون و مبارکی است، به‌ویژه تغییرات نسلی که مسلماً موجب جهش قلمداد می‌شود. اینکه

اینکه جوانان، خواهان تحول و قبول مسئولیت باشند یا نشان از پویایی جامعه است، یا سرآمدن انتظاری بی‌پایان

پانوش

ارتباطات شهری

دست کم گرفتن قدرت ارتباطات شهری در

زندگی مردم، از

چالش‌های امروزه

شهرنشینی است

که در نگاه و نظر

مدیریت شهری

ماده می‌شود؛

به‌طور مثال،

ارنست‌هیمینگوی

در داستانی کوتاه

از پدر و پسر

نوجوان به نام پاکو

صحبت می‌کند

که ارتباطشان

گسسته می‌شود.

بعد از اینکه

پسر از خانه فرار

می‌کند، پدر برای

یافتن او سفری

طولانی را آغاز

می‌کند. سرانجام

که از همه جانامید

می‌شود. در یکی

از روزنامه‌های

محلی مادرید

آگهی چاپ

می‌کند. متن

آگهی چنین

است: پاکو

عزیزم! فردا

جلودفتر روزنامه

باش... همه چیز

را بخشیده‌ام...

من تو را دوست

دارم» صبح روز

بعد ۸۰۰ نفر به نام

پاکو جلوی دفتر

روزنامه جمع

شده بودند تا

ارتباط گسسته را

از نو برقرار کنند!

جوانان خواهان تحول و قبول مسئولیت باشند یا نشان از پویایی جامعه است، یا سرآمدن انتظاری بی‌پایان!

به‌نظر می‌رسد مورد پرسش شما قسمت دوم قضیه باشد. چون نسل دهه ۲۰ و ۳۰ از بدو انقلاب تاکنون همواره در تقسیم قدرت مانع از ظهور نسل‌های بعدی شد و عملاً نسل بعدی را بی‌تجربه و ناکارا نشان داده و این در حالی است که نسل دهه ۴۰ امروز در مرز ۵۰ سالگی خود است؛ به‌عنوان نمونه، زمانی آقای کرباسچی با ۲۷ سال سن استاندار اصفهان بود، امروز هم آقای زرگر از نسل او استاندار اصفهان است. یک روز جوان بودن باعث تحول مدیریتی محسوب می‌شد، امروز برای بهانه به کارگیری همان نسل، ثبات مدیریتی و تجربه است. به هر حال من به نوبه خود این اعلام حضور جوانان تحول خواه را به فال نیک می‌گیرم.

نوسان: فکر می‌کنید با توجه به رکود فعلی صنعت ساختمان شهرداری‌ها برای تأمین مخارج و توسعه پایدار شهر باید چه گزینه‌های دیگری روی میز قرار بگیرد؟

آسان‌ترین تنبیه دانشجوی درس‌نخوان، نمره ندادن و راحت‌ترین منبع درآمد شهرداری، فروش شهر است. امروز با رکود بخش مسکن و توقف ساخت و سازها و با کم شدن آن‌ها توفیقی حاصل شده تا مدیران شهری توان و نبوغ خود را در کسب درآمد از راه‌های دیگر پیگیری کنند. مسلماً زمانی که ما شاهد آن هستیم که فیسبوک درآمد بیشتری از نفت ما دارد یا وسایل و نرم‌افزارهای ارتباطی دیگر، آن چنان درآمد‌های دیگری را به خود اختصاص می‌دهند، فروش نفت خام برای تأمین بودجه کشور بیشتر شبیه خیانت است؛ همان‌گونه که فروش هوای شهر به‌ویژه در شهرهایی با آثار تاریخی و بافت قدیمی که منبع درآمد بالایی می‌تواند باشد، خیانت محسوب می‌شود. فروش تراکم به کلی قابل نفی نیست، اما در شهرهایی با ویژگی اصفهان، امر پسندیده‌ای نیست. معتقدم که بحث درآمدزایی یک بحث کاملاً تخصصی است که باید در یک شورای شهر و کمیسیون‌های تخصصی مورد بحث و ارزیابی قرار گیرد.

نوسان: به نظر شما آیا تغییر نسلی می‌تواند بستر ایجاد تغییرات اساسی در شهر را فراهم سازد؟

معتقدم که تا ساختار ناسالم و رانتهی شهر تغییر نکند، حتی تغییر نسلی نیز در کیفیت و ترکیب مدیریت شهری نمی‌تواند تصمیم‌ساز و کارا عمل کند. شهر رانتهی همچون کشور صاحب نفت است که باعث روی کار آمدن دولت تحصیل دار می‌شود. شهرهایی چون تهران، اصفهان، مشهد و حتی شهرهای مرزی و بندری ما، شهرهایی هستند که در درون خود باعث پیدایش رانت شده و رانت‌خواری را مهیا می‌کنند، چون سرمایه‌های هنگفتی از همان درآمدهای نفتی و دیگر جنبه‌ها در آنجا وجود دارد.

شهر رانتهی و وابسته به درآمدهای ناپایدار، اقتصاد شهری و تراکم‌فروشی، حتی مدیریت جوان را هم به سمت مدیریت رانتهی جهت‌دهی می‌کند؛ لذا تولید و بازار تولید یک ساختار ناسالم می‌شود و به همین دلیل باید مردم در آراء خود سعی کنند تا به دور از تبلیغات و پروپاگاندهای ایجاد شده به کسانی در جمع مدیریت شهری رأی دهند که تخصص‌های لازم در این امر را داشته‌اند یا دارای برنامه‌های اجرایی باشند، و گر نه حادثه‌ای همچون پلاسکو برای همه شهرهای ماقابل پیش‌بینی است.

پانوش

تحولات
اقتصادی شهر

تحولات
اقتصادی شهری
الزام نمی تواند
فقط در اختیار
شورای شهر باشد
تحولات اقتصادی
به طور عمده باید
از طریق رشد
تولید و ایجاد
اشتغال صورت
پذیرد و قسمتی
که مربوط به
شورای شهر
می باشد، وجود
افراد متخصص
در زمینه -ی امور
شهری از بعد
اقتصادی است.
قطعا تعداد شغل
هایی که دولت
می تواند ایجاد
کند تناسبی
با تعداد فارغ
التحصیلان
ندارد و بقیه فارغ
التحصیلان باید
به سمت بخش
خصوصی سوق
داده شوند که
نیاز به امنیت
سرمایه گذاری
دارد و البته
سرمایه گذاری از
طرف کشورهای
خواهر خوانده با
اصفهان اولویت
دارد. اقدام
دیگری که می
توان انجام داد
توسعه صنعت
گردشگری
می باشد که
قبل از هر چیز
نیاز به امنیت
گردشگران
خارجی اهمیت
دارد و شورای
شهر باید
شجاعانه از آن
دفاع کنند

اعتماد به نسل جوان

سپردن امور به نسل جدید به نفع اصلاحات است

شهر اصفهان را شهر دانشگاه های قوی و معتبر با کادر علمی مجرب می داند که هرگز از پتانسیل آن ها برای حل مشکلات شهری استفاده نشده است. مدیر عامل بنیاد فرهنگی، آموزشی امام صادق (ع)، اما شجاعت را پیش شرط انتخاب اصلح در اعضای شورای شهر قلمداد می کند و معتقد است که باید به نسل جوان اصلاح طلب اصفهان برای پیگیری مطالبات شهری اعتماد کرد. گفت و گو ی مارا با اعلی فقیه می خوانید:

نوسان: امروز کشور با چالش های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با توجه به این چالش ها ضرورت مشارکت در انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، را چگونه ارزیابی می کنید؟

از آنجا که تنها راه حل مشکلات کشور ما، مراجعه به آرای عمومی و صندوق های رأی می باشد، بدیهی است هر فرد علاقمند به سرنوشت کشور و نسل آینده امکان این اعمال حقوق شهروندی را نبایستی از خود سلب نماید و این یک وظیفه ی متقابل بین حاکمان و مردم است که امکان تعیین سرنوشت به وسیله ی صندوق های رأی را فراهم آورند. مردم با شرکت در انتخابات و مسئولین با صیانت از آرای مردم می توانند این مهم را تحقق بخشند.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟
متأسفانه بیشتر خسارات را به علت عدم برنامه محوری و تحزب گرایی به معنای واقعی متحمل شده ایم، معرفی افراد بدون توجه به تخصص آن ها و شاید در اثر سهم خواهی گروه ها و یا اعمال سلیقه و تصمیمات سنتی مدنظر بوده است. تصور می کنم قبل از اینکه به افراد رأی بدهیم باید به برنامه آن ها برای حل معضلات شهری توجه کرد و سپس رأی داد، البته غیر از برنامه محوری، فردی که کاندیدا می شود باید شجاعت و پیگیری مطالبات مردم را نیز داشته باشد.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

تصور می رود نسل جوان در جناح اصلاحات بیشتر از اصول گرا مظلوم واقع شده است و آنطور که باید و شاید جایگاه خود را بدست نیاورده است و بیشتر در تبلیغات انتخاباتی مورد توجه بوده اند تا برنامه ریزی های اصولی و راهبردی، در صورتی که نسل جوان دارای پتانسیل بالا بوده و هم نسلان من و قبل از من بپذیریم که باید حل معضلات و مشکلات کشوری و محلی را بدست این عزیزان سپرد و به آن ها اطمینان کرد. بنده اعتقاد دارم که حاصل این اعتماد

نسل جوان در جناح اصلاحات بیشتر از اصول گرا مظلوم واقع شده است و آنطور که باید و شاید جایگاه خود را بدست نیاورده است

قطعا به نفع اصلاحات و احزاب اصلاح طلب خواهد بود که نمونه بارز این جوانان را در حزب ندای ایرانیان و عزیزان تحول خواه می توان سراغ گرفت.

نوسان: نقش شورای شهر را در تحولات اقتصاد شهری چطور ارزیابی می کنید؟
تحولات اقتصادی شهری الزام نمی تواند فقط در اختیار شورای شهر باشد تحولات اقتصادی به طور عمده باید از طریق رشد تولید و ایجاد اشتغال صورت پذیرد و قسمتی که مربوط به شورای شهر می باشد، وجود افراد متخصص در زمینه -ی امور شهری از بعد اقتصادی است. قطعا تعداد شغل هایی که دولت می تواند ایجاد کند تناسبی با تعداد فارغ التحصیلان ندارد و بقیه فارغ التحصیلان باید به سمت بخش خصوصی سوق داده شوند که نیاز به امنیت سرمایه گذاری دارد و البته سرمایه گذاری از طرف کشورهای خواهر خوانده با اصفهان اولویت دارد. اقدام دیگری که می توان انجام داد توسعه صنعت گردشگری می باشد که قبل از هر چیز نیاز به امنیت گردشگران خارجی اهمیت دارد و شورای شهر باید شجاعانه از آن دفاع کنند.

نوسان: با توجه به وقوع حادثه پلاسکو و حوادثی از این دست در شهر به نظر می رسد که انتخاب افراد تخصصی برای شورای شهر همچون اساتید دانشگاه، کارآفرینان، صنعتگران و ... می تواند بهترین گزینه برای اجرای طرح های عمرانی و اقتصاد شهری باشند. دیدگاه شما در این باره چیست؟

تمام این حوادث نشان داد که مدیریت بحران در کشور باید بیش از آنچه که تصورش را می توان کرد جدی گرفته شود تا از آسیب های انسانی و مالی و روحی و روانی جلوگیری شود. شهر اصفهان از آلودگی شدید هوا و پارازیت ها و وجود بیماری های سخت و صعب العلاج به شدت رنج می برد که ریشه ی بعضی از آن ها در خشکی زاینده رود و از بین رفتن تالاب گاوخونی و آلایندگی هائی است که از طریق کارخانه های صنعتی دولتی و نیمه دولتی و غیره ایجاد می شود که حل هر کدام از آن ها نیاز به کار کارشناسی دارد که قطعا از وظایف مهم و مبرم اعضای شورای شهر و دفاع شجاعانه از حقوق شهروندی مردم است.

کسی که کاندیدای شورای شهر می شود هم خود، و هم گروه معرفی کننده ی او باید پاسخگو باشد که چه تخصصی جهت حل مشکلات شهری دارند و الا کاندیدا شدن آنان بی تقوایی است و باید در پیشگاه خداوند و مردم پاسخگو باشند. گروه ها و انجمن های مختلف به جای سهم خواهی بایستی تخصص را مد نظر قرار دهند چه هم گروه ما باشند یا نباشند؛ اولویت با حل مشکلات شهری است و نه مطرح شدن این و آن گروه.

گست نسلی

■ دومینوی تخریب شهر با غیر متخصصان شورا

نوسان: انتخابات شوراها، از جمله مهمترین انتخابات کشور است و به عنوان یکی از مهمترین مطالبات مردم ایران در انقلاب اسلامی مطرح است. به گفته دبیر کل حزب ندای ایرانیان کشور، تاسیس شوراها و اداره کشور به شکل مردم سالار از جمله مطالبات مردمی بوده که به عنوان مثال در سخنرانی‌های آیت الله طالقانی بسیار وجه بارزی داشت و در قانون اساسی اول و همچنین در اصلاح قانون اساسی، نقش شوراها بسیار برجسته شده است.

مجید فراهانی گفت: مشارکت مردم در انتخاب نمایندگان و تعیین سرنویست خود به شکل موقت، به اداره شهرها، کمک می‌کنند تا در حقیقت نمایندگان مردم ضمن انتخاب شهردار، بر عملکرد وی نیز نظارت کنند و بتوانند به شکل حداکثری مطالبات مردم را در خصوص توسعه شهرها به نتیجه برسانند. وی تأکید کرد: مجموعه‌هایی که می‌خواهند به عنوان کاندیدا در انتخابات شوراها حضور یابند و خود را به رای مردم بگذارند، با توجه به مشکلات اداره شهرها باید دارای برنامه باشند و با آشنایی کامل نسبت به چالش‌های شهر، شهرداری و شوراها گام به این مسیر پرخطر بگذارند. وی با ابراز تأسف نسبت به اینکه متأسفانه در گذشته برخی از افراد محبوب و سلبریتی با داشتن چهره و مشهوریت خود از جمله ورزشی، هنرمند و یا سینمایی بدون تخصص لازم و با رای احساسی مردم وارد عرصه شورا شده‌اند، تصریح کرد: یکی از مهمترین مشکلات شهرهای ما حضور افراد بدون تخصص و برنامه در این نهاد مهم است که کمکی به شهرها نمی‌کند. به اعتقاد رئیس حزب ندای ایرانیان کشور، حادثه پلاسکو نماد و سمبل حضور افراد غیر متخصص و غیردغدغه مند در شوراها بود که حوادثی از این دست را هر روز در شهر شاهدیم. با توجه به بافت فعلی شورای شهر تهران و بسیاری از شوراها کلاتشهرهای کشور، امکان تکرار حوادثی از این دست دور از انتظار نیست. وی تأکید کرد: حضور غیر متخصص‌ها برای اداره شهرها دومینوی تخریب شهر محسوب می‌شود و باعث فروریزی پلاسکووار مدیریت شهری در بسیاری از عرصه‌ها خواهد شد اما امیدواریم شورای شهر بعدی با هشیاری مردم به شورای متخصصان و صاحب نظران تبدیل شود.

فراهانی همچنین با اشاره به موضوع مهم جانشین پروری با توجه به جوان بودن نسل فعلی کشورمان، گفت: یکی از چالش‌های مدیریتی کشورمان این است که متوسط سنی مدیران کشور حدود ۶۰ سال است و مدیران ارشد کشور سالیانی از باز نشتی آنها گذشته و کمتر مساله جانشین پروری و دست‌آموخته به نسل بعدی صورت گرفته است.

وی اضافه کرد: نه فقط در بحث شهرداری و شوراها بلکه در همه ارکان کشور باید به موضوع جانشین پروری توجه ویژه‌ای کرد تا نسل جوان بتواند همپای بانسل‌های گذشته در این عرصه‌ها حضور یابد و فرایند انتقال تجارب و درس‌آموخته‌ها به خوبی صورت گیرد. به اعتقاد رئیس حزب ندای ایرانیان

پانویست

جانشین پروری

نه فقط در بحث شهرداری و شوراها بلکه در همه ارکان کشور باید به موضوع جانشین پروری توجه ویژه‌ای کرد تا نسل جوان بتواند همپای بانسل‌های گذشته در این عرصه‌ها حضور یابد و فرایند انتقال تجارب و درس‌آموخته‌ها به خوبی صورت گیرد. به اعتقاد رئیس حزب ندای ایرانیان کشور، غفلت از موضوع جانشین پروری، کشور را با گسست نسلی روبرو می‌کند که البته اکنون اتفاق افتاده و فرایند مدیریت کشور با سکتة مواجهه می‌شود

کشور، غفلت از موضوع جانشین پروری، کشور را با گسست نسلی روبرو می‌کند که البته اکنون اتفاق افتاده و فرایند مدیریت کشور با سکتة مواجهه می‌شود.

وی همچنین به چالش‌های حوزه شهری پرداخت و ادامه داد: مهمترین چالش امروز، اداره شهرها مبتنی بر فروش شهر است. شهرداری از طریق فروش تراکم، برج‌سازی و... شهر را اداره می‌کند. به عقیده صاحب نظران این امر موجب تخریب و ویرانی شهرها می‌شود و سیکل معیوب ساده‌ای اتفاق می‌افتد که شهرداری شهر را می‌فروشد تا بتواند آن را اداره کند. اکنون نزدیک ۷۰ درصد هزینه تامین مالی شهرداری از طریق فروش تراکم شهر صورت می‌گیرد.

فراهانی با اشاره به اینکه با تحقیقات صورت گرفته در هیچ جای دنیا، اداره شهر این گونه نیست، افزود: مهمترین منبع درآمد آنها دریافت عوارض، تامین مالی پروژه‌ها از طریق سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی، فروش اوراق قرضه بوده و کمترین اتکای درآمدی شان بر فروش تراکم است. وی با بیان اینکه بسیاری از شهرهای بزرگ با توجه به مشکلات عدیده‌ای که برج‌های غول‌آسا برای تنفس، جمعیت شهر و... ایجاد می‌کند، فرایند ایجاد آنها را در مناطق بسیاری ممنوع کرده‌اند، گفت: متأسفانه سال‌هاست این سیاست برای تامین درآمدهای پایدار شهری در شهرداری و شورای شهر کلاتشهرهای کشور از جمله تهران و اصفهان اجرا می‌شود و برای آن فکر عاجلی نشده است.

وی پیشنهاد داد: با دعوت از سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی و عملیاتی کردن فرایند تامین مالی زیربنای شهر از طریق فاینانس، باری از دوش شهرداری برداشته شود همچنین از طریق بازنگری در سیاست دریافت عوارض و استفاده از تجارب شهرهای موفق در این راستا کمک جدی برای تامین پایدار منابع شهر کرد.

رئیس حزب ندای ایرانیان کشور همچنین موضوع نظارت شورا بر عملکرد شهرداری را از دیگر چالش‌های موجود در مدیریت شهری دانست و گفت: در حال حاضر شوراها کمترین اختیار را برای اعمال نظارت بر عملکرد شهرداری‌ها دارند بنابراین شاهد فسادها و مشکلات جدی در شهرداری‌ها به خصوص در تهران هستیم.

وی تأکید کرد: در نظر داریم مشابه نهاد دیوان محاسبات، در برنامه‌ای دیوان محاسبات شورای شهر نیز فعال شود و لایحه تاسیس آن را به مجلس ارائه دهیم تا شوراها امکان حسابرسی دقیق مالی عملکرد شهرداری‌ها را به شکل مستمر پیدا کنند.

وی همچنین عدم یکپارچگی فعالیت‌های مورد نیاز برای اداره شهر و وجود آنها در ارگان‌های خارج از شورای شهر و شهرداری را از دیگر چالش‌های مدیریت شهری اعلام کرد و گفت: براساس آنچه در دنیا بررسی شده بیش از ۲۴ کار و فعالیت مهم است که باید توسط شهرداری و شوراها برای مدیریت یکپارچه شهری انجام شود که متأسفانه در ایران، در دست دولت و ارگان‌های دیگر است.

به گفته فراهانی، ابتدا باید به شکل حداکثری اختیارات و لوایح تصویب شود که اختیارات شورا و شهرداری را برای اداره شهر بیشتر کند و نقش این دو را در اقتصاد شهری به شکل برجسته‌تر، نمایان کند.

جدید؛ پر انرژی؛ با انگیزه

■ جوانان منشأ پیروزی های بزرگ بودند

طیبه سیاوشی، معتقد است که در دوران هشت سال دفاع مقدس، فرماندهان بسیار جوانی بودند که توانستند منشأ پیروزی های بزرگی برای ما باشند. رئیس کمیته زنان و جوانان کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، تأکید دارد که جامعه جوان ایران هم تمایل بیشتری دارد که نیروهای جدید، پر انرژی و با انگیزه وارد میدان شوند. گفت و گوی اختصاصی ما را با وی می خوانید:

نوسان: امروز کشور با چالش های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می کنید؟

حضور پر شمار مردم در هر انتخاباتی می تواند نقش کلیدی و مؤثری در اداره کشور داشته باشد. صندوق رأی از اصلی ترین مکان هایی است که مردم می توانند نقش بی بدیل خود در روند تصمیم گیری را به نمایش بگذارند و با فرستادن کسانی که با معیارهای آنان نزدیک تر است، زمینه اجرایی شدن رشد و توسعه کشور را فراهم کنند. بی شک انتخابات ریاست جمهوری همواره از اهمیت خاص برخوردار بوده است و تاکنون نیز مردم با مشارکت رو به رشد خود نشان داده اند که به رغم همه تبلیغات و نظر سنجی ها، این مردم هستند که حرف آخر را بر سر صندوق رأی می زنند. امیدواریم که سال آینده هم مشارکت مردم از سال های پیش گسترده تر باشد و رئیس جمهوری را برگزینند که اقتدار و اعتلای ایران را در رأس بر نامه های خود گنجانیده باشد. در خصوص انتخابات شوراهای شهر، گاهی مشاهده می شود که اقبال عمومی در شهرهای بزرگ به این مسئله کمتر از مناطق روستایی و شهرهای کوچکتر است. گویی مردم در شهرهای بزرگ هنوز اهمیت ترکیب اعضای شوراهای را در زندگی روزمره خود حس نکرده اند. این مسئله البته به فعالان سیاسی هم برمی گردد. خوشبختانه به نظر می رسد از ماه ها پیش احزاب و فعالان سیاسی فعالیت برای پر شور کردن انتخابات شوراهای مهم در پیش گرفته اند.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان عدم برنامہ محوری بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر و انتخابات دیگری است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

در هر انتخاباتی ما شاهد برنامہ های فراوان هستیم. مشکل اینجاست که بعد از انتخابات کسی پیگیر این نیست که این برنامہ های مطرح شده آیا به اجرایی شدن هم نزدیک شد یا نه؟ این مسئله هم برمی گردد به ساختار احزاب و پاسخگویی مسئولان. بی شک مردم نمی توانند یکی یکی به دنبال منتخبان خود باشند تا ببینند که آیا به قول هایی که داده اند پایبند هستند یا نه. این وظیفه نخبگان سیاسی و احزاب است که همان گونه که در پیش از انتخابات تنور آن را گرم می کنند تا کاندیدای مورد نظر خود را به مراکز تصمیم

بی شک مردم نمی توانند یکی یکی به دنبال منتخبان خود باشند تا ببینند که آیا به قول هایی که داده اند پایبند هستند یا نه

پانویس

نیروهای جوان

خوشبختانه بانگاہی به انتخابات مجلس و شوراهای سال های پیش مشاهده می شود که گردش و چرخش به سمت نیروهای جوان تر است. جوان تر است. جامعه جوان ایران هم تمایل بیشتری دارد که نیروهای جدید تر، پر انرژی و با انگیزه تر وارد میدان شوند. همواره مناسب است که ترکیب مناسبی از نیروهای مجرب و نیروهای جوان در کنار هم باشند تا هم بتوانند از تجربه پیشینان استفاده کرد و هم از نیروی جوانان و در این روند نیروهای کم تجربه تر نیز در این وادی کار آزموده شوند. به نظر می رسد که کار از موده شوند. به نظر می رسد که نهاد انتخابات بلکه در میان سایر مراکز دولتی و غیر دولتی نیروهای جوان و کار آمد نقش مؤثری در مدیریت ها بر عهده دارند

گیری بفرستند، بعد از آن هم مرتب با نقد و بررسی آنان رانست به مردم پاسخگو نگه دارند.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پر نشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

خوشبختانه با نگاهی به انتخابات مجلس و شوراهای سال های پیش مشاهده می شود که گردش و چرخش به سمت نیروهای جوان تر است. جامعه جوان ایران هم تمایل بیشتری دارد که نیروهای جدید تر، پر انرژی و با انگیزه تر وارد میدان شوند. همواره مناسب است که ترکیب مناسبی از نیروهای مجرب و نیروهای جوان در کنار هم باشند تا هم بتوانند از تجربه پیشینان استفاده کرد و هم از نیروی جوانان و در این روند نیروهای کم تجربه تر نیز در این وادی کار آزموده شوند. به نظر می رسد که کار از موده شوند. به نظر می رسد که کار از موده شوند. به نظر می رسد که کار از موده شوند. به نظر می رسد که کار از موده شوند.

نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبانه و جوانان نسل دوم و سوم برای ایجاد تحول و تغییر را چگونه ارزیابی می کنید؟

اصلاح طلبان جوان در انتخابات سال ۹۲، به خوبی خود را اثبات کردند و نشان دادند که می توانند با گذار از برخی از گروه های ناگشوده در عرصه سیاسی حرکت به سمت جلور ا پیش ببرند. تجربه موفق آنان در سال ۹۲ بود که توانست هفتم اسفند سال گذشته نیز تعداد قابل ملاحظه ای از اصلاح طلبان را راهی مجلس شورای اسلامی کند. به نظر می رسد این حرکت، پویا و رو به جلو است و قطعاً امسال نه تنها در انتخابات ریاست جمهوری بلکه در انتخابات شوراهای خود را نشان خواهد داد و شاهد خواهیم بود که نیروهای اصلاح طلب بیشتر کرسی های شوراها را از آن خود می کنند.

نوسان: آیا با توجه به اینکه نسل اول همچنان بر سکوی تصمیم سازی قرار گرفته اند، عرصه ای برای فعالیت جوانان متخصص وجود دارد؟

همیشه بوده و خواهد بود در بسیاری از انقلاب ها، انتقال تجربیات همیشه از نسل های اول به دوم و سوم به کندی صورت گرفته است. هنوز هم خیلی از کشورهای دموکراتیک هستند که میانگین سن تصمیم گیران بالای شصت سال است. اما در ایران ما شاهد بوده ایم که جوانگرایی همواره مد نظر بوده است. بهترین مثال را شاید بتوان از دوران هشت سال دفاع مقدس زد. فرماندهان بسیار جوان که توانستند منشأ پیروزی های بزرگی برای ما باشند. حتی وقتی در اوایل انقلاب به ترکیب کابینه دولت و مجلس هم نگاه می شود، مشخص است که میانگین سن بسیار پایین بوده. افراد جوان در کنار مجرب ترها کار آموزی کردند و بعدها خود مناصب و مصادر را بر عهده گرفتند. به نظر می رسد که این روند همچنان ادامه دارد و ما شاهد حضور نیروهای تازه نفس و جوان در عرصه های مختلف هستیم. کافی است نگاهی به دستاوردهای علمی، فرهنگی و هنری ایران ببینید. آیا امتیاز میانسالان بیشتر است یا جوانان؟ صرف اینکه برخی از مدیران اجرایی ارشد از نسل اول هستند، شهادی بر این نیست که جوانان نتوانسته اند جایگاه خود را در مراکز تصمیم گیری پیدا کنند. اما امیدواریم که روز به روز بر تعداد نیروهای جوانتر در مراکز تصمیم سازی هم افزوده شود.

باور به اندیشه جوانان

■ نیازمند حضور جوانان نسل های دوم و سوم هستیم

پروانه مافی معتقد است که زمانی که انتخابات به سمت برنامه محوری حرکت کند چند گفتمان شکل می گیرد که این روند موجب ایجاد ائتلاف های گسترده و متنوع می گردد. نماینده مردم شهر تهران، ری، اسلامشهر و شمیرانات، در مجلس شورای اسلامی، راه ایجاد تغییر و تحول در مدیریت امور شهری را، جز بایره گیری از توانمندی های جوانان و باور به اندیشه های آنان محقق نمی داند.

نوسان: امروز کشور با چالش های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالشها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می کنید؟

ابتدا لازم به ذکر این است که انتخابات یادآوری کنیم که انتخابات عالی ترین مظهر حضور مردم در عرصه سیاسی و تحقق حاکمیت مردمی است و به عنوان فرصتی به منظور اعمال نظر مردم نسبت به ارکان حکومت و مدیریت یک دولت محسوب می شود. نظام ما دارای توسعه یافته ترین دموکراسی در میان کشورهای خاورمیانه است و ما پس از گذشت نزدیک به ۳۸ از پیروزی انقلاب اسلامی انتخابات متعددی در سطوح محلی و ملی برگزار کرده ایم. اما در رابطه با ضرورت مشارکت در انتخابات از نظر من، همه شهروندانی که از وضعیت موجود رضایت ندارند، همه کسانی که دنبال تحقق آرمان های انقلاب هستند و پایبندی به قانون را فصل الخطاب می دانند و خواستار بهبود شرایط فعلی هستند، باید در عرصه انتخابات اثرگذار باشند و به پای صندوق های رأی بیایند. برای بهبود شرایط و تحقق آینده بهتر، راهی جز مشارکت در انتخابات و تحقق یک شورای مسئولیت پذیر و کارآمد وجود ندارد. یک نکته روهم اضافه کنم که در رابطه با انتخابات دو مبحث اصلی قابل طرح است. یکی اصل مشارکت و حضور در پای صندوق های رأی در عرصه انتخابات و دیگری نحوه انتخاب افراد ذیصلاح است که بسیار مهم، حساس و نیازمند تحقیقات گسترده می باشد. بنابراین انتخابات به عنوان بهترین شیوه دستیابی به قدرت و اصلاح تدریجی و بهبود سیستم سیاسی قلمداد می گردد.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروهها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر و هر انتخابات دیگری است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

از جمله مسایلی که در حاشیه برخی از انتخابات بروز پیدای می کند، ایجاد فضای دوقطبی و رواج فضای توهین و افترا بجای فضای شور و نشاط است که منشا این امر به غلبه تحلیل های شخص محور بجای برنامه محور بر می گردد. زمانی که انتخابات به سمت برنامه محوری حرکت کند چند گفتمان شکل

باید سهم مشارکت موثر جوانان را در اداره امور شهری به منظور بهره گیری از توانمندی های آنان برای حرکت به سمت شهرهای پایدار افزایش دهیم

پانوش

توجه به جوانان

یکی از شاخصه های مهم برای پیشرفت جوامع، فراهم ساختن زمینه لازم برای مشارکت و مشارکت آحاد جامعه از جمله جوانان این مرز و بوم در اثرگذاری بر سرنوشت اجتماعی و سیاسی کشور است که این امر موجب توسعه و سازندگی بیشتر جامعه می گردد. پتانسیل ها و ظرفیت های جوان گرا بودن، نواندیشی، تحول گرایی و خلاقیت جوانان جامعه موضوعی نیست که بخواهیم به آن بی توجهی کنیم. به منظور تغییر و تحول آفرینی در مدیریت محلی و ملی ما نیازمند بهره گیری از سیاستمداران کهنه کار و سیاستمداران جوان بصورت توانمند هستیم. بنابراین به منظور ارتقای سهم انسان در عرصه های محلی و انتخابات شوراهای شهر و روستا می بایست سهم مشارکت موثر جوانان را در اداره امور شهری به منظور بهره گیری از توانمندی های آنان برای حرکت به سمت شهرهای پایدار افزایش دهیم و به این نکته مهم توجه کنیم که ایجاد تغییر و تحول در مدیریت امور شهری جز بهره گیری از توانمندی های جوانان و باور کردن اندیشه های آنان تحقق پیدانمی کند.

نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبانه و جوانان نسل دوم و سوم برای ایجاد تحول و تغییر را چگونه ارزیابی می کنید؟ آیا با توجه به اینکه نسل اول همچنان بر سکویا تصمیم سازی قرار گرفته اند عرصه ای برای فعالیت جوانان متخصص وجود دارد؟

جوانان دیروز جامعه که در اوایل پیروزی انقلاب اسلامی ایران با حضور موثر خود در مناصب مدیریتی کشور نشان دادند که توانمندی ورود به عرصه های اثرگذار را دارند، بایستی امروز زمینه انتخاب پذیری و مشارکت موثر نیروهای جوان کشور را فراهم کنند. نباید در کارزار انتخاباتی شعارهای مختلف درباره جوان گرایی سردهیم و پس از پایان آن، این مساله را فراموش کنیم. البته که در عرصه های تصمیم گیری ما همچنان نیازمند حضور و تجربیات غنی نسل اول کشور هستیم اما تداوم تاکید صرف بر حضور افراد میانسال در مناصب مهم، به تدریج زمینه های سرخوردگی و بی تفاوتی جوانان توانمند کشور را فراهم می کند و عدم مشارکت جوانان نسل دومی و سومی در تصمیم گیری های کلان سیاسی و اجتماعی موجب می شود که به تدریج زمینه های رشد و خلاقیت آنان کمرنگ تر شود. در انتخابات پیش رو و به منظور ایجاد تحول در اداره امور شهری ما نیازمند حضور موثر جوانان نسل های دوم و سوم در شورای اسلامی و شهرداری های کشور هستیم و باید زمینه لای این حضور را فراهم کنیم. و کلام آخر اینکه جریان اصلاحات به منظور حرکت در مسیر اقدامات تحول آفرین و اصلاح طلبانه در عرصه محلی نیازمند بکارگیری جوانان است.

فاصله نسلی و حشتناک

■ اولویت گزینش، با جوانان صاحب تخصص و پر تجربه است

موضوع عدم تخصص در امور شهری و زیرساختی در بین اعضای شوراهای شهر یکی از بزرگترین نقدهایی مطرح شده در فضای کنونی است. کارشناسان معتقدند: متأسفانه برخی از انتخاب های احساسی موجب شده امروز شورای شهر اصفهان عملکرد مثبتی نداشته باشد. به اعتقاد مهدی طاهری باید شیوه راه امروز را با نقد گذشته مشخص کنیم و برای بهره برداری بهتر در آینده برنامه ریزی کنیم. آنچه در ادامه می خوانید گفتگوی ما با فردی است که با ۲۶ سال سابقه، تجربه فرمانداری در پنج استان را دارا دو معروف به فرماندار القباست.

نوسان: آقای طاهری با توجه به مشکلات متعدد شهری، ضرورت مشارکت مردم در انتخابات شورای شهر را چطور ارزیابی می کنید؟

به قول یکی از بزرگان در بازی زندگی اگر عوض نشوی، عوض می کنی. انسان باید استاد تغییر خودش باشد تا بتواند حداقل جامعه را تغییر دهد؛ نه اینکه قربانی تقدیر شود. ما متأسفانه در بسیاری از مقاطع خود را به دست تقدیر سپرده ایم، چرا که علم و تخصص کافی را در امور مربوطه نداریم و اگر هم داریم بر اساس کسب تجربه بوده، نه به صورت آکادمیک. به این دلیل معمولاً دور نگرانی های ما در حداقل بوده و همیشه اصرار داریم نتیجه فعالیت خود را در همان دوره کاری خود ببینیم. بنابراین از برنامه های دراز مدت گریزان هستیم. متأسفانه رویکرد تمام شوراهای شهر در سطح کشور همین گونه است. وقتی در یک شورایی با کاندیداهایی مواجه می شویم که بدون هیچ اطلاع و تخصصی از امور شهری و براساس احساسی که به مردم انتقال داده اند، انتخاب شده اند دچار مشکل می شویم. بنابراین مادر انتخابات باید عقل و احساس را مکمل هم قرار دهیم. در واقع باید بگوییم آن قدر باید و نباید در مسیر کاری خود و مردم قرار داده ایم که امروز عملاً جامعه مسیر زندگی خود را گم کرده است. مسئول ما هستیم که در شوراب برنامه ریزی کردیم اما بعد نمی توانیم هیچ جوابی بدهیم و آرام آرام علم، پول و اخلاق را کم می کنیم و برای جبران آن دچار افراط می شویم که این به نوعی شکست است. ما باید زمینه های قوی را برای جذب مشارکت مردم در انتخابات ایجاد کنیم. باید شیوه راه را با نقد گذشته مشخص کنیم. امروز را برای بهره برداری بهتر در فردا، برنامه ریزی کنیم. همچنین باید به عملکرد در خشان افراد در گذشته نگاه کرده و به دنبال انتخاب افرادی باشیم که از تخصص، تحصیلات و جوانی برخوردارند و نسبت به مسائل مرتبط با امور زیرساختی و زیربنایی شهر آگاهند.

نوسان: باین تفاسیر، شما عملکرد شورای شهر اصفهان را چگونه ارزیابی می کنید؟
یکی از اشکالات منفی شورای شهر ما این است که نسبت به نقاط آسیب پذیر و حاشیه شهر شناخت ندارند و اگر هم دارند، به صورت برخورد های روبنایی برای راضی کردن مردم است. متأسفانه در این شرایط، حاشیه بر متن غلبه کرده است. باید بگوییم بنده از عملکرد شورای شهر اصفهان ارزیابی مثبتی ندارم و ترکیب شورارا در توسعه شهری به خصوص برنامه ریزی برای آب زاینده رود و جدیت برای حل این مشکل موفق و مؤثر نمی

۵۵

در دوران
ابتدای انقلاب
آقای تندگویان
تنها با ۲۸ سال
سن و زیر نفث
شد و اقدامات
مؤثری انجام
داد

بینم. تمام این مشکلات راهکار دارد و با حرف کاری پیش نمی رود. در کل یکی از اشکالات شوراهای شهر این است که در مقام پاسخگویی، عذر خواهی بلد نیستند.

نوسان: متأسفانه ما شاهدیم گروه هایی که وارد شورای شهر می شوند بر نامه محوری ندارند. این موضوع موجب چه آسیب هایی می شود؟
اکثراً افرادی که برای شورای شهر انتخاب می شوند، ابتدا حضور در شورا را به عنوان یک شغل نگاه می کنند؛ متأسفانه ما شوراها را آلوده کرده ایم. مثلاً شهرداری را انتخاب می کنیم که اول بخواهد برای حفظ خودش کار کند. در ابتدا توقعات را در شورا بالا می برد. ما باید بررسی اجمالی در روند شوراهای قبلی داشته باشیم که افرادی که قبلاً آمدند چه جایگاه اقتصادی داشتند و اکنون در چه جایگاهی هستند. اما چرا ارزیابی نمی شود؟ باید گفت چون احساس می کنیم اگر فردا در این جایگاه قرار گرفتیم از نظر اقتصادی بازنده می شویم اما به برنده بودن خود از نظر اجرایی و کاری دقت نمی کنیم. اگر در انتخابات احساسی عمل نکنیم اولویت گزینش، با جوانانی است که با تخصص مرتبط، کار نامه در خشان و پر تجربه ای دارند. اساساً در انتخابات باید با قشر جوان مواجه شویم چرا که موجب شادابی و افزایش ریسک می شود. هر چقدر سن شورافزایش یابد جانب احتیاط بیشتر می شود. متأسفانه ما امروز در کار شهری راهی جز ریسک منطقی و آکادمیک نداریم.

نوسان: به طور قطع جوانان خواهان تحول خواهی و جوانگرایی در بدنه شورا هستند. اما برخی می گویند شورامحل کسب تجربه نیست؟
بله متأسفانه اکثر افرادی که در شورای شهر اصفهان هستند از امور شهری چیزی نمی دانند و در انتخاب شهردار به اشتباه می افتند و شهرداری را انتخاب می کنند که شیرین تر و قشنگ تر حرف می زند. اما بحث امور زیربنایی و زیرساختی شهری به این احساسات بر نمی گردد. اینکه ما خود را در جایگاهی قرار دهیم که الزاماً خط و مشی سیاسی ما را بیابود، دیدگاه قشنگی نیست و افراط است. به اعتقاد من به همان صورت که اول انقلاب کل امور در مجلس، ریاست جمهوری و هیئت دولت به جوانان سپرده شد اکنون باید همین گونه شویم. البته از دیدگاه من در دوره ششم تنها قوی شدیم و وقتی بررسی می کنیم در زمینه تحصیلات و جوانگرایی بهتر بودیم. در دوران ابتدای انقلاب آقای تندگویان تنها با ۲۸ سال سن و زیر نفث شد و اقدامات مؤثری انجام داد. جوان شور و حال دارد. اتفاقاً اهل آزمون و خطا است اما تنها یک دفعه، در حال حاضر شورای شهر مادام در حال آزمون و خطاست چرا که محتاطانه عمل می کند. به این دلیل معتمد بزرگترها با تشکیل اتاق فکر به جوانان میدان داده و ضابطه ای را بگذارند که جوانانی که در شورای شهر هستند از تجارب افراد سالخورده و آکادمیک در این اتاق فکر بهره ببرند. اکنون شاهد فاصله نسلی و حشتناکی هستیم. جوان امروز تجاربی را پشت سر دارد که از دیگران استفاده می کند. رهبر معظم انقلاب و آیت الله هاشمی و... همگی در دوره جوانی موفق عمل کردند.

در آخر، نقش شورای شهر را در توسعه اقتصادی چگونه ارزیابی می کنید؟
شورای شهر در توسعه اقتصادی نقش عظیمی دارد اما نیاز به شناخت دارد. باید دید چند نفر از اعضای کنونی اقتصاددان هستند که توانایی برنامه ریزی دارند؛ روشن بگوییم اگر اعضای شورای شهر امروز را یک جاعم کرده و یک اقتصاددان زبردست با آن با بحث کند، تمام اعضا را به چالش خواهد کشید؟

الیاس حضرتی طی نامه ای به عارف مطرح کرد؛

جوانان؛ اولویت لیست شوراها

الیاس حضرتی، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی و عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی در نامه‌ای به محمدرضا عارف، رئیس شورای سیاستگذاری انتخابات اصلاح‌طلبان سه پیشنهاد مهم و اساسی در تنظیم فهرست کاندیداهای اصلاح‌طلبان برای انتخابات شورای شهر و روستا به وی ارائه کرد. حضرتی معتقد است اگر چه در پیش گرفتن چنین شروطی با برخی مقاومت‌ها روبه‌رو خواهد شد اما در نهایت مردم پاسخ شایسته‌ای نسبت به اتخاذ این رویکرد خواهند داد. او در پایان این نامه ابراز امیدواری کرده است که شجاعت و درایت در این راه دشوار گره‌گشا شود. متن این نامه به شرح زیر است:

**جناب آقای دکتر محمدرضا عارف
رئیس محترم شورای سیاستگذاری اصلاح‌طلبان
باسلام**

همان‌گونه که استحضار دارید گروه‌های سیاسی در حال آماده‌سازی خود برای ورود پرشور به انتخابات ریاست‌جمهوری و شوراهای اسلامی شهر و روستا هستند. اگر چه انتخابات ریاست‌جمهوری به دلایل گوناگون اهمیت سیاسی بیشتری دارد، ولی انتخابات شوراهای می‌تواند آثار پایدارتری در توسعه سیاسی و مدیریتی کشور بر جای گذارد و به همین دلیل باید توجه ویژه‌ای به آن داشت و اجازه نداد که اعتبار آن تحت‌الشعاع انتخابات ریاست‌جمهوری قرار گیرد و نادیده گرفته شود. مهم‌ترین علت این اهمیت تعداد فراوان نامزدها و افراد منتخب است که به شکل مستقیم از سوی مردم انتخاب می‌شوند تا اداره شهر و روستای خود را عهده‌دار شوند و از سوی دیگر شوراهای هر چند تا به امروز در جایگاه واقعی خود قرار نگرفته‌اند اما به ویژه در کلان‌شهرها می‌توانند منشأ اثر در زندگی روزمره مردم باشند. از منظر اصول مردم‌سالاری نیز انتخابات شوراهای مزبور به این اصول نزدیک‌تر است و به مشارکت مستقیم مردم در اداره امور منتهی خواهد شد و شاید به همین دلیل این مسئله از جمله مهم‌ترین مطالبات شخصیت برجسته‌ای چون آیت‌الله طالقانی بود. با این تفاسیل می‌توان نتیجه گرفت سیاستگذاری برای انتخاب و معرفی نامزدهای مناسب جهت این شوراهای باید دقیق و سنجیده باشد و این امری بسیار ظریف و حتی پیچیده بوده و لازم است که از تجربه‌های گذشته درس بگیریم.

متأسفانه در دوره‌های گذشته، ذهنیت سیاسی بر معرفی نامزدهای شورا غلبه داشته و نتیجه آن نیز پررنگ شدن جناح‌بندی‌های سیاسی در شوراهای و نیز شهرداران انتخابی بوده است. در حالی که باید کوشید مدیریت شوراهای به‌ویژه در شهرها مبتنی بر مشارکت همه نیروهای کارشناس و دلسوز باشد و در سه دوره گذشته دیده‌ایم که تفوق مطلوبیت سیاسی بر عمل کارشناسی چه آثار و خبیی بر جای گذاشته؛ برای نمونه فاجعه‌هایی مانند آتش‌سوزی میدان جمهوری، فروریختن پلاسکو، بحران‌های غیرقابل تحمل

ترافیک که آلودگی هوا را بر پایتخت کشور تحمیل کرده، فجایعی که اگر قدرت واقعی شوراسیر بازی‌های سیاسی نمی‌شد و نگاه کارشناسی و موشکافی علمی به آن‌ها جای زدوبندهای سیاسی-اقتصادی را می‌گرفت، هر کدام از این وقایع می‌توانست سرنوشت دیگری برای شهرداری رقم بزند. متأسفانه شاهد بوده‌ایم که در دو دهه گذشته نیروهای کارشناس، جوان و فعال از حضور در انتخابات شوراهای یا سایر انتخابات در عمل برکنار مانده‌اند و شگفتا که در نتیجه کنش انتخاباتی بدنه جوان کشور، نیروهایی در انتخابات کاندیدا شده و بر صندلی‌های کارشناسی شورا جلوس کرده‌اند که بحران‌های امروز، خود محصول عمری مدیریت آن‌ها در مناصب و سمت‌های مختلف کشور بوده است. واقعیت این است که چهره‌های کنونی یا نتوانسته‌اند کارکرد و تأثیر مثبتی بگذارند، که اگر گذاشته بودند، وضع مردم چنین نبود، یا آن‌ها که اگر هم تأثیری مثبت داشته‌اند، انگیزه آنان اشباع شده، و خلأیت و نوآوری و توان مدیریتی آنان فرسوده است و باید راه را برای جوانان خوش‌فکر و آماده باز کنند. البته این امر بدان معنا نیست که از تجربه افرادی که عملکرد مثبت و مؤثری داشته‌اند چشم‌پوشی شود که اتفاقاً اندک تجربه‌های مثبت شوراداری می‌تواند سرلوحه کار قرار گیرد و در بستن لیست‌های انتخاباتی یاری رسان ما شود. با توجه به آنچه رفت و شرایط کنونی، پیشنهادهای زیر را به استحضار جنابعالی به عنوان رئیس شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان می‌رسانم و رونوشتی از این نامه را نیز در اختیار حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای سیدمحمد خاتمی، سرمایه ملی و محبوب کشور ارسال خواهم کرد:

۱- یک ارزیابی دقیق و کامل از افراد شوراهای فعلی انجام شود و با تعیین شاخص‌های مناسب، میزان کیفیت و کارایی و عملکرد آنان ارزیابی شود. اگر مواردی بود که به لحاظ این معیارها پذیرفتنی بودند، فارغ از جناح‌بندی سیاسی آنان در لیست نامزدهای شوراهای اصلاح‌طلبان قرار گیرند. در این راه تخصص، پاک‌دستی، در اختیار گذاشتن وقت مفید خود برای مسائل شورا و شهر و پرهیز از باندبازی‌های سیاسی همراه با شاخص‌های دیگر می‌تواند معیار مناسبی برای ارزیابی اعضای کنونی شوراهای تلقی شود.

۲- نامزدهای جدیدی که برای شوراهای پیشنهاد می‌شوند، از میان افراد جوان‌تر و کارشناس در یکی از حوزه‌های مسائل شهری بوده و به پاک‌دستی و حسن سابقه شهره باشند. در این راه وابستگی‌های سیاسی آنان در اهمیت اول قرار نگیرد.

۳- لیست اولویت‌های اصلاح‌طلبان برای مسائل مهم شهری، به ویژه شهر تهران و شش کلانشهر دیگر کشور تبیین شده و تمامی چهره‌های در معرض انتخاب‌نهایی برای لیست «امید» اصلاح‌طلبان، میثاق‌نامه‌ای جدی و معرفتی و اخلاقی برای تعهد به پیگیری این اولویت‌ها امضا کنند.

یقین داریم که اجرای چنین ایده‌ای با مخالفت‌ها و سهیم‌خواهی‌های فراوان روبه‌رو خواهد شد اما اگر به مردم اعتماد کنیم و مصالح کشور بر هر چیز دیگری ترجیح داده شود در این صورت مردم نیز پاسخ مثبتی به اصلاح‌طلبان خواهند داد. بنده به شجاعت و درایت شما برادر عزیز خود در این راه دشوار امید بسته‌ام.

با احترام

**الیاس حضرتی، نماینده مردم تهران
در مجلس شورای اسلامی و عضو شورای
مرکزی حزب اعتماد ملی**

ذهنیت سیاسی
بر معرفی
نامزدهای شورا
غلبه داشته و
نتیجه آن نیز
پررنگ شدن
جناح‌بندی‌های
سیاسی در
شوراهای و نیز
شهرداران
انتخابی بوده
است

ظهور جوانان

■ نسل جدید دانش بالاتری دارد

نسل جدید دانش بالا و حتی به روزتری نسبت به نسل قدیم دارد

علیرغم آئین نامه ها و دستورالعمل ها، شهرداری ها به صورت خودمحمور کارهایی را انجام می دهند و شوراها نیز به دلیل عدم آشنایی به کار و نداشتن توان لازم نمی توانند مانع از اقدامات خلاف برنامه شهردار شوند که این آفت شورای شهر است.

❖ نویسنده: متأسفانه تغییر نسلی در بدنه مدیریت اصفهان اتفاق نیفتاده است و در حال حاضر بیشتر مدیران دهه ۶۰ برمسند کار قرار دارند. البته برخی به دنبال جانشین پروری و جوانگرایی هستند. ارزیابی شما از این مسئله چیست؟

شاید بتوان گفت یکی از آفات شوراهای شهر این است که مردم به دنبال افراد شناخته شده می روند؛ در حالی که باید به جوانان روی بیاوریم. اکنون دو بحث مطرح است. یکی، جوانان که تجربه لازم و یا دانش لازم را ندارند که بنده این را قبول ندارم. خوشبختانه نسل جدید ما دانش بالا و حتی به روزتری نسبت به نسل قدیم دارند. در خصوص تجربه نیز معتقدم جایی مثل شورای شهر، نیاز به تجربه بالایی ندارد بلکه نیازمند افراد صاحب فکر، متخصص، صاحب ایده و ... است و با این ترکیب، شورای شهر مطلوب خواهیم داشت. البته تأکید می کنم دوستان جوان به صرف کارهای سیاسی شاید گزینه مناسبی برای عضویت در شورا نباشند. نکته مهم دیگر اینکه شوراها و اعضای آن باید ارتباط تنگاتنگ با توده مردم داشته باشند. بالا بودن سن افراد، حوصله و توان ارتباط با توده مردم را از بین می برد؛ در حالی که جوانان در تعامل با مردم می توانند گزینه ای مناسب و مثبت برای شورای شهر باشند.

❖ نویسنده: به نظر می رسد که همچنان تأمین مخارج شهر از راه فروش تراکم یا شهرفروشی اصلی ترین راهکار در آمد شهرداری هاست. با توجه به رکود فعلی صنعت ساختمان، شهرداری ها برای تأمین مخارج و توسعه پایدار شهر باید چه گزینه های دیگری را روی میز بگذارند؟

ما در حوزه ساخت و ساز، رکود داریم و درآمد شهری از فروش تراکم کاهش یافته است. سؤال اینجاست که با کاهش درآمد، چه باید کرد؟ معتقدم؛ هنر یک مدیر و شورای شهر، تبدیل تهدیدها به فرصت هاست. ما شاهد تهدید شهرنشینی، تهدید کاهش ساخت و ساز و ... هستیم اما برنامه و هنر این است که آن ها را به فرصت تبدیل کنیم. ما باید به جای فروش تراکم راه های جدید پیدا کنیم. البته راه های زیادی وجود دارد. مثلاً جغرافیای اصفهان بسیار نادر است؛ در برخی از فصول تفاوت دما در مناطق مختلف استان حتی به ۴۰ درجه بالای صفر نیز می رسد. ما می توانیم موقعیت های جغرافیایی استان را تبدیل به فرصت کنیم. این ها برای شهرداری ها درآمدزا هستند و هنر شوراهاست که موارد خاص را کشف و به عنوان برنامه به شهرداری ارائه دهند؛ همچنین هنر این است که با وجود کاهش درآمدها، هزینه ها را کنترل کنیم. باید هزینه های شهرداری را اولویت بندی کنیم. موضوع و مشکل مهم کشور این است که چیزهای بسیاری را ممنوع کردیم اما جایگزینی برای آن نداشتیم. معتقدم حل این کار با برون سپاری امور به بخش خصوصی محقق خواهد شد و می توانیم مراکز تفریحی، گردشگری و ... ایجاد کنیم و با جذب مردم به آن ها منبع درآمد جدیدی برای شهرداری ها تعریف کنیم.

معاون پیشین سیاسی و امنیتی استانداری اصفهان، تأکید دارد که ممکن است با انتخاب فردی به عنوان رئیس جمهور، هشت سال کشور رو به انحطاط برود و یاد در دورانی هشت ساله، شاهد سازندگی کشور باشیم. بنابراین به اعتقاد علی شفیعی پور، تنها راه حل برای بحران های اجتماعی، سیاسی، امنیتی و اقتصادی کشور، انتخابات خواهد بود. گفت و گو ما را با مردمی می خوانید که عرصه شورا را امکانی برای بروز و ظهور جوانان قلمداد می کند؛

❖ نویسنده: برخی برای ورود به انتخابات دچار تردید هستند. به اعتقاد شما ضرورت و لزوم این حضور برای انتخاب رییس جمهور و شورای شهر چیست؟

به طور کلی معتقدم که تمامی انتخابات کشور بسیار تعیین کننده هستند چرا که برای همه مسلم شده است که ما دیگر نیاز به انقلاب جدید برای حل مشکلات نداریم و هر ایرادی هست را باید از طریق اصلاح وضع موجود انجام گردد. موضوعی که برخی مطرح می کنند که در انتخابات شرکت کنیم یا نکنیم، کاملاً غلط است. ممکن است با انتخاب فردی به عنوان رئیس جمهور، هشت سال کشور رو به انحطاط برود و یاد در دورانی هشت ساله شاهد سازندگی کشور باشیم. بنابراین تنها راه حل برای بحران های اجتماعی، سیاسی، امنیتی و اقتصادی، انتخابات است و طبیعتاً با توجه به اینکه شورای شهر با انتخاب شهردار و نظارت بر کار وی، برنامه های هر شهرداری را تدوین می کند، می تواند تأثیرگذار باشد. هر چند معتقدم شهرداری ها باید قدرت بیشتری داشته و مدیریت واحد شهری ایجاد شود. اما در شرایط فعلی، شهرداری ها در مسائل فرهنگی، اجتماعی، شهری و ... بسیار تعیین کننده هستند؛ بنابراین جایگاه ویژه شورای شهر در این فضا بسیار محوری است.

❖ نویسنده: با این وجود به نظر می رسد افرادی که برای انتخابات وارد عرصه می شوند، برنامه محوری و مشخصی ندارند. ارزیابی شما در این باره چیست؟

متأسفانه شوراهای ما براساس معیارهای صحیح انتخاب نمی شوند. مثلاً در شورای اصفهان، ورزشکار یا هنرمند وجود دارد و این ناشی از ضعف فرهنگی ماست و متأسفانه فکر می کنیم آن ها برای تصمیم گیری در شوراها خوب هستند. معتقدم شوراها باید با ترکیب مناسب، نسبت به مسائل فرهنگی، شهری، حمل و نقل و ترافیک آگاهی داشته باشند و اگر غیر این باشد منجر به عدم انتخاب شهردار صالح می شود و یا اگر شهردار، صالح بود ممکن است برنامه صحیحی داده نشود؛ مهم تر از همه نتوانند نظارت درستی بر شهردار داشته باشند. اگر ترکیب شورا، برنامه محور باشد می توانند فردی با صلاحیت را انتخاب کنند و علاوه بر ارائه برنامه صحیح به شهردار، بر کار وی نظارت کنند. متأسفانه

جایی مثل شورای شهر، نیاز به تجربه بالایی ندارد؛ بلکه نیازمند افراد صاحب فکر، متخصص، صاحب ایده است

تکرار مکررات

■ جوانان نه برای رأی دادن بلکه برای رأی گرفتن وارد صحنه شوند

به طور قطع حضور و مشارکت مردم در انتخابات شوراهای نقشی تعیین کننده در سرنوشت شهرها و رفع چالشهای کلانشهرها دارد و در بعد کلان حتی می تواند در صحنه های داخلی و بین المللی اثر گذار باشد. آنچه در ادامه می خوانید گفت و گویی با احمدعلی عاملی، رئیس مرکز پژوهش های شورای شهر اصفهان است. آنجا که وی معتقد است هرچند تجربه و دانش پنهان افراد باتجربه، قابل انکار نیست؛ اما نباید به تکرار مکررات نیز بسنده کرد.

نوسان: با توجه به مشکلات و چالش های شهری، ضرورت حضور مردم در انتخابات شورای شهر را چطور ارزیابی می کنید؟

فکر می کنم که حضور ملت ایران در راهپیمایی هایی چون ۲۲ بهمن و اجتماعی از این دست نشان داد که حضور مردم تا چه حد می توانند در تصمیمات دشمن و گزینه های روی میز آن ها اثر گذار باشند و آن ها را از برخورد های شدید و نظامی با ایران منصرف کند. ملت ایران در مواقع ضروری برای حفظ منافع ملی، ارضی و مسائل اعتقادی خود همدل و هم زبان هستند. یکی دیگر از نمادهای سرمایه انسانی حضور یکپارچه و میلیونی مردم در انتخابات مجلس، شوراهای ریاست جمهوری است که منعکس کننده این توان در دنیاست. به طور قطع انتخابات پیش روی ریاست جمهوری با توجه به تعداد آرای مأخوذه و جمعیت میلیونی مردم که امکان رأی دادن دارند، در موضع گیری های ملی و بین المللی تأثیر گذار است؛ همچنین در بحث انتخابات شوراهای مشارکت مردم در تعیین سرنوشت شهرشان و مسائل مختلف کلانشهرها، شهرها و ... می تواند در صحنه های داخلی مؤثر باشد.

نوسان: طی چند دوره گذشته شاهد تغییرات نسلی و به نوعی استفاده از نیروهای جوان در بدنه مدیریت شهری نبوده ایم. دلیل عدم استفاده از جوانان در ارکان مدیریت شهری چیست؟

به اعتقاد بنده نرخ رشد جمعیت ما در دهه ۶۰ به شکلی بود که حتی مدارس ما چند نوبته شد. اگر تحقیق و پژوهش ما قوی بود و به این مبحث پرداخته بودیم و با توجه به سند آمایش سرزمین، برنامه ریزی کرده بودیم، جمعیت متولد دهه ۶۰ کشور امروز بعد از حدود ۳۸ سال با گذراندن تحصیلات، سربازی و .. منتظر داشتن شغل،

اکنون زمان آن است که این جوانان نه برای رأی دادن بلکه برای رأی گرفتن، مسئولیت گرفتن و مدیریت شهر، وارد صحنه شوند. متأسفانه سیاست های کنونی کشور حتی در کابینه دولت به گونه ای است که برخی در شرایط بازنشستگی وزیر شده اند و حتی در بدنه وزارتخانه ها نیز این گونه است. هرچند تجربه و دانش پنهان افراد باتجربه، قابل انکار نیست؛ اما بنده معتقدم که تکرار مکررات نیز مناسب نمی باشد. اکنون وقت آن رسیده که جوانان با تجربه و تحصیل کرده وارد عرصه کار شوند؛ علاوه بر این، جوانان امروز از تجارب مدیران گذشته، آگاهند

مسکن و ازدواج و ... نمی مانند. متأسفانه بسیاری از آن ها با تحصیلات عالی، بیکارند و در چنین شرایطی بقیه فاکتورها تأمین کننده نیستند. اکنون زمان آن است که این جوانان نه برای رأی دادن بلکه برای رأی گرفتن، مسئولیت گرفتن و مدیریت شهر، وارد صحنه شوند. متأسفانه سیاست های کنونی کشور حتی در کابینه دولت به گونه ای است که برخی در شرایط بازنشستگی وزیر شده اند و حتی در بدنه وزارتخانه ها نیز این گونه است. هرچند تجربه و دانش پنهان افراد باتجربه، قابل انکار نیست؛ اما بنده معتقدم که تکرار مکررات نیز مناسب نمی باشد. اکنون وقت آن رسیده که جوانان با تجربه و تحصیل کرده وارد عرصه کار شوند؛ علاوه بر این، جوانان امروز از تجارب مدیران گذشته، آگاهند. البته دولت با تصویب لایحه ای، مانع به کارگیری بازنشستگان شده است. ما متأسفانه فرصتی را برای آموزش به جوانان نگذاشته ایم. معتمد جوانان واجد شرایط حتما باید برای شورای شهر کاندید شوند و مردم نیز میدان را برای جوانان باز کنند و به آن ها رأی دهند.

نوسان: داشتن برنامه محوری کاندیدها برای حضور در انتخابات شورای شهر را تا چه حد ضروری می دانید؟

به نظر بنده، هم افرادی که کاندید می شوند و هم آنهايي که رأی می دهند باید بدانند که اداره یک شهر چه تخصص های نیاز دارد. ما بهترین و بیشترین برنامه هایی که در شورای شهر اصفهان داشته ایم را در کمیسیون هایی از جمله کمیسیون "عمران و شهرسازی"، "حمل و نقل"، "اقتصادی، امور حقوقی و گردشگری"، "فرهنگی"، "بهداشت و سلامت" مشاهده کردیم و امیدواریم جوانانی که تخصص و توانمندی این کمیسیون ها را فرا گرفته اند، گزینه شوند و مردم نیز به آن ها رأی دهند تا لایح و طرح های کارآمد اجرا و بهره وری از این طریق افزایش یابد.

نوسان: با توجه به وقوع حادثه پلاسکو و حوادثی از این دست در شهر به نظر می رسد که انتخاب افراد متخصص و راهکارهای آن ها برای شورای شهر می تواند بهترین گزینه برای توسعه و عمران شهر باشد. دیدگاه شما در این باره چیست؟

متأسفانه برخی از اتفاقات سهوی در کشور همچون زلزله در مناطق مختلف بم، کرمان، شیراز و ... منجر به آسیب های بالای اقتصادی، اجتماعی و ... شده است. حوادثی از این دست در شهر اصفهان و یا آتش سوزی پلاسکو در تهران نشان داد که برخی از حوادث قبل از وقوع، قابل پیش بینی است. البته تهدیدی که اصفهان و شهرهای دیگر در معرض آن هستند، بافت های فرسوده است. متأسفانه نگاه بازاری و انتفاعی به آن ها مانع شده که شهرداری ها این بافت ها را تجمیع کنند.

بنده چند طرح را برای شهرداری تهران و اصفهان نوشتم. ما طرح هایی برای نوسازی بافت های فرسوده داریم که تهدیدات را تبدیل به فرصت کند. این ها نیاز به دانش فنی و آشکار دارد و معتمد اگر تفکرات جوانان به بدنه اجرایی کشور رسوخ پیدا کند گام های بلندی در مسیر توسعه شهر و کشورمان برداشته خواهد شد.

اگر تفکرات

جوانان به بدنه

اجرایی کشور

رسوخ پیدا کند

گام های بلندی

در مسیر توسعه

شهر و کشورمان

برداشته خواهد

شد

اعتماد دوسویه

■ با این برنامه ریزی به مفهوم توسعه دست نمی‌یابیم

همچون جسارت و خلاقیت و شجاعت از پرورش رفتاری شهرداران رخت بسته و این جریان باعث افول برنامه ریزی و اجرا در بستر نظام های شهری خواهد شد؛ مگر آنکه اداره کارها در شوراها به افراد متخصص و امور فن واگذار شود. وی با بیان اینکه یکی از ضرورت ها و ویژگی های اعضا شورا و مدیران باید شجاعت و خلاقیت باشد، گفت: ورود نیروهای جوان، خلاق، فکور و تازه نفس باعث دمیدن روح تعهد در کالبد شهری و حرکت به سمت آرمانخواهی که از ویژگی های ذاتی جوانان است، خواهد شد.

وی با اشاره به جمله امام راحل که فرمودند "ای جوانان انقلابی با تمام توان به سمت استقلال با تمام ابعادش حرکت کنید"، یادآور شد: این نشان از آن دارد که یک آرمان شهر ایده آل، رؤیاهایش با حرکت جوانان و اندیشمندان که به لحاظ علمی روزآمد و به لحاظ عملیاتی توان لازم را دارند، محقق خواهد شد.

این مدرس دانشگاه آزاد با اشاره به رونق و نشاط سیاسی و اجتماعی طی سال های ۷۶، اظهار داشت: این تغییر علیرغم تمام هزینه های مادی و انسانی خود موجب تحرک نسل پویا و جوان و به عبارتی رأی اولی ها و گروه های دانشجویی و دانش آموزی شده که با دسترسی به منابع متعدد در تسری ایده اصلاح طلبانه به کل جامعه و بخش خاکستری جامعه مؤثر است و اگر اخلاقی و متعهدانه به این بخش توجه ویژه کنیم و اعتماد دو سویه ایجاد شود، می توان تحولات شگرفی را در تمام ابعاد خاصه نظام سیاسی، اجتماعی شهرها پدید آورند.

وی با تأکید بر اینکه یک شورای فکور و اثرگذار باید با برنامه ریزی بتواند "از آب کره بگیرد"، گفت: نظام توانمند شهری، نظامی خواهد بود که بتواند با غلبه بخشی نظام صنعت (و البته نه کارخانه) بر بخش خدمات، باعث رونق نظامات کسب و کار گردد. در این راستا می توان نسبت به ایجاد بستر درآمدی از مسیر صنعت گردشگری اصفهان و همچنین صنعت ورزش این شهر، با داشتن تیم های ریشه دار در کشور نقش آفرینی کند؛ از سوی دیگر می توان از طریق گردشگری کشاورزی که شهر و استان مملو از نشانه های آن است به جذب سرمایه های بی نظیر دست یافت.

اسماعیلی، با اشاره به جلوگیری از حضور افراد ضعیف و ناآگاه به شورای شهر، افزود: به طور قطع اتفاقات مهمی در کشور از جمله ضعف مدیریتی که منجر به حوادث دلخراشی مانند پلاسکو می شود و همچنین املاک نجومی، خروج سرمایه های مادی همچون سه هزار میلیارد دلار خاوری یا پدیده شاندریز و ... همه به واسطه غفلت افرادی است که به لحاظ نداشتن علم و تخصص مربوطه و صرفاً بهره مندی از حمایت های متعصبانه سیاسی موجب هدر رفت امکانات و بی اعتمادی و خسارت اجتماعی در جامعه می شوند. وی تصریح کرد: به طور قطع تداوم اتفاقات ناخوشایند به جریان مشارکت اجتماعی که تنها سرمایه اساسی نظام جمهوری اسلامی و اعتمادی عمومی بوده، لطمه وارد می کند. بنابراین ورود اندیشمندان در حوزه معماری، جغرافیا، عمران، حقوق و سایر رشته های مورد نیاز بدون توجه به جنسیت و سلیقه سیاسی و بهره مندی از جوانان متدین یک ضرورت اساسی است.

یک آرمان شهر ایده آل، رؤیاهایش با حرکت جوانان و اندیشمندان محقق خواهد شد

نوسان: نظام اجتماعی ایران، با خواستی اجتماعی و ریشه در یک جریان عمومی و مردم نهاد شکل گرفت. در ادامه مدیران نظام، توجه ویژه ای به دموکراسی دینی داشته و فلسفه تداوم و حیات آن را متکی به آراء و حضور مردمی دانند و مضافاً اینکه قانون اساسی کشور حاصل مجاهدت های مردم بوده در فصول متعددی تکیه بر مشارکت و حقوق مردم را داشته و دارد. با این وجود اکنون کشور با چالش های متعددی روبروست و به طور قطع مشارکت در انتخابات شوراهای شهرور باست جمهوری بسیاری می تواند راهگشای برخی مشکلات باشد.

به اعتقاد مدرس دانشگاه آزاد اصفهان، حل مشکلات و حرکت اصولی به سمت مبانی توسعه نیازمند مشارکت و حضور اجتناب ناپذیر و حیاتی مردم است. ابراهیم اسماعیلی تأکید کرد: کشورهایی به فرایند توسعه دست یافته اند که بر محور مشارکت عمومی، احزاب و اجتماعات حرکت کرده اند. در این مسیر ایران نیز برای دستیابی عادلانه به این مهم ناگزیر به مشارکت اجتماعی فعال و هدفمند است. وی با تأکید بر اینکه واقعیت پیشرفت در جامعه بر چهار محور شناخت، برنامه ریزی، هدف گذاری و مدیریت و نظارت شکل می گیرد و اهمیت موضوع برنامه ریزی تأکید کرد و گفت: کشور طی چند سال گذشته در ساختار قانونی برنامه داشته است اما عموماً متکی به احساسات، سلیقه و وابستگی های جناحی بوده و با کوچکترین تغییر در بخش مدیریتی نظام، برنامه ریزی تغییر می کند و در جهت منافع خاص و نه حل معضلات به صورت جدی شکل می گیرد.

به گفته وی، به دلیل اینکه یا برنامه ریزی مناسبی نداشتیم و یا اینکه نتوانسته ایم برنامه ریزی میان مدت و بلندمدت مناسبی داشته باشیم، این اتفاق موجب افتاع نظام اجتماعی شده است و یا حداقل تغییراتی را در شکل و پوسته ظاهری شهرها ایجاد کرده که البته با این برنامه ریزی به مفهوم توسعه دست نمی یابیم. وی با تأکید بر اینکه تا زمانی که اعضای شورای شهر براساس فرایند تخصص و نظام علمی، سطح بندی و انتخاب نشوند مشکل اثرگذاری و اجرایی شهرداران و عدم انتخاب معقول آن ها باقی می ماند، یادآور شد: متأسفانه در سال های گذشته افراد حاضر در شوراها به شکل وسیعی خارج از حوزه شهرسازی و عمرانی انتخاب شده اند و اگر به مدارک اکثر آن ها توجه شود غیرمرتبط و غیر تخصصی است.

اسماعیلی با اشاره به اینکه برنامه ریزی شهری باید کاملاً علمی، تخصصی و پژوهش محور باشند، تصریح کرد: در غیراین صورت فرایند انتخاب شهرداران تنزل می یابد و در این فضا مفاهیمی

تداوم اتفاقات ناخوشایند به جریان مشارکت اجتماعی که تنها سرمایه اساسی نظام جمهوری اسلامی و اعتمادی عمومی بوده، لطمه وارد می کند

خود و جناح شان را داشته باشند. وی تأکید کرد: امروزه مشکلات بسیاری از مبلمان شهری گرفته تا مسائل زیست محیطی، به عنوان آفت و خطر جدی، کشور را تهدید می کند که نشان می دهد ما در این زمینه ها کار نکرده و عقب هستیم.

به اعتقاد باباصفری، فرهیختگان جامعه وظیفه آگاهی بخشی به مردم را دارند تا آنها از رأی های مبتنی بر احساسات خودداری کنند؛ چرا که شورای شهر نیازمند مجموع تخصص های مختلف همچون مهندسی، فرهنگی علمی، آکادمیک و افراد فرهیخته است، در غیر این صورت شاهد انتخاب و یا استیضاح شهرداران به دلیل نگاه های جناحی و یا بودجه بندی اشتباه و در نهایت رشد ناموزون و ناهمگون شهری خواهیم بود. وی در خصوص دلایل خالی ماندن جای افراد متخصص و استاتید دانشگاهی در شورای شهر، گفت: متأسفانه نگاه های احساسی سبب این موضوع شده است. البته برخی از افراد متخصص تمایل به حضور در شوراهادارانند که باید از افراد دلسوز جامعه دعوت و حمایت کرد.

عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان تأکید کرد: نتیجه ماندن در وضعیت گذشته، حضور افراد غیر متخصص همانند دوره های پیشین شوراهای خواهد بود. مثلاً وقتی شهردار به فکر تصاحب پست ریاست جمهوری به هر قیمتی است طبیعتاً شاهد مسائل و اتفاقات ناگواری همچون آتش سوزی و ریختن ساختمان پلاسکودر شهر خواهیم بود؛ اما اگر نگاه ما علمی و منطقی باشد در صد خطای شهرداران بسیار پائین می رود. وی با تأکید بر نقش مهم شورای شهر در اقتصاد شهری، گفت: شورای شهر می تواند در اتاق فکر خود با نیازسنجی در عرصه های مختلف شهری، موضوعاتی را که مردم دست به گریبان آن هستند مرتفع کند. همچنین وقتی اتفاق فکر راهکارهای اساسی را به شورای شهر ارائه کند و شورای شهر نیز سیاست های خود را بر آن اساس تنظیم و به تبع شهرداران مناطق ملزم به اجرای آن خواهند بود. وی با تأکید بر اینکه شورای شهر می تواند با در نظر گرفتن نیازهای هر شهری در بحث تحول آن منطقه و تأمین معیشت مردم به اهداف بعدی خود برسد، تصریح کرد: شورای شهر با شناسایی قطب های اقتصادی شهر و مباحث کارآفرینی می تواند برای حل مشکل اشتغال جامعه گام جدی بردارد؛ چرا که دولت به تنهایی نمی تواند از پس این کار برآید در حالیکه شوراهای بسیار قوی و مؤثری در کارآفرینی شهری هستند و موجب تقویت اقتصاد شهری می شوند.

باباصفری، همچنین در خصوص ارزیابی اقدامات شورای شهر فعلی اصفهان، گفت: متأسفانه ترکیب موجود شورای شهر اصفهان ناهمگون است چرا که تفکرات فکری متنوعی در آن هستند. از یک سو شاهد حضور افراد کاری و مؤثر و از سوی دیگر شاهد حضور افراد بسیار ضعیف هستیم که در مجموع رأی آنها موجب شده شورای شهر کنونی جابکی و چالاکي لازم را نداشته باشد. وی تصریح کرد: ما باید در دوره گذار از حضور افرادی استفاده کنیم که با داشتن تحصیلات و تخصص آکادمیک، تا حدی در برخی مجامع شهر شناخته شده باشند و قدرت جذب رأی برای انتخابات شورا را داشته باشند.

عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان در خصوص موضوع جوان گرایی در شورای شهر، گفت: شعار جوانگرایی در کشور همیشه مطرح می شود، اما جوانگرایی به معنای آن نیست که افرادی تجربه را در مصدر کارهای کلیدی قرار دهیم چرا که فرصت ما برای آزمون و خطا بسیار کم است و جامعه ما مجال امتحان ندارد و با بحران های متعددی روبرو هستیم.

مانع رأی های احساسی بشویم

■ شوراهای بازوی کارآفرینی شهری هستند

نوسان: آنچه مشخص است موضوع نظام شورایی، ریشه در تعالیم دینی مادر دو حتی در قرآن نیز بر آن تأکید بسیار شده است. از سوی دیگر اصل شورا، نیز یکی از اصول قانون اساسی کشور است که در دوران اصلاحات و ریاست جمهوری سید محمد خاتمی، این اصل بر جای مانده از قانون اساسی اجرایی شد. عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان در این باره معتقد است: نظامی که بر مبنای مردم سالاری و دموکراسی باشد به تبع نیاز به اصل و نهاد شوراهادارد. بنابراین اقتضای می کند که به این نهاد توجه بیشتری شود؛ چرا که شوراهای، از ریشه ها و بنیادهای دموکراسی در جامعه است.

به گفته علی اصغر باباصفری، شورا، خشت بنای دموکراسی در کشور است. وی با اشاره به اینکه متأسفانه طی چند دوره گذشته در بحث شوراها شاهد هیچ برنامه محوری و اساسی نبوده ایم، ادامه داد: به طور قطع یکی از آفت های انتخابات شوراهای و سایر انتخاب ها نگاه لحظه ای، آنی و ایجاد تشکل های خلق الساعه است که معمولاً چند ماه قبل از انتخابات شروع به فعالیت می کنند و این نشان از بی برنامه گی انتخابات شوراهادارد.

عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان با اعتقاد بر اینکه به جای گرایش ملی، متأسفانه بیشتر گرایش ما در انتخابات شوراهای و حتی مجلس، قومی، قبیله ای و منطقه ای است و در این فضا، دست به انتخاب افراد می زنیم، افزود: از طریق برنامه ریزی های مفصل، تشکیل اتاق فکر، کار منسجم و استفاده از ظرفیت های اجتماعی، رسانه ها و تجمعات در چارچوب قانون، می توان آگاهی بخشی مردم را بالا برد تا بعدها هزینه های کمتری را در کشور و شهر بپردازیم. وی با بیان اینکه بعضاً در برخی انتخابات افراد به طور احساسی فلان ورزشکار و یا هنرمند را برای شورا انتخاب می کنند، تصریح کرد: شهر نیاز به کشتی گیر و وزنه بردار ندارد بلکه نیازمند تفکر است؛ شورای شهر جای افراد متفکر و آگاه به درد مردم است نه اینکه افراد تنها دغدغه

امروزه مشکلات بسیاری از مبلمان شهری گرفته تا مسائل زیست محیطی، به عنوان آفت و خطر جدی، کشور را تهدید می کند

پانوش

در کانون ما قشری جوان از افراد تحصیل کرده داریم که اعتقاد دارند که باید فضا برای آنها باز شود

کانون همبستگی فرهنگیان ایران

کانون همبستگی فرهنگیان ایران، حدود هفده سال است که مجوز فعالیت دارد. این کانون اساساً یک تشکل داخلی از حوزه دانشگاه یا آموزش و پرورش نیست ولی نوع کاری که انجام می دهد برای دانشگاهیان و فرهنگیان است. نکته مهم کانون که سایر تشکلهای فاقد آن هستند این است که دارای یک کمیسیون حقوقی است که اساتید دانشگاه، دانش آموزان و معلمان هر نوع شکایت و هر گونه خلاقی را از طریق این کمیسیون به دستگاههای ارجاع داده و این در اساسنامه کانون کاملاً منعکس است. ما صرفاً به دنبال این هستیم که براساس مفاد اساسنامه خود و با تعامل با سایر تشکلهای فعالیت کنیم.

در کانون ما قشری جوان از افراد تحصیل کرده داریم که اعتقاد دارند که باید فضا برای آنها باز شود. واقعاً تا چه زمانی می توان در مقوله توسعه شهری شاهد نگاههای سنتی بود که از سوی بخشی از شبکه قدرت این شهر اعمال می شود و افراد قدیمی با همان تفکرات پیشین بر مسند کار قرار گیرند و این جریان میان دو جناح حاکم بر شهر دست به دست می شود. باز شدن فضا برای جوانان می تواند بسیاری از راهها را باز کند. نکته کلیدی این است که هیچگونه انشقاقی میان ما جوانان اصلاح طلب، وجود ندارد و ما همراه و همیار این جریان خواهیم بود و اگر حتی با هم در این مجموعه قرار نگیریم همیشه اصلاح طلب خواهیم بود.

دایره بسته مدیریت شهری

■ شورای فعلی نیازمند تحول در ترکیب است

محمد پارسا ملک احمدی، معتقد است که تک بعدی نگرستن به مسائل شهری و شهر سازی موجب به بن بست رسیدن فعالیت های نظام شورایی می شود و این شیوه ای است که تاکنون اعمال شده است. رئیس کانون همبستگی فرهنگیان ایران شاخه اصفهان، تأکید دارد که مانع اصلی بر سر راه فعالیت شوراهای نقش آفرینی آنها در اقتصاد کشور طراحی نامناسب نظام اداری کشور است. با وی به گفت و گو نشستیم.

نوسان: بسیاری عدم برنامه محوری را بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر قلمداد می کنند. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟
اصولاً داشتن برنامه، روند اجرایی و عملیاتی کردن امور را تسهیل می بخشد متأسفانه با رصد و بررسی دوره های گوناگون شوراهای پر واضح است که به جزء عده قلیلی که با برنامه پا به عرصه انتخابات شوراهای گذاشته اند، گروه ها و افراد دیگر بدون هیچگونه برنامه ای وارد این فضا شده اند. عمدتاً افراد هنگام معرفی خود به عنوان کاندیدا سعی دارند عدم وابستگی به احزاب و گروه های سیاسی را به اثبات برسانند و این ویژگی خاص کشورهای جهان سوم است که احزاب به رشد قابل توجهی نرسیده و برنامه ای ندارند بنابراین افراد هراسان از وابستگی به احزاب هستند. از سویی نطفه آگاهی دموکراتیک در شوراهای و جنبش شورایی بسته می شود لذا داشتن برنامه مدون و با محور، وفاق و همبستگی اجتماعی، توسعه متوازن را در پی خواهد داشت.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری هستند و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، رونق دوباره را به شهر برگردانند. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

دقیقاً نکته اساسی در بحث مدیریت کلان شهری و مردم محور این است که اغلب شهروندان خصوصاً جوانان نخبه و توانمند در گستره محدود و دایره بسته آن در استان جایی برایشان ترسیم نشده است. ظرفیت ها و پتانسیل مغفول شهری شامل بخش قابل توجهی از جوانان و نخبگانی می شود که جزو شهروندان اصفهانی بوده و با توجه به اینکه در سطح ملی حرفی برای گفتن دارند اما در استان نحوه مواجهه مدیریت های سنتی با فعالیت این قشر تأثیر گذار تاکنون در سطوح مدیریتی شهری مشکلاتی را به همراه

داشته است که در برهه کنونی، حضور جدی قشر جوان و توانمند دارای استقلال فکری را می طلبد. اما آنچه مهم است در نظام مدیریتی شهری عدم توجه به ساختارهای سیاسی و فرهنگی و واقعیت های ناشی از آن و صرفاً تک بعدی نگرستن به مسائل شهری و شهر سازی موجب به بن بست رسیدن فعالیت های نظام شورایی می شود و این شیوه ای است که تاکنون اعمال شده است.

نوسان: نقش شورای شهر را در تحولات اقتصاد شهری چطور ارزیابی می کنید؟

بر اساس تجربه دیگر کشورها، شوراهایی که به حوزه اقتصاد شهری ورود دارند و در این زمینه از وجود اقتصاددانان برجسته در حوزه اقتصاد شهری بهره می برند عملکرد قابل قبول تری داشته اند. اما تجربه فعالیت شوراهای ایران نشانگر عدم ورود جدی به این حوزه مهم است. باید گفت مانع اصلی بر سر راه فعالیت شوراهای و نقش آفرینی آنها در اقتصاد کشور طراحی نامناسب نظام اداری کشور است که امکان نظارت به شوراهای را جز در بخش عمرانی شهری (شهرداری) نمی دهد. اگر بخواهیم شوراهای در جای حقیقی خود باشند و نظارت آنها امور آموزشی، عمرانی، بهداشتی، درمانی، اجتماعی، و فرهنگی شهرها را در برگیرد، قاعداً باید شوراهای عرصه های مختلف اقتصاد شهری را بر عهده داشته باشند. و تأکید می کنم کمک شوراهای به اقتصاد شهری نیازمند دیدی همه جانبه است.

نوسان: ارزیابی شما از برنامه ها و اقدامات شورای فعلی شهر اصفهان چیست؟ آیا این ترکیب را در توسعه شهری اصفهان موفق می دانید؟

شورای اصفهان متأسفانه با تمرکز زیاد بر روی فعالیت های درون سازمانی، تمرکز تقریباً پائین بر روی فعالیت های میان سازمانی و تمرکز پائین بر روی فعالیت های برون سازمانی، از میزان رضایت پائین تری از سوی ذینفعان برخوردار است.

متأسفانه ترکیب فعلی شورای شهر چه در حوزه تخصصی بر اساس آنچه در مورد تخصص های مورد نیاز شوراهای بر آن اشاره شد مورد رضایتمندی شهروندان اصفهانی نبوده و نیازمند تحول در ترکیب است همچنین یکجانبه نگری در فعالیت های مربوط به حوزه شهری و جایجایی نظارت بین شورا و شهرداری این پارلمان شهری را از وظایف متعدد خود دور کرده است.

پانوش

دبیر کل جبهه متحد اعتدال گرایان ایرانی اسلامی:
با کمک جوانان به اهداف خود
دست می یابیم

نوسان: محمد ارشدی، گفت: یقیناً گزینه ای بهتر از آقای روحانی برای ریاست جمهوری نخواهیم داشت و اعتدالگرایان به همراه اصلاح طلبان بطور حتم از وی حمایت خواهند کرد. رئیس جبهه متحد اعتدالگرایان ایرانی اسلامی، با مثبت ارزیابی کردن عملکرد دولت یازدهم افزود: دولت دستوردهای زیادی اعم از برجام، کاهش تورم، ثبات اقتصادی و آرامش در بازار را فراهم آورد و به طور قطع برای پیشبرد اهداف خود نیازمند زمان بیشتری خواهد بود. وی با بیان اینکه باید دولت یازدهم را تقویت کنیم، تصریح کرد: روحانی می تواند در دوره پیش رو به عنوان نامزد معرفی شود و دوباره بر جایگاه ریاست جمهوری تکیه زند که این موفقیت باعث پیشبرد اهداف اقتصادی کشور خواهد شد.

رئیس جبهه متحد اعتدالگرایان ایرانی اسلامی، با تاکید بر اینکه در راستای منویات رهبری به بحث اعتدالی می پردازیم، تصریح کرد: اعتقاد داریم دولتی که با خط و مشی اعتدال کار خود را شروع می کنند دولت موفق خواهد بود. وی با بیان اینکه نیاز داریم در جامعه کنونی با دنیا ارتباط داشته باشیم، تاکید کرد: امیدواریم با کمک جوانان متخصص بتوانیم به اهداف خود دست یابیم و در زمینه تحقق شعار اعتدال در جامعه به صورت عینی و عملی وارد کار شویم. وی با اشاره به مشی این جبهه، اضافه کرد: سخت است برخی افکار را در کنار یکدیگر قرار داد ولی دوستان ما که به این جبهه پیوسته اند به این نتیجه رسیده اند که افراط معنایی ندارد و باید در مسیر اعتدال گام بردارند.

نکات مهم سخنان دبیر کل جبهه متحد اعتدال گرایان ایرانی اسلامی:

اعتقاد قلبی من حفظ حرمت هادر کشور است
همه باهم باشیم و اهداف و رسالت واحد داشته باشیم
فقط میدانیم، رسانه چیست ولی نمیدانیم رسالت رسانه چیست

رسانه جایگاه مقدسی برای مردم دارد
تأثیر گذاری رسانه بیشتر از تأثیر یک مدیر اجرایی در کشور است

عزت کشور از خون شهداست
رسالت ما حفظ انقلاب اسلامی ایران است
رئیس جمهور آمریکا و یا سایر روسای کشورهای خارجی در هیچ یک از ابعاد سیاسی، اجتماعی، دینی و... قابل قیاس با رهبر معظم انقلاب نیستند.

زمان تغییر نسل

■ باید تغییر نسلی در مدیریت به سرعت اتفاق افتد

عارف مقدس / عضو مؤسس شورای تحول خواهان

چند نکته کلی در مورد لزوم و ضرورت ارائه فرصت مدیریت به نسل جوان:

۱- در شرایطی که دنیای امروز دنیای توسعه و تحول و تکنولوژی است و هر ساعت برای آسان تر شدن امور راهکاری ارائه می شود، در کشور ما هنوز بسیاری از امور با کندی فراوان و با روش های منسوخ و از رده خارج انجام می گیرد، ریشه را که بررسی می کنیم در می یابیم که در رأس مجموعه های دولتی افرادی قرار دارند که درک و شناختی از روش های نوین نداشته و هنوز به شیوه سال های اول انقلاب با همان تکنولوژی و ساختار اعتقاد دارند.

۲- اساساً وقتی نسل های جدید سر از جامعه بیرون می آورند، همزمان فرهنگ جدید و اخلاق و لوازم و امکانات جدید هم با خود نمایان می کنند و اگر با همان فرهنگ و لوازم با آن ها رفتار نشود موجب نارضایتی خواهد شد، همان طور که حضرت امام خمینی (ره) چهل سال پیش فرمودند.

۳- تغییر نسلی در مدیریت باید به سرعت اتفاق افتد چرا که:

الف) مدیریت جوان ترها بر امور باید با راهنمایی افراد مجرب انجام شود تا خطاهای گذشته تکرار نشود و اگر هر چه زودتر این اتفاق نیفتد خدای ناکرده فردا دیگر فرد باتجربه ای نخواهد بود که حل اختلاف کند و تجاربش را در اختیار مدیران جوان بگذارد.

ب) اگر از همین ساعت هم این تغییر نسلی اتفاق افتد باز هم دیر انجام شده و شرایط کنونی مدیریت در لایه های مختلف کشور و اوضاع نابسامان در اداره امور نهادهای مختلف شاهی است بر این ادعا.

بنابراین درک موارد فوق الذکر که به صورت خلاصه بیان شد، توسط بزرگان و متصدیان امور که سال هاست مشغول خدمت هستند، می تواند راهگشای وحدت و انسجام مجدد در بین اقشار و گروه های مختلف سیاسی باشد.

پیامبر اکرم (ص): کُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ؛ همه شما سرپرست و مسئول هستید و درباره زیردستانتان بازخواست می شوید. وحدت؛ کلمه ای پر محتواست که در مسائل سیاسی و اجتماعی کاربرد پررنگی دارد و در ادبیات سیاسی ما زیاد به گوش می رسد، اما چگونگی ایجاد این وحدت در شرایط مختلف زمانی و مکانی، مسئله ای است که جای بحث و تأمل دارد.

به طور مثال وقتی گروهی از کارمندان یک کارخانه به عدم دریافت حقوقشان اعتراض دارند، همگی متحد و همراه هستند و در کنار یکدیگر دست به اعتصاب و اعتراض و... می زنند؛ اما همان افراد، فردای همان روز خبردار می شوند که قرار است فقط حقوق بخشی از آن ها پرداخت شود و مابقی به آینده موکول شده اند، حال در این شرایط است که باید دید باز هم حفظ اتحاد بین آن افراد مقدور و کار آسانی هست؟! یا برعکس همان افراد بر سر دیر و زود دریافت کردن حقوقشان با یکدیگر دچار اختلاف می شوند؟!...

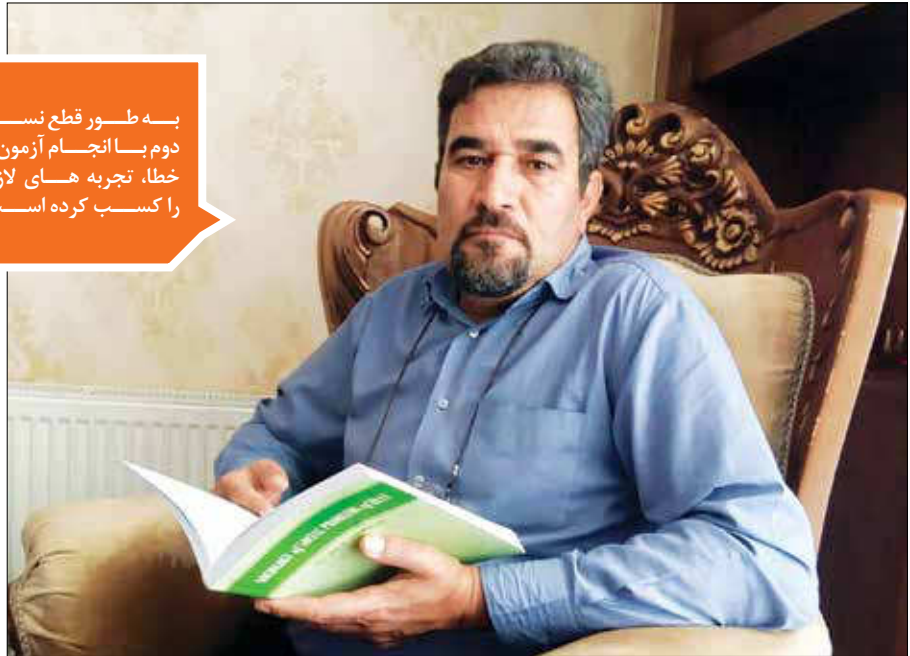
وقتی در مسائل سیاسی کشور دقت می کنیم، چنین مشکلاتی را در بین گروه های مختلف متوجه می شویم؛ مثلاً آنچه روشن است سال هاست که نسل اول انقلاب در دولت های مختلف و در مناصب متفاوت در حال ایفای نقش و مدیریت هستند، و علیرغم آنکه زحمات زیادی کشیده اند و خدمات بسیاری انجام دادند اما هنوز نارضایتی های زیادی را در جامعه مشاهده می کنیم؛ شاید بسیاری از این نارضایتی ها با به کار گیری خلایق و انرژی جوان ترها و نسل دوم و سوم قابل حل باشد.

این شرایط دقیقاً مانند همان کارمندان مایوس از دریافت حقوق است که ابتدا متحد بودند اما بعد که بنا شد گروهی حقوقشان را دریافت کنند اختلاف ایجاد شد. اما اتحاد در این شرایط چگونه مقدور است؟!...

پوست اندازی جامعه

■ با حفظ جایگاه و احترام، فرایند اغناءسازی را انجام دهیم

به‌طور قطع نسل دوم با انجام آزمون و خطا، تجربه‌های لازم را کسب کرده است

مسئلاً ما باید در افراد جامعه پوست اندازی کنیم. این اتفاق باید از نسل اول شروع شود تا نسل‌های دوم و سوم جایگزین آن شوند چرا که آن‌ها هر آنچه در توان داشتند را در این دوران به معرض آزمون گذاشته‌اند. ما باید اجازه حاکم شدن فکر، ایده و طرح‌های جدید باشیم و نسل دوم و سوم باید خود را با ایده‌های جدیدتر وارد میدان تصمیم‌گیری جامعه کنند.

نوسان: اما این نگرانی وجود دارد که جوانگرایی به معنای از دست دادن فرصت هاست و مازمانی برای آزمون و خطا نداریم؟

باید گفت نسل دوم دیگر جوان نیست و نسل میانسال جامعه است و نسل سوم و چهارم جوان هستند. به‌طور قطع امروز نسل دوم با انجام آزمون و خطا، تجربه‌های لازم را کسب کرده است.

نوسان: با این حال شما ناکارآمدی شورای هماهنگی اصلاحات در پاسخ به مطالبات و ورود دوستانه‌ای که تفکر تحول‌خواهی را به عنوان راهکار جدید مطرح می‌کنند، چطور ارزیابی می‌کنید؟

ما نباید دچار تشنگی و تفرقه‌شویی و این نباید ما را دچار معضلی همانند انتخابات ۸۴ کند. ما باید با سران و ژنرال‌های اصلاح طلبان صحبت کنیم و ضمن حفظ جایگاه و احترام آن‌ها، فرایند اغناءسازی را انجام دهیم. اکنون وقت آن است که جریان را به گروه‌های نسل دوم و سوم بسپاریم. اما این نباید به صورت حذف یک گروه باشد و باید به جای تقابل با نسل اول، تعامل داشته باشیم. با تشنگی ما، قییمان بیشترین بهره‌برداری را خواهد کرد. باید اقتضائات منافع ملی و منطقه خود را در نظر بگیریم. قبول کنیم که نسل اول دیگر حتی توانمندی فکری و فیزیکی لازم را ندارند و تفکرات آن‌ها کهنه شده است. بنابراین امروز با حفظ حرمت این نسل، نیازمند تفکرات نو و انرژی نو از سوی نسل‌های جوان هستیم.

نوسان: به اعتقاد شما در این عرصه شورای شهر چه نقشی در تحولات اقتصادی شهر دارد؟ به‌طور قطع تصمیم‌گیری‌های صورت گرفته در شورای شهر در جذب و دفع سرمایه تأثیرگذار است؛ همچنین شورای شهر باید پتانسیل و استعدادها بالقوه شهری را بشناسند. نکته سوم اینکه باید امنیت سرمایه‌گذاری‌ها را با تصویب قوانین به خوبی تأمین کرد. اجرای این آیت‌ها می‌تواند منجر به رشد اقتصادی شهر شود؛ مثلاً اصفهان یکی از قطب‌های گردشگری دنیاست و پتانسیل‌های طبیعی، حوزه‌های تاریخی، طبیعی و ... بسیاری دارد. اگر اعضای شورای شهر نگاه منطقه‌ای و کلان به موضوع داشته باشند، می‌توان اصفهان را به عنوان مرکز کارآفرینی در حوزه‌های تورسیم مطرح کرد.

نوسان: با این اوصاف ارزیابی شما از ترکیب و اقدامات فعلی شورای شهر اصفهان چیست؟ عملکرد شورا را می‌توان با نگاه به حوزه‌های ترافیک، حمل و نقل، آلودگی‌های زیست محیطی و ... ارزیابی کرد. متأسفانه مترو اصفهان هنوز بعد از ۱۵ سال به بهره‌برداری نرسیده است. اگر اعضای شورای شهر ما کارآمد بودند و به منافع ملی توجه می‌کردند و به شدت موضوع حمل و نقل ریلی را دنبال می‌کردند. حال اگر شورای شهر دلسوز بودند به جای اینکه هم و غم خود را بر بازی‌های سیاسی بگذارند در این زمینه سرمایه‌گذاری می‌کردند. از سوی دیگر متقدم شورای شهر ما به صورت پوپولیستی کار می‌کنند.

شوراهای اسلامی شهر و روستا بازوان قدرتمند نظام و دولت و نظام مردم‌سالاری در سراسر کشور هستند؛ بنابراین حضور، مشارکت و نشاط مردم در صحنه انتخابات شورا، به معنای توجه آن‌ها به اهمیت مشورت در انجام امور است؛ چرا که هر فردی به‌رآی و نظرات دیگران اعتنا نکند، در مسیر شکست قرار خواهد گرفت. در این خصوص گفتگویی با مرتضی پدریان، دکترای جامعه‌شناسی و متخصص مسائل اجتماعی ایران و مدرس دانشگاه فرهنگ هنر و بنیاد شهید انجام دادیم.

نوسان: با توجه به نزدیک بودن انتخابات پیش روی شورای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت حضور مردم در عرصه‌ها را برای حل مشکلات چطور ارزیابی می‌کنید؟

یکی از مسائل دموکراسی، موضوع حضور مردم در حوزه‌های مختلف انتخابات است که برای جابجایی قدرت و جایگزینی افراد کارآمد به جای ناکارآمد بسیار تعیین‌کننده است و اینکه مردم به بلوغ سیاسی برسند که چه افرادی می‌توانند منافع ملی آن‌ها را در حوزه‌های کلان در مجلس و منافع محلی آن‌ها را در شوراها برآورده کنند. بی‌تفاوتی و عدم حضور مردم در انتخابات و عدم انتخاب آگاهانه موجب می‌شود افرادی در سیستم‌های تصمیم‌گیری جایگزین شوند که توانمندی و تخصص لازم را ندارند.

نوسان: اما به نظر می‌رسد احزاب و گروه‌هایی که برای انتخابات وارد عرصه می‌شوند بعضاً بر نامه‌مشنخصی ندارند. ارزیابی شما در این خصوص چیست؟

موضوع هدفمندی در انتخابات بسیار مهم است باید دید این گروه‌ها چه اهدافی دارند. متأسفانه در کشور، ما موضوع دموکراسی در انتخاب و در معرض رأی مردم قرار گرفتن را تمرین نکرده‌ایم. وقتی من حوزه‌های تخصصی لازم را نداشته باشم اما بنا به دلایلی از شهرت برخوردار باشم، تصور می‌کنم این عاملی برای خدمت‌گذاری است. در حالی که این‌گونه نیست. مثلاً در انتخابات اصفهان و تهران افرادی غیرمتخصص همچون ورزشکاران، هنرمندان و یا مجری تلویزیونی خود را در معرض رأی مردم قرار دادند؛ البته این سؤال را فرد باید از خود بپرسد که واقعاً در مدیریت شهر توانمند و تأثیرگذار هستم؟ از سوی دیگر مردم باید به این نکته برسند که مثلاً یک ورزشکار نمی‌تواند در برنامه ریزی‌های کلان، عملکرد خوبی داشته باشد. خوشبختانه مردم در انتخابات مجلس در این باره به عقلانیت رسیده‌اند اما در شورای شهر هنوز این مشکل احساس می‌شود.

نوسان: با این حال شما نقش و جایگاه سیاسی اصلاح طلبان و جوانان نسل دوم و سوم را برای ایجاد تغییر چگونه می‌بینید؟

قبول کنیم که نسل اول دیگر حتی توانمندی فکری و فیزیکی لازم را ندارد و تفکرات آن‌ها کهنه شده است

پانوش

تراکم فروشی

در گذشته قالب درآمدهای شهرداری از طریق تعرفه های عوارض تعیین و تامین می گردید. مثلاً کارخانه تولید آجری که در فاصله ی دوری از محدوده ی شهری قرار داشت چون تولیدات آن نهایتاً به شهر حمل می گردید و بنا یا عارضه ای را در شهر ایجاد می کرد قانون گذار مصوب نموده بود که این کارخانه چیزی حدود ده درصد از درآمد تولیدات خود را بابت رفع این عارضه به نام عوارض به شهرداری پرداخت کند. به هر ترتیب تدوین و تصویب تعرفه های عوارض نیاز به برنام ریزی داشت و همراه با دشواری هایی بود. چیزی حدود دو دهه ی قبل مدیران شهری شیوه ی ساده ولی مخربی را ابداع کردند و آن فروش تراکم بود که آثار زیان بار آن برای نسل های بعد باقی خواهد ماند. بنده معتقدم برای نجات از این چرخه ی معیوب راهی جز اینکه شهرداری هادر صدد تامین منابع درآمدی متعارف را بیاند، وجود ندارد البته راه کارهای متفاوتی وجود دارد که یکی از آن ها پرداختن به ساماندهی مشاغل شهری و استفاده ی مناسب از اراضی لم یزرع پیرامون شهر و نیز کاهش هزینه های جاری شهری و... می باشد که پرداختن به آن از مجال این بحث خارج است.

شهر ناهمگون اصفهان

■ باید راه را برای نیروهای جوان باز کنیم

حسن فقیهیان، تاکید دارد که به حضور جوانان در عرصه های اجتماعی اعتقاد کامل دارد. وی که تجربیات متعددی در حوزه های اجرایی و مدیریت شهری دارد، در عین حال تصریح می کند که ما باید راه را برای نیروهای جوان باز کنیم و حتی برای آزمون و خطا و کسب تجربه به آنان فضا و میدان بدهیم. گفت و گوی ما با او می خوانید:

نوسان: بسیاری معتقدند که اصفهان، امروز فاقد ساختار معیارهای شهری و شهرسازی در خور و بر از نده نام این خود است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟
کشور مادر چند سال قبل که بسیاری از شهرهای شاخص امروز جهان فاقد مدنیت بودند از علمی ترین و با هویت ترین ساختار شهری و شهرسازی برخوردار بوده است که برای پی بردن به این مهم کافی است که مجموعه ی بافت قدیم اصفهان (سامانه ی داد و ستد بازار) بخصوص در چیدمان و جانمایی مشاغل و ارتباط آنها با حوزه های جمعیتی و ارگان ها و ارکان های حکومتی مورد تامل قرار گیرد. مشکل شهرسازی کشور ما بعد از تحولات صنعتی جهان، آغاز شده است. به گونه ای که باغ شهر زیبای دیروز اصفهان، اکنون به بازار شهری ناهمگون و در هم تنیده تبدیل گردیده است. هر چند در آمد شهرداری اصفهان چند برابر کل بودجه ی عمرانی و اجرایی استان می باشد و شورای شهر از اختیارات وسیعی در سیاست گذاری های شهری و تخصیص اعتبارات برخوردار است؛ اصفهان در دو دهه ی اخیر در بسیاری از زیر ساخت های شهری از دیگر شهرهای هم طراز عقب مانده است.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟
به نظر من نیز یکی از عمده ترین مشکلات کشور ما عدم ایجاد زیر ساخت و پرداختن به برنامه های دراز مدت جهت سامان دهی امور کشور می باشد. ما همواره در حال آغاز هستیم. به این معنی که هر دولتی، دولت قبل را نفی و خود را مدعی و یا آغاز کننده می داند. این چیزی است که به خصوص در شورای شهر نمود بیشتری دارد و باعث شده است که کارهای ظاهری جایگزین فعالیت های زیربنایی شود و همین باعث شده است که افراد خبره و صاحب نظر در حاشیه قرار گرفته و طیف بندی های قومی، صنفی و حتی سیاسی بارای حداقلی به شورای شهر راه یابند.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟
بنده نه برای رعایت ادب و آداب بلکه از ته دل این را عرض می نمایم که اعتقاد زیادی به جوانان و توانایی های آن

ها دارم. این چیزی است که در مسئولیت هایم آن را تجربه نموده و اثرات مثبت آن را مشاهده کرده ام. مدیری که باده نفر کار کند ارزش کاری آن بسیار بیشتر از مدیری است که به اندازه ی ده نفر کار کند. پرداختن به این مقوله نیز نیازمند ایجاد ساختار و سازمان دهی می باشد. ما باید راه را برای نیروهای جوان باز کنیم. حتی برای آزمون و خطا و کسب تجربه به آنان فضا بدهیم. افرادی که اصطلاحاً سنی از آن ها گذشته و قطعاً از طریق آزمون و خطای فراوان تجاربی را کسب کرده اند این هائی هستند که در کنار جوانان و بدون درگیری در کارهای اجرایی تجارب خود را به نسل بعدی انتقال بدهند. بنده قویا به حضور جوانان در عرصه های اجتماعی اعتقاد دارم تحلیل ها و راهبردهایی هم در این خصوص دارم که در صورت لزوم به آن پرداخته خواهد شد معتقدم که تحول و تغییر باید توسط کسانی ایجاد گردد که در آغاز راه هستند و نه در پایان آن.

نوسان: نقش شورای شهر را در تحولات اقتصاد شهری چگونه ارزیابی می کنید؟

در شورای شهر با یک اجماع اکثریت می توان هر پروژه ای را تغییر داد و یا هر اعتباری را تخصیص داد و این در حالی است که بودجه ی شهرداری چیزی حدود سه برابر اعتبارات جاری و عمرانی استان است. معتقدم بسیاری از اعضای شوراهای شهر که عمدتاً از طریق طبق بندی های قومی - صنفی یا سیاسی به شورا راه یافته اند فاقد توان و آگاهی کافی در پرداختن به مسائل شهری هستند و برای بهره گیری از فعالیت های چهار ساله ی خود غالباً به اجرای پروژه هایی رای می دهند که حاصل آن در دوره ی کوتاه چهار ساله بهره مند شوند و این بدین معناست که در زیر ساخت ها و زیر بنا ها با عقب ماندگی مواجه می شویم.

گردش نخبگان

■ عدم گردش نخبگان، تعادل جامعه را برهم می‌ریزد

من اعلام برنامه از سوی یک شخص، آن هم صرفاً در زمان انتخابات، مقوله‌ای نامشخص و مبهم هست که ضمانت اجرایی برای آن نمی‌بینم. این روند باید به طور ریشه‌ای حل شود.

نوسان: به نظر می‌رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه‌های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر، ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می‌دانید؟

شهرهای حال حاضر، شهرهای پنجاه سال پیش، سی سال پیش، ده سال پیش و ... نیستند. شهر جدید، نسل جدید و تصمیم گیران جدید می‌خواهد. مسائل و مشکلات شهری امروز در کشور ما مشارکت گسترده مردم را می‌طلبد. تنها در صورت حضور و مشارکت داوطلبانه مردم در بخش‌های مختلف شهری مانند اجتماع، محیط زیست، عمران و میراث فرهنگی است که می‌تواند این فضا را پویا و پرنشاط کند. فضایی که به طور خلاق مشکلات خودش را خودش حل و ساماندهی کند و منتظر حمایت‌های حکومتی برای اصلاح نباشد. این پویایی و نشاط و جلب مشارکت از طریق شیوه‌های نو و افرادی با سخن و رویکرد تازه میسر خواهد بود. به نظر من تصمیم گیران و مدیرانی از نسل جوان می‌توانند مشارکت جامعه را بیشتر جلب کنند؛ جوانانی با تخصص علمی و دانش و شناختی واقعی از مسائل امروز قادر به همراه کردن جامعه نیز خواهند بود.

نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبی و جوانان نسل دوم و سوم را برای ایجاد تحول و تغییر چگونه ارزیابی می‌کنید؟ و با توجه به اینکه نسل اول همچنان بر سکوهای تصمیم‌گیری قرار گرفته‌اند، عرصه‌ای برای فعالیت جوانان متخصص وجود دارد؟

به زعم بسیاری از پژوهشگران اجتماعی تحول و تغییر ضرورت بقای یک جامعه است. در بسیاری از مکاتب اجتماعی این موضوع طرح شده و در روش‌های آن بحث‌های مختلفی صورت گرفته است. اگر اصلاح و تغییر اتفاق نیفتد بقای یک جامعه به خطر می‌افتد. اما در کنار ضرورت تحول باید بدانیم که در عرصه‌های تصمیم‌سازی و سکوهای قدرت که همواره نخبگان سیاسی یک جامعه قرار می‌گیرند باید گردش نخبگان اتفاق بیفتد.

گردش نخبگان هم واقعییتی عینی و هم شرطی است که به وسیله آن یک جامعه به طور طبیعی به موجودیت خودش ادامه داده و رشد می‌کند. گردش نخبگان نوعی تعادل در سیستم اجتماعی و سیاسی یک کشور ایجاد می‌کند که خود موجب تحرک و پویایی در افکار و در نتیجه موجب دگرگونی‌های ضروری یک جامعه می‌شود. متأسفانه با شما موافق هستم که نسل اول انقلاب، همچنان و بدون تغییر چندانی بر سکوهای تصمیم‌گیری قرار گرفته‌اند و در این بین، عرصه برای دو نسل بعد بسیار تنگ شده و در این سال‌ها گردش نخبگان صورت نگرفته است. وضعیت فعلی جامعه ما و مشکلات کوچک و بزرگ شهری و سیاسی و اقتصادی، خود گواهی بر به هم خوردن تعادل جامعه در نبود گردش نخبگان و تغییرات نسلی در میان تصمیم‌گیران کشور است. نسل اول مدیران ما باید بدانند که با ممانعت از گردش نخبگان، تعادل جامعه به هم خورده است.

شهر جدید، نسل جدید و تصمیم سازان جدید می‌خواهد

آرزوفاطمی، وضعیت فعلی جامعه را گواهی بر عدم تعادل جامعه ارزیابی می‌کند که در نبود گردش نخبگان و تغییرات نسلی در میان تصمیم‌سازان کشور اتفاق افتاده است. این کارشناس ارشد جامعه‌شناسی و عضو حزب اعتماد ملی، تنها راه تعالی جامعه را گردش نخبگان می‌داند و معتقد است که شهر و نسل جدید، تصمیم‌گیران جدید می‌خواهد. گفت و گوی ما را با او می‌خوانید:

نوسان: امروز کشور با چالش‌های متعدّد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش‌ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات را برای رهایی از مشکلات پیش‌رو چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به نظر می‌رسد که امروز این ضرورت بر عموم مردم کشورمان آشکار شده است. نمود درک عمومی جامعه از ضرورت مشارکت سیاسی را در انتخابات اخیر مجلس در سال ۹۴ شاهد بودیم. مردم به خوبی می‌دانند که در دموکراسی راهی جز انتخاب و تلاش برای تغییر از طریق آن وجود ندارد. بنابراین بعد از قدم اول که انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۲ و قدم دوم که انتخابات مجلس سال ۹۴ بود، قدم سوم و چهارم از نظر من انتخابات شورای شهر و ریاست جمهوری ۹۶ است که من نام «امتداد اعتدال» را برای آن پیشنهاد می‌کنم. جامعه‌ای که بعد از هشت سال التهاب و تندروی تشنه‌ی اعتدال بود، باید برای امتداد اعتدال در انتخابات پیش‌رو مشارکت جدی داشته باشد.

نوسان: به نظر می‌رسد که همچنان عدم برنامه‌محوری بزرگ‌ترین چالش گروه‌ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر و انتخابات دیگری است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

به نظر من این بی‌برنامگی ناشی از ضعف احزاب و عدم حضور کاندیداهای حزبی است. احزاب در کشورهای توسعه‌یافته در همه بخش‌های مهم اجتماعی، اقتصادی و سیاسی برنامه دارند؛ برنامه‌هایی که در طول سال‌های فعالیت یک حزب به جامعه ارائه می‌شود و درباره آن کارهای مختلف در قالب همایش‌ها و نشست‌ها و مانیفست‌ها و یادداشت‌ها و مباحثات و ... انجام می‌شود. بنابراین در هنگامه‌ی انتخابات، کاندیداهای حزبی با برنامه‌های جامع و مشخص وارد کارزار رقابتی می‌شوند و مردم بیشتر از تکیه بر فرد، به شناخت از حزب و تشکیلات او، یعنی برنامه‌ها و روش‌های تشکیلات مورد نظر دست به انتخاب می‌زنند. در کشور ما به دلایل متعدّدی مانند ضعف درونی احزاب و گروه‌های سیاسی از یک سو و رد صلاحیت شمار زیادی از داوطلبین حزبی توسط نهادهای نظارت بر انتخابات از سوی دیگر، همواره افرادی کاندیدای جایگاه‌های مختلف قدرت و اجرا می‌شوند که یا مستقل هستند یا در بهترین حالت فقط گرایش سیاسی به یک جریان دارند. حال این میان برنامه چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟ برای

نسل اول انقلاب، همچنان و بدون تغییر چندانی بر سکوهای تصمیم‌گیری قرار گرفته‌اند و در این بین عرصه برای دو نسل بعد بسیار تنگ شده و گردش نخبگان صورت نگرفته است

انتقال تجربه

■ متأسفانه به افراد ۴۰ ساله هم اعتماد نمی کنند!

احمد مازنی، نماینده اصلاح طلب تهران در مجلس اعتقاد دارد که سیاستمداران مسن و افرادی که قادر به انجام کارهای اجرایی نیستند، داوطلبانه از پست های اجرایی کناره گیری کنند و به امور مشورتی و انتقال تجربه بپردازند. این عضو بلند پایه حزب اعتماد ملی، اعتقاد به نسل جوان و اعتماد به آن ها را برای ورود عرصه سیاست کلان کشور، یک ضرورت ارزیابی می کند. گفت و گوی ما را با او می خوانید:

نوسان: با عنایت به این چالش های متعدد شهرنشینی و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش رو را چگونه ارزیابی می کنید؟

میزان مشارکت مردم در هر دوره انتخابات در ایران علاوه بر اهمیت آن برای نظام و دستگاه های داخلی، برای برخی کشورهای جهان، رسانه های بین المللی و افکار عمومی جهان نیز اهمیت ویژه ای دارد. بنده بارها گفته ام و باز هم تکرار می کنم، قطار انقلاب و اصلاحات در هر ایستگاهی افراد جدیدی را سوار کرد و این روند هم گرایشی باید تداوم پیدا کند؛ مردم با هیچ فرد و جناحی عقد اخوت دائمی نبسته اند، خدا هم موفقیت دائمی هیچ قومی را تضمین نکرده است. نباید رفتار ما موجب ناامیدی مردم شود. اولین نتیجه آزمون جریان هم گرایی، خرداد ۹۲ بود. دومین نتیجه در اسفند ۹۴ و اردیبهشت ۹۵ محقق شد و انشاء الله در اردیبهشت ۹۶ نیز شاهد حضور مردم باشیم. اما در ارتباط با موضوع شهرنشینی و مسائل متعدد آن باید بگویم برای مشارکت در اداره شهر و جلوگیری از مشکلات عمومی با ایجاد زمینه های فرهنگی جدید و دقت لازم در اجرای قوانین، باید نهاد شوراهای شهری را تقویت کرد.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشد. با توجه به این امر، ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

شرط عقل این است که سیاستمداران مسن و افرادی که قادر به انجام کارهای اجرایی نیستند، داوطلبانه از پست های اجرایی که نیاز به ریسک پذیری و فعالیت های روزمره فراوان دارند، خودداری کنند و به امور مشورتی و انجام کارهایی که عمده فعالیت آن به انتقال تجربه و پژوهش محدود می شود، بپردازند. به طور مثال برداشت من این است که می توان در مجلس شورای اسلامی از ظرفیت سیاستمداران با به سن گذاشته که تجربه و سابقه فراوانی دارند، اما بنیة انجام کارهای عملی را ندارند، به عنوان مشاور در

کمیسیون ها استفاده کرد. چرا که کار مجلس شورای اسلامی، قانونگذاری به مثابه یک امر حساس و حیاتی است و احتیاج به بینش خاصی دارد که در سال های متمادی و از تجربه فراوان حاصل می شود؛ در این مورد مطلوب است که مراکزی از سوی وزارت ورزش و جوانان با تمرکز بر حوزه عمل جوانان این وزارتخانه ایجاد شود و شوراهای کارگروه هایی مرکب از نیروهای باتجربه و خبره و جوانانی که دارای انگیزه و انرژی برای فعالیت سیاسی هستند، گرد هم آیند و با یکدیگر به گفت و گو بپردازند تا این تجربیات به نسل جدید منتقل شود. پیشنهاد دیگر من این است که رسانه ملی برنامه هایی را تهیه کند تا از این طریق انتقال تجربه به صورت ترکیبی مطرح و از وجود افراد باتجربه استفاده شود.

من هنگامی که بسیار جوان بودم در ۱۷ سالگی به زندان های شاه افتادم. چند ماه بعد که انقلاب اسلامی به پیروزی رسید، به جوانانی مانند من اعتماد کردند و در نهادهای انقلابی به ما مسئولیت دادند اما متأسفانه امروز به افراد ۴۰ ساله هم اعتماد نمی کنند و آن ها را فاقد تجربه و صلاحیت لازم برای پست های سیاسی می دانند. همان طور که در ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی این تجربه موفق را داشتیم و جوانان انقلابی کارایی خود را در عمل نشان دادند، امروز هم باید به نسل جوان اعتماد و آن ها را وارد عرصه سیاست کلان کشور نمود. همان طور که گفتیم، این یک ضرورت است.

نوسان: نقش و جایگاه جریان سیاسی اصلاح طلبانه و جوانان نسل دوم و سوم را برای ایجاد تحول و تغییر، چگونه ارزیابی می کنید؟

تغییر و تحول در هیچ قومی اتفاق نمی افتد مگر آنکه آن قوم خود خواستار تغییر باشند و نگاه اصلاح طلبانه داشته باشند. معتقدم جوانان باید مسئولیت ها را بر عهده داشته باشند و از مشورت افراد خبره استفاده کنند چون مشاوره و راهنمایی از افراد باتجربه به جوانان منتقل می شود و نه بالعکس. مشاوران باید از نسل اول و دوم باشند و پست های عملیاتی در اختیار جوانان قرار گیرد.

نوسان: آیا با توجه به اینکه نسل اول همچنان بر سکوی تصمیم گیری قرار گرفته اند، عرصه ای برای فعالیت جوانان متخصص وجود دارد؟

بخشی از جنبش تحول خواهی در جامعه بازمی گردد به اینکه نسل ها تغییر می کنند و توقعات و انتظارات و نیازها هم متناسب با آن تغییر می کند. به ویژه اینکه دانش و فناوری اطلاعات و ارتباطات با سرعت رو به جلو حرکت می کند و امروز بیش از هر زمان دیگری در آن تحول ایجاد می شود. همین امر باعث می شود بسیاری از افراد که قادر به استفاده از این فناوری ها نیستند، در واقع از سواد کافی برخوردار نباشند. امروز کسانی که با رایانه و فناوری جدید ارتباطات آشنا نیستند، با اتکا به روش های مطالعاتی بسیار قدیمی و سنتی کشور را اداره می کنند که این امر باعث کندی روند توسعه و سرخوردگی قشر جوان می شود. بخشی از معضل اشتغال نیز به همین مسئله بازمی گردد. یک مدیر با تفکر قدیمی تنها جای یک نفر را نگرفته است، بلکه یک فکر کهنه و سنتی داشته و از روش ها و متدهای جدید آگاهی لازم را ندارد. بنابراین با حاکمیت چنین طرز تفکری، فرصت تأثیرگذاری و خدمتگزاری از یک فرد جوان و با انگیزه گرفته می شود. این در حالی است که آن فرد می تواند با تفکر نو و آگاهی از ظرفیت های جدید، اشتغال ایجاد کند. یک فکر کهنه و سنتی، به تنهایی جلوی اشتغال هزاران نفر را گرفته است.

یک مدیر با تفکر قدیمی تنها جای یک نفر را نگرفته است؛ بلکه یک فکر کهنه و سنتی، از روش ها و متدهای جدید آگاهی لازم را ندارد

شعار ما مشارکت حداکثری است به همین دلیل ما هیچ وقت به دنبال مشارکت حداقلی نبوده ایم

جوانان مطالبات جدی دارند

■ باید با سعه صدر با جوانان استان برخورد شود

ضربلهای وارد شود، عارف افزود: پرهیز از هر گونه سهم خواهی در دستور کار جبهه اصلاحات است به همین دلیل باید تسکین را کنار بگذاریم. البته این نکته را همین جا اشاره کنم که در جریان اصلاحات توجه به جایگاه زنان و جوانان در پیشبرد امور از اهداف اصلی است. این نماینده اصلاح طلب مجلس تأکید کرد: خوشبختانه هم اکنون انسجام انتخابات اسفند ۹۴ را حفظ کرده ایم و باید در همه عرصه ها محکم گام برداریم. جوانان اصلاح طلب مطالباتی دارند که در انتخابات شوراها باید این مطالبات را دنبال کنیم. جوانان ما از طریق شوراها می توانند در بسیاری از امور وارد شوند و زنان ما هم باید در انتخابات شوراها فعال باشند. وی با بیان اینکه انتخابات شوراها، دستاورد دولت اصلاحات است، تأکید کرد که شعار اصلی ما در انتخابات آینده آرامش خواهد بود. شایان ذکر است، محمدرضا عارف، در حاشیه این دیدار گفت: پیشنهاد شخصی بنده برای لیست انتخابات شوراها این است که حداقل ۳۰ درصد در اختیار زنان شایسته، حداقل ۳۰ درصد لیست در اختیار جوانان قرار گیرد. وی تأکید کرد: باید با سعه صدر با جوانان استان برخورد شود، آن ها مطالبات جدی دارند. باید در برخی مواقع کوتاه آمد.

نوسان: نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی گفت: امروز کلید حل همه مشکلات وحدت کلمه است که همیشه جریان اصلاحات بر آن تأکید داشته است. همه بدانند که جریان اصلاحات در انتخابات آینده ریاست جمهوری در اردیبهشت ۹۶ با یک کاندیدای واحد در انتخابات شرکت خواهد کرد. محمدرضا عارف، اظهار کرد: جریان اصلاح طلب، اگر می خواهد گام مثبتی بردارد باید وحدت داشته باشد. این نماینده اصلاح طلب مجلس خاطر نشان کرد: احساس کردیم که در مدیریت کلان کشور از جوانان استفاده نمی شود.

عارف تأکید کرد: باید با گام های استوار و ندادن بهانه به رقیب که همه قدرت در دستش است به پیش روییم و همیشه شعار اصلی خود را اخلاق مداری قرار داده ایم. همیشه خرد جمعی در اصلاحات اصل بوده است و ضربه هایی را که از تفرقه و عدم همگرایی خورده ایم دیگر نباید تکرار شود. اعتقاد دارم گاهی به خاطر عدم همگرایی و نه به دلیل رویگردانی مردم از جریان اصلاحات شکست خورده ایم. عارف به اهداف و راهبردهای جبهه اصلاحات اشاره و خاطر نشان کرد: تلاش جهت تحقق آرمان های انقلاب، پیشسازی در تمام صحنه های انقلاب و حفظ منافع ملی، قانون مداری، تأکید بر اجرایی شدن تمام قانون اساسی به عنوان میثاق ملی، تلاش برای رشد کشور، اخلاق مداری و پرهیز از نفی رقیب از اهداف و راهبردهای اصلی جبهه اصلاحات محسوب می شوند.

وی تأکید کرد: شعار ما مشارکت حداکثری است به همین دلیل ما هیچ وقت به دنبال مشارکت حداقلی نبوده ایم؛ برعکس رقبا حضور حداقلی را در برخی موارد خواهند تا پیروز شوند. وی با بیان اینکه اجماع کامل رمز پیروزی جریان اصلاحات است گفت: حفظ انسجام و پرهیز از هر حرکتی که جبهه اصلاحات را تضعیف کند از اهداف اصلی این جریان است. فرماندهی و مدیریت کامل را باید در جریان اصلاحات در دستور کار قرار دهیم، البته در این ارتباط فهمیدیم که نباید به جایگاه حقوقی احزاب

باید با گام های استوار و ندادن بهانه به رقیب که همه قدرت در دستش است به پیش روییم و همیشه شعار اصلی خود را اخلاق مداری قرار داده ایم

گفت و گو

تحول خواهی؛ انتظاری عقلایی و مبارک

مشارکت مطالبه محور، راه توسعه شهر را هموار می کند

حسین مرعشی معتقد است که پیش از برنامه محوری مشکل بزرگتری وجود دارد و آن هم فقدان تشکل های رسمی و فراگیر حزبی است که باعث چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر شده است. وی ورود نسل جدید و خواهان تحول در اداره شهر را انتظاری عقلایی و مبارک ارزیابی می کند. گفت و گوی ما با او می خوانید:

مهر دادیل افکن

نوسان: امروز کشور با چالش های متعدد شهرنشینی روبرو شده است. با عنایت به این چالش ها و با توجه به نزدیکی انتخابات شوراهای شهر و ریاست جمهوری، ضرورت مشارکت در این انتخابات برای رهایی از مشکلات پیش روی را چگونه ارزیابی می کنید؟

چالش شهرنشینی مفهومی ندارد. به هر حال چون اداره شهرها با شوراهای شهرداری هاست مشارکت مردم اگر مطالبه محور باشد می تواند مسیر توسعه شهرها را هموارتر کند.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان عدم برنامه محوری بزرگترین چالش گروه ها و افراد فعال در انتخابات شوراهای شهر است. دیدگاه شما در این خصوص چیست؟

به نظر بنده پیش از برنامه محوری، مشکل بزرگتری وجود دارد و آن هم فقدان تشکل های رسمی و فراگیر حزبی است. برنامه محوری بعد از حزب محوری مطرح می شود. اگر حزب به مفهوم صحیح آن باشد برنامه نیز جایگاه و معنای درست خود را باز خواهد یافت.

نوسان: به نظر می رسد نسل جدید و جوان، خواهان تحول در ساختار مدیریت شهری است و سعی دارد با تغییراتی در ساختار و لایه های مدیریتی، به دنبال رونق دوباره این شهر و ایجاد محیطی پرنشاط برای زندگی بهتر باشند. با توجه به این امر ضرورت تغییر نسلی در ترکیب تصمیم ساز شهر را چگونه می دانید؟

من اعتقاد دارم که این انتظار، انتظاری عقلایی و مبارک است. ولی انجام این مهم با ایجاد ترکیب مناسبی از صاحبان تجربه و نسل جوان آموزش دیده و البته جسور باید پیگیری گردد.

نوسان: به نظر می رسد که همچنان تأمین مخارج شهر از راه فروش تراکم یا به عبارت دیگر شهرفروشی، اصلی ترین راهکار در آمد شهرداری ها است. فکر می کنید با توجه به رکود فعلی صنعت ساختمان، شهرداری ها برای تأمین مخارج و توسعه پایدار شهر باید چه گزینه های دیگری را روی میز بگذارند؟

یقیناً تکیه بر تراکم فروشی قابل دوام نیست. تأمین مخارج شهر باید از محل عوارض از جمله عوارض نوسازی انجام گیرد.

نوسان: نقش شورای شهر را در تحولات اقتصاد شهری چطور ارزیابی می کنید؟

حضور شوراها در قلمرو شهرداری ها و توسعه درونی شهرها امکان پذیر است. معتقدم که در ادامه مسیر موفقیت آمیز اداره شوراهای شهر و روستا می توان اختیار شوراها را افزایش داد.

نوسان: با توجه به وقوع حادثه پلاسکو و حوادثی از این دست در شهر به نظر می رسد که انتخاب افراد متخصص برای شورای شهر همچون استیاد دانشگاه، کار آفرینان، صنعتگران و... می تواند بهترین گزینه برای اجرای طرح های عمرانی و اقتصاد شهری باشند. دیدگاه شما در این باره چیست؟

نگاه به شوراها باید نگاهی ترکیبی از سیاست و فن گرای باشد. فن گرای نیاز داخل شهرها و اداره آن هاست ولی به هر حال نباید بر سیاسی بودن شوراها بی توجهی کرد.

خدا حافظی سیاسی، مفهومی نامفهوم در سپهر سیاسی ایران

سیاستمدار، باید بپذیرد که روزی بفرز و روزی در قعر میدان مبارزه است! قدرت، بین انسان ها دست به دست می چرخد.

۴- سیاست، میدان عصمت و منزه بودن از خطا نیست! سیاست ورزی میدان آزمون و خطا است! -داعیه داران عملکرد بی نقص در عالم سیاست دروغ گویان سرشناسی هستند. در طول تاریخ حیات بشری، فردی را که در عرصه سیاست تصمیم خطا گرفته باشد، سراغ ندارید! تلاش برای تراشیدن بت و ساختن مجسمه های تقوا و پرهیزکاری در میدان سیاست، گامی در مسیر خوش خیالی و البته خود فریبی است.

۵- سیاست، میدان مطلق گرایی نیست! مرز بندی میان حق و باطل در عرصه سیاست آفتی جبران ناپذیر است. پیروزی در رقابت سیاسی نمی تواند به پیروزی حق بر باطل تعبیر شود.

۶- سیاست، میدان ایدئولوژی گرایی و عصبیت نیست! سیاست نسبی گرایی است! آلوده شدن عرصه سیاست به ایدئولوژی موجب خشن شدن میدان مبارزه می شود.

۷- سیاست، میدان روشنفکر بازی نیست! روشنفکر فرد خود آگاه منتقد و طالب حق است و رسالت او روشنگری و معرفی جریان های سیاسی حاضر در میدان سیاست و نقد قدرت است. اگر یک کنشگر سیاسی در نقش روشنفکر حاضر شود، هرگز نمی تواند در جریانی که به آن وابسته است پای بند بماند. زیرا در صورت مشاهده هر لغزش و خطا باید نقد کند. این رویکرد با نقش فعال سیاسی مغایر است. بر عکس روشنفکری که در نقش روزنامه نگار، مؤلف یا تحلیل گر جامعه بخواهد به عنوان سمیات و هوادار یک جریان سیاسی عمل کند، از رسالت حق گوئی و نقادی دور خواهد شد. باید میان کنشگران سیاسی و روشنفکران مرز بندی مشخص باشد.

۸- سیاست، میدان کسب و کار نیست! احزاب و تشکل های مدنی، غیر انتفاعی هستند، کنشگر سیاسی که بخواهد با توسل به حزب و تشکل سیاسی، کسب درآمد کند یک خائن به ملت محسوب می شود. بدترین خیانت سوء استفاده از اعتماد مردم است. بدنام ترین سیاستمداران دنیا کسانی هستند که از سمت های سیاسی به نفع شخص یا خانواده خود بهره گرفته اند.

۹- سیاست، میدان صوری و مدار است! شور و هیجان بزرگترین آفت عرصه سیاست است کسانی که تحت سیطره احساس و عواطف شخصی یا طایفه ای تصمیم سیاسی می گیرند سرانجام انگشت ندامت خواهند گزید.

دکتر هاشم هدایتی، در پایان می گوید در آستانه ۶۰ سالگی پای خود را از گلیسم سیاست بیرون می کشد. و از همه طلب عفو می نماید. اما چرا خدا حافظی از سیاست، در قاموس کنشگران و در سپهر سیاسی ایران واژه ای نامأنوس تلقی می گردد. آیا باید همه کنشگران سیاسی این راه رفته دکتر هاشم هدایتی را برون تابه نتیجه ای برسند که سیاست هم دوره ای در دوپایه بوسید و کنارش گذاشت؟

نسل اول کنشگران و احزاب سیاسی ایران چرا در باز تولید نسل بعدی مشکل دارند و همه از نسل اول هستند. آیا در کادر سازی شکست خورده ایم؟ آیا توانسته اند پرچم تغییر نسلی را از نسل اول، به نسل دوم تحویل دهیم؟ چرا فرصت کادر سازی را از دست داده ایم؟ آیا نباید در رفتار خود باز بینی داشته باشیم تا فرصت مجدد کادر سازی را از دست ندهیم؟ فقدان راهبرد و استراتژی مشخصی در امر تغییرات نسلی در اصلاحات به وضوح دیده می شود. بدنه فرسوده اصلاحات نیاز به باز سازی دارد. با تغییر ترکیب جمعیتی، تمرکز بر همان جایگاه پیشین و سنتی به نفع جریان اصلاح طلبی نیست. بی گمان با توجه به پیشرفت فناوری و ارتباطات نباید رفتار و منش کنشگران سیاسی مانند چند دهه قبل باشد.

اما در این فضای سیاسی که کار سیاسی تا سنین ۷۰ تا ۸۰ سالگی امری عادی تلقی می گردد: دکتر سید هاشم هدایتی عضو سابق سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران در بهمن ماه ۱۳۹۵ طی یادداشتی از دنیای سیاست خدا حافظی کرد و گام اول را برای روشنگری برداشت که سیاست هم دوره ای دارد.

اما چرا این خدا حافظی از دنیای سیاست، در محافل کنشگران سیاسی و رسانه ای باز تاب نداشت؟

وی در یادداشت خود می گوید با اولین اعتراض کلامی خود در سال ۱۳۵۶ نسبت به اخراج از هنرستان فنی در سن ۱۸ سالگی چشمش به دنیای سیاست باز شده و ۴۰ سال است که در گرداب سیاست دور خود می گردد. وی در یادداشت خود یادآور توصیه پدر می شود که به او گوشزد کرده بود: "از سیاست، که منجلا ب گندیده ای است و انگشت شمارند که خوشنام از آن سر به سلامت برده باشند پرهیز کن..."

دکتر هاشم هدایتی در این یادداشت خود توصیه دیگری هم می کند: "جوانان پاکدلی که به هوای گلستان، پای در بیابانی می نهند که در میان بره های زیبایش، شعلاتی نیز در خود پنهان دارد، بدان بنگرند و توشه ای بر چینند و لونا چیر!"

عضو سابق سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران در نه بند، نکاتی را به عنوان متن خدا حافظی خود بیان می کند که کوتاه به آن نگاهی می اندازیم. این نکات محوری و کلیدی حاصل چهل سال فعالیت سیاسی وی بوده است، تا بی ببریم که چرا خدا حافظی در سیاست اینقدر سخت و مشکل است:

۱- سیاست، میدان مقدس نیست. سیاست تلاش و مبارزه برای کسب قدرت است. با واسطه یابی واسطه، دچار سفسطه و تعارف نشویم، سیاست واقعا تلاش و مبارزه برای کسب قدرت است.

۲- سیاست، میدان محبوب شدن نیست! در ایران قدرت، مقبولیت آور است! سیاستمدار روزی محبوب، و روزی منفور است! داستان کودتای ۲۸ مرداد شعار مردم در صبح "دروغ بر مصدق" و در عصر شعار "مرگ بر مصدق" مصداق این موضوع است.

۳- سیاست، میدان ماندن همیشگی بر قله پیروزی نیست! ماندن بر فراز قله قدرت دائمی نیست!

ما در زمینه باز تولید نسل جدید، در دهه های نسلی فعالیت خوبی نداشته ایم، و این محدود به یک جناح خاص هم نیست

وحید صلاتی / سر دبیر هفت نامه توقیف شده نوید اصفهان در دهه ۷۰

گنجینه های اتاق فکر

■ آیا منشور شورای شهر اصفهان عملی شد؟

از زمانی که خود را شناختم باز ندگی بر تلاطمی و روبرو شدم. پیش از انقلاب به واسطه تبعیدها و زندانیهای پدرم و شهر به شهر شدن ها و استرس ها و ارتباط با بزرگان انقلاب، رشد و نمو من و برادرم فرید، تحت تأثیر این شرایط قرار گرفت. پس از انقلاب به واسطه تلاش ها و مبارزات پدر، مردم باسلام و صلوات به استقبال آمدند و تکریم مان کردند و شدیم آقا زاده! البته آقا زاده ای که فاقد هر امتیازی و ویژه یارنتی بود. از همان دوره نخست انتخابات مجلس شورای اسلامی وارد عرصه سیاسی و تبلیغاتی شدیم و چه بسیار جوانان انقلابی و پر شور دیدیم که در این عرصه اعتقادی کار می کردند، تراکت توزیع می کردند، مجالس سخنرانی بر پا می نمودند، پوستری می چسباندند، بی ریا صمیمی و بدون چشم داشت مالی، همزمان با دوستان دوره دبیرستان در کارهای مربوط به امور جنگ، همکاری داشتیم؛ به هنگام حملات موشکی و بمباران شهر اصفهان، کمک رسانی و مشارکت داشتیم، همه دوست و یکدل بودیم. با گذر زمان و تحولات سیاسی و اجتماعی به خصوص در عرصه انتخابات و دست بندی ها شکاف هایی ایجاد شد؛ شکاف هایی که گاه به واسطه نبود تجربه کافی، تجلی نزاعات بود و دو صحنه نبرد!

زمانی مهم ترین ملاک انتخاب افراد برای کسب مصادر و پست ها، سابقه جبهه، تدین، سابقه ایثارگری و گاه نحوه پوشش و آرایش صورت و غیره بود؛ این ها ملاک های خوبی در آن دروان می توانست باشند اما کافی نبود. چه بسا آرام از نسل پیش از انقلاب انگشت شماری باقی مانده اند. خدا به این گنجینه ها طول عمر عنایت فرماید. اما این روش به دور از تخصص گرایی بود، این گونه شد که پست ها برای برخی دائمی شد و امروز بر کسی آفت ستم های مادام العمر پوشیده نیست.

می گویند، یکی از بنیادین ترین اقدامات در کشور های توسعه یافته، توجه به جانشین پروری است؛ افراد تغییر می کنند تا نیروهای جدیدالورود از هر حزب و گروه، متعهد به انجام استراتژی و اهداف کلان کارشناسی شده آن کشور زمام امور را در دست گیرند. در این کشور ها افراد با استعداد و نخبگان، از تمام جهان شناسایی می شوند

و به طرق مختلف با جذب آن ها و ارائه آموزش های لازم، روی آن ها سرمایه گذاری می کنند و در نهایت برای مصالح کشورشان بدون در نظر گرفتن ملیت شان، از آن ها استفاده می کنند و آن قدر جذابیت ایجاد می کنند تا فکر بازگشت به کشور خود را از ذهن بیرون کنند!

در این کشور ها افراد مسن و باتجربه، این فرایند را همراهی می کنند و تا پایان عمر رسالت تغییر نسلی را با جان و دل، رضایت و لبخند به انجام می رسانند و برایشان آنچه اهمیت دارد مصالح ملی و اعتماد به جوانان با استعداد است؛ زیرا آینده کشورشان برایشان از هر چیز با اهمیت تر است. آن ها می دانند ذهن و سرعت عمل افراد کهنسال، کمتر پویایی و سرزندگی جوانان را دارد، لذا تجربه شان را منتقل می کنند، و موفقیت ها بر همین اساس رقم می خورد.

در کشور ما نیم نگاهی به گذشته، زنگ هشدارها را به صدا در می آورد که به هوش باشید. از فرایند شناسایی استعدادها، آموزش و مهم تر از آن پرورش، غافل نمائید و در انتقال قدرت و اعتماد و همراهی و همفکری به نسل تازه نفس تعلل نورزید، نتیجه بی توجهی به این موضوع، سوءاستفاده ها، ظهور گسترده رانت ها، فسادها، فامیل گرایی ها، فقدان شایسته سالاری و... بوده است.

متأسفانه شاهد هستیم که در برخی ارکان کشور سوءمدیریت ها و نقص ها و بی برنامه گی ها، باورها و اعتقادات دینی مردم را تحت الشعاع قرار می دهند؛ نشانه آن وضعیت نابسامان اشتغال و ازواج، طلاق و اعتیاد و سایر بزه های اجتماعی، اوضاع بحرانی محیط زیست، سوءمدیریت در حوزه آب در اصفهان و غیره بوده است. این گونه اعتماد متقابل میان نسل ها کم رنگ می شود. فرزندان اقدامات پدران را به دقت رصد می کنند و صراحتاً می گویند که برخی بی برنامه گی های دیروز، حاصلش وضعیت امروز کشور است.

به یاد دارم در سال ۷۶ چه جوان های پر شور و نشاط و با استعدادی شبانه روز بدون هیچ چشم داشت مالی دویدند و عاشقانه با خلاقیت و هنرمندی خوش درخشیدند و بعدها دیده نشدند؛ البته نه منحصر به گروه یا حزب خاصی باشد. این حداقل انتظار از بزرگان هر حزب، چه پیروز و چه شکست خورده بود که حداقل سیاهه ای از این هواداران شان تهیه می کردند که در چه حال و روزی هستند؛ کدامشان بیمار و در بسترند؟ کدامشان مستعد ارتقاء بوده اند؟ کدامشان محبوس شده اند؟ یا برای گذران زندگی به کمترین کارها که در شأنشان نیست اشتغال ورزیده اند؟ حداقل کار آن بوده است که احوالی از آنان پرسیده شود، استفاده از جوانان بیشتر در ایام تبلیغات انتخاباتی بوده است تا برنامهریزی های تخصصی اصولی و راهبردی و این جفا به منابع انسانی با استعداد کشور بوده است. شاید چون خود ما به برنامه ها و راهبردهایمان یا اعتقاد نداشتیم یا عامل نبودیم، طبیعتاً برای نسل جدید بسیاری از برنامه های ما باور پذیر نیست.

حالا بپذیریم که در زمینه باز تولید نسل جدید، در دهه های نسلی، فعالیت قابل دفاعی نداشته ایم. جوان گرایی به آن معناییست که افرادی تجربه و غیرمتخصص به کار گرفته شوند، بلکه وقتی اعتماد شود، یقیناً نتایج خوبی حاصل خواهد شد. به یاد داریم بسیاری از مدیران در ابتدای انقلاب، با آزمون و خطا تجربه کسب کرده و مدیریت می کردند، اما امروز در عصر انفجار اطلاعات فرصت آزمون و خطا نیست.

باخوش بینی باید گفت، تحول واژه ای است با بار معنایی مثبت و در هر بخشی از زندگی فرد و جمع وارد شود، دگرگونی ایجاد می کند. بر گشتن از حالی به حال دیگر. شمیم تحول در طول تاریخ همواره به مشام می رسیده است، باید بدون تعصب و پیش داوری به استقبال آن

۹۹

به یاد دارم در سال ۷۶ چه جوان های پر شور و نشاط و با استعدادی، شبانه روز بدون هیچ چشم داشت مالی دویدند و عاشقانه با خلاقیت و هنرمندی خوش درخشیدند و بعدها دیده نشدند

گفت و گو

دغدغه قدرت

قصد ماندن و دغدغه قدرت داشتن، آفت است

به افراد کارشناس و متخصص کفایت نمی کند، تصریح کرد: اگر کارشناسان متخصص، جوانانی باشند که رأی مردم را به دست آورده و به آن ها برنامه دهند که به دنبال اصول اصلاحات و ایجاد تغییرات در شهرها باشند، ولی بعد از ورود به این عرصه، در بین راه گرایش به جریان دیگری غیر از این پیدا کنند و تنها قصد ماندن و دغدغه قدرت داشته باشند، این آفت است. طالقانی افزود: اینکه آن ها نگران باشند که مبادا رقیب قدرتمندتر باشد و یا پول بیشتری، مال رقیب باشد و مبادا رقیب امور را در دست بگیرد؛ این اتفاق ممکن است در میانه راه موجب سرخوردگی از جریان اصلاحات شود؛ در حالی که یک اصلاح طلب واقعی اگر خلاف دید، خودش خلاف نمی کند و به طور مستقل حرکت می کند.

اما موضوعی که امروز بیش از همیشه به چشم می خورد، دلسردی نسل جدید از فعالیت مدیران دهه شصتی در عرصه های مهم کشور است که با تفکرات قدیمی خود مدیریت می کنند.

این اتفاق منجر به نگرانی نسبت به ایجاد بحران جانشین پروری نسل قدیمی شده است. به اعتقاد طالقانی، افراد پیر و جوان باید کنار یکدیگر کار کنند. مثلاً فلان عضو در شورای شهر تهران همیشه خواب است حتی اگر ایام هم دارد، اما وی را انتخاب کردند و متأسفانه وی را همانند مجسمه عضو شورا کرده اند.

سؤال این است چرا این فرد باید برای شورای شهر رأی بیاورد؟

بنابراین لازم است جوانان متخصص، کارآمد و اصلاح طلب واقعی در کنار افراد باتجربه، شهر را به گونه ای فضا سازی کنند که جامعه به سمت درستی، پاکی و عدالت حرکت کند. به طور قطع حضور این جوانان در کنار افراد قدیمی و با تجربه می تواند شورایی موفق را رقم بزند. وی تأکید کرد: ما به هر دو طیف پیر و جوان در شورا نیاز داریم و البته مردم را باید نسبت به این موضوع متقاعد کرد.

وی گفت: اگر بخواهیم مملکت را بسازیم نباید قدرت طلبی، ماکل قرار بگیرد. بلکه منافع ملی، شهر و آینده باید ملاک واقع شود. مثلاً در کشورهای توسعه یافته تنها چیزی که از دست نمی دهند منافع ملی خود است. این در هر مسند و قدرتی اتفاق می افتد و اگر کسی در این بین قدرت بگیرد و فکر کند و به مردم و منافع ملی بها ندهد، مردم و مسئولان با وی برخورد می کنند. به اعتقاد طالقانی، اگر جامعه از تنگ نظری و خودبینی عبور کند؛ سرنوشت و اداره مملکت و اداره شهر به شهر و استان به استان رو به پیشرفت و ترقی خواهد رفت.

نوسان: اعظم طالقانی، معتقد است که متأسفانه در کشور ما قوانین موجود، وظایف شوراهای شهر را بسیار محدود کرده است؛ افرادی نیز که موفق به راهیابی به شوراها می شوند وقتی می بینند که تنها وظیفه آنان انتخاب شهردار است خود به خود منفعلی می شوند و به سمت مسائل دیگری می روند که همین قضیه نیز باعث ایجاد رانت ها و مفاسد اقتصادی در شوراها می شود به طوری که ما چه در تهران و چه در بسیاری از شهرها شاهد بروز فساد هستیم.

فرزند آیت اله طالقانی، با اشاره به لزوم تغییر و تحول در بدنه مدیریتی، اما تأکید دارد: جوان گرایی و جوان شدن شورا نباید به گونه ای باشد که افراد به راحتی خریدنی شوند.

وی با اشاره به اینکه فلسفه شورا بارها در کتاب خدا مطرح و حضرت محمد (ص) نیز این مهم را تکرار نموده اند، اضافه می کند: نتیجه مهم شورا رشد همدلی بین اطرافیان است و صحابه پیامبر (ص) با وجود تمام آزارها و اذیت ها نشان دادند که اگر آن ها ثابت قدم نباشند و به کاری که می کنند، پایبند و معتقد نباشند، در بین امور جریانانی پیش می آید که امکان انحراف آن ها وجود دارد.

وی با بیان اینکه در حال حاضر سپردن شوراها

شتافت، بی تفاوتی و مقاومت در برابر آن شایسته نیست، فضای اجتماعی و سیاسی نیاز به هوای تازه، و تفکر نوین دارد. «ان الله لا یغیر ما بقوم، حتی یغیروا ما بأنفسهم» (رعد ۱۰)

تردیدی نیست که تشکیل شوراهای شهری و روستایی، از ریشه ها و بنیادهای دموکراسی در جامعه است، مشروط بر اینکه در جایگاه خود فعالیت نماید، بنده سال هاست در امر انتخابات شورای شهر فعال هستم. در کنار صندوق ها همه مشاهده کردیم که مردم، آگاهی چندانی از وظایف شورای شهر نداشتند. منتخبین شورای شهر به نسبت واجدین شرایط، بار آبی ضعیف انتخاب شدند و این به معنی عدم شناخت جایگاه شورای شهر در جامعه است؛ یعنی مردم حضور شورا در فرایند زندگی شان را آن گونه که باید احساس نکردند.

امروز همگان به این نتیجه رسیدند که شورای شهر باید شورای شهر باشد نه شورای شهرداری! مگر پیش از تشکیل شوراها، شهرداری ها به وظایف خود عمل نمی کردند؟ مثلاً در اصفهان (دوران آقای ملک مدنی) و تهران (آقای کرباسچی) که موفق بودند، کارهای زیربنایی به انجام رسید؟

امروز شورای شهر تمرکزش بر فعالیت های درون شهرداری است. شاهد آن گزارش یکسان سالانه و ماهانه شورا و شهرداری است؛ البته شورای شهر در اصفهان در دور سوم و چهارم یک چشم انداز و راهبردی را در قالب «منشور» تدوین کرد که متأسفانه بسیاری از مفاد آن عملی نشده است! مهم ترین آن ها وضعیت زاینده رود و محیط زیست، موضوع گردشگری و به تأخیر افتادن پروژه های مهم، فروش تراکم که در واقع فروش شهر ... بوده است.

از سویی جقدر روی توسعه گردشگری در این شهر غنی از لحاظ منابع گردشگری کار شد؟ بر روی اقتصاد تجربه چه میزان کار شده است؟ گردشگری در بسیاری از کشورها برایشان سرشار از عایدات است. مشاهده کردیم نهایت تحرک و فعالیت شورا، بر کناری شهردار پیشین بود که مردم احساس خوبی از آن نداشتند؛ زیرا یک عدم شفافیت و سیاسی کاری در پس آن نهفته بود، مشخص هم نشد که بالاخره داستان پشت پرده چه بوده است؟ این ها باعث سلب اعتماد مردم می شود و جایگاه شورا را تنزل می دهد و شائبه سیاسی کاری ها را شدت می بخشد.

بنابراین به شورای شهر باید توجه ویژه شود، این شورا نیازمند مجموعه تخصص های مختلف شهری است؛ نیاز به افراد نخبه، حادثه ساختمان پلاسکو که سخ ها و تحلیل های فراوانی بر آن انجام پذیرفت، نمونه بارز از توجه ویژه به این امر است. امروز دیگر مردم از شعار دادن ها خسته شده اند، تفاوت سروه و ناسره را تمیز می دهند.

لذا همه مردم باید احساس مسئولیت کنند و در انتخابات پیش رو حضور فعال داشته باشند. یکدل و یکپارچه و یک هدف در انتخابات ریاست جمهوری، مجلس شورای اسلامی و در نهایت شورای اسلامی شهر شرکت کرده تا شاهد بالندگی، نشاط و سرزندگی در شهرها باشیم. بعد از دوران آقای احمدی نژاد بسیاری از جامعه شناسان و اقتصاددانان معتقد بودند، سال ها به طول خواهد انجامید تا وضعیت به دوران پیش از آقای احمدی نژاد بازگردد و این رکود فعلی ماحصل آن دوران است که باید با بصورتی و همراهی از آن عبور کرد و یکدل و یکپارچه به انتخاب آقای دکتر روحانی این فرایند را سرعت بخشید و تحت تأثیر تبلیغات منفی علیه ایشان قرار نگرفت. در مجلس و شورا هم این انگیزه بر اساس آنچه گفته شد باید باشد.

به امید سرافرازی کشور و شهرمان و بالندگی زنان و مردان دلسوز و خردورز.

ارتباط و تعامل مؤثر
با شهروندان و جلب
مشارکت آن ها در پیشبرد
امور بسیار حائز اهمیت
و غیر قابل انکار است

علیرضا نصر

نقش آفرینی جوانان

همواره نقش آفرینی خود را به اثبات رسانده اند، فراهم نمائیم تا در تمامی صحنه ها شور و شعور آفرینی بی نظیر ایشان را نظاره گر باشیم.

۴- اطلاع و آگاهی مردم از حدود اختیارات و وظایف شورای اسلامی می تواند کمک شایان و قابل توجهی به اصلاح انتظارات و توقعات مردم نماید که در این رابطه نقش صدا و سیما و سایر رسانه ها غیر قابل انکار می باشد.

۵- انجام کار کارشناسی از الزامات اداره شهر است که ایجاد پنج کمیسیون اقتصادی حقوقی و گردشگری، فرهنگی، اجتماعی و ورزشی، عمران و شهرسازی، بهداشت و سلامت و خدمات شهری، حمل نقل محیط زیست و فناوری اطلاعات، حکایت از اهمیت این موضوع دارد که استفاده از نخبگان و فرهیختگان بیرون از شورا و شهرداری می تواند بر غنای آن بیفزاید.

۶- ارتباط و تعامل مؤثر با شهروندان و جلب مشارکت آن ها در پیشبرد امور بسیار حائز اهمیت و غیر قابل انکار است که این باور باید در وجود تک اعضای شورای شهر نهادینه گردد.

۷- با عنایت به افزایش انتظارات و توقعات در شهر و پاسخگو نبودن امکانات و درآمدهای موجود، به ناچار مدیریت شهری باید با وسعت نظر، جسورانه به سمت جلب سرمایه بخش خصوصی و ایجاد فضای مناسب برای مشارکت و سرمایه گذاری به منظور وسعت بخشیدن به رشد و توسعه گام بردارد.

علاوه بر آیات و روایات فراوان و سیره پیامبر گرامی و ائمه اطهار علیهم السلام که در آن اشاره مستقیم و غیر مستقیم به جایگاه و اهمیت شورا شده و عملاً هم در ادوار مختلف تاریخی قابل مشاهده است، می بینیم که در قانون اساسی جمهوری اسلامی باز به امر شورا توجه شده و یک فصل و هشت اصل را به آن اختصاص داده اند.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی شوراهای محلی بسیار مورد توجه واقع شد و ثمرات و نتایج ارزشمندی هم به دنبال داشت؛ همین امر موجب گردید که شوراها به عنوان یک اقدام مثبت در ذهن همگان به ثبت برسد. با سپری شدن دوران دفاع مقدس و با استقرار دولت اصلاحات در جهت تحقق بیشتر مردمسالاری و حضور بیش از یک صد هزار نفر در قالب اعضای شوراهای شهر و روستا این نهاد ارزشمند به شکلی مدرن تر و قانونمند تر شکل گرفت و اکنون پس از حدود هجده سال با طی دوران بلوغ به رشد چشمگیری نائل گردیده است.

اکنون شوراها امیدهای زیادی را در کشور بارور و در انتظار تحولی چشمگیر در عرصه های عمرانی، فرهنگی، اقتصادی و رفاهی است؛ در حال حاضر هم مسئولین و هم مردم به وضوح به ضرورت و استمرار آن با بهره گیری از تجربیات ارزشمند گذشته اذعان و اعتراف دارند که البته بر اصحاب رسانه ها فرض و لازم است که این اقرار و اعتراض را قدری بر ملا و هویدا سازند. یقیناً ادامه موفقیت این مسیر در گرو توجه به مواردی است که در ادامه به بعضی از آن ها اشاره می شود:

۱- نمایندگان مجلس با توجه به هجده سالگی عمر شوراها نسبت به اصلاح قوانین و مقررات منطبق بر نیازهای روز اقدام و با افزایش اختیارات پارلمان های محلی گامی اساسی در رتق و فتق امور مردم برداشته اند؛ علاوه بر این لازم است روند امور را با تغییر عملکرد شوراها از حوزه شهرداری محوری به حوزه شهرمحوری با هدف تسهیل زندگی احاد جامعه و توسعه پایدار و متوازن شهر اصلاح نمایند.

۲- تجربیات گرانسنگ بزرگان و افراد خبره و مجرب باید مورد بررسی قرار گیرد و نقش محوری و اساسی این گروه هیچ گاه در دست اندازهای سیاسی و اجتماعی مخدوش نگردد.

۳- به این توصیه کاربردی حضرت امام (ره) که فرمودند: «اگر می خواهید به آینده این کشور امیدوار باشید، باید به جوانان و نوجوانان بپردازید و از خطاهای کوچک و بزرگ آن ها در گذرید»، توجه جدی داشته باشیم و فضاهای مختلف را در عرصه های گوناگون برای جوانان عزیز که

باید فضاهای
مختلف را در
عرصه های
گوناگون برای
جوانان که
همواره نقش
آفرینی خود را
به اثبات
رسانده اند،
باز کنیم

